

PENILAIAN SEMULA KAJIAN PENGLIBATAN IBU BAPA
DAN KESANNYA KEPADA PENCAPAIAN AKADEMIK MURID-MURID
DI SEBUAH SEKOLAH MENENGAH KEBANGSAAN

OLEH:

HAH YEE KUEN
NO. MATRIK: 49774

LATIHAN ILMIAH BAGI MEMENUHI SEBAHAGIAN
DARIPADA SYARAT-SYARAT UNTUK
IJAZAH SARJANA MUDA SASTERA

JABATAN ANTROPOLOGI DAN SOSIOLOGI
UNIVERSITI MALAYA
KUALA LUMPUR

SESI 1988/89

PENGHARGAAN

Dalam menjayakan latihan ilmiah ini, saya telah terhutang budi kepada pihak-pihak berkenaan.

1. Kementerian Pendidikan, Bahagian Perancangan dan Penyelidikan Pendidikan serta Jabatan Pendidikan Perak, Darul Ridzuan yang telah memberikan saya kebenaran untuk menjalankan penyelidikan ini.

2. Tuan Haji Ahmad Zainuddin bin Haji Othman, Guru Besar Sekolah Menengah Anderson, Ipoh; Puan Aziyah binti Amiruddin, Penolong Kanan Sekolah Menengah Anderson, Ipoh serta Encik Choo Wang Teng yang telah memastikan agar maklumat yang saya perlukan diperolehi oleh saya.

3. Dr. Zainal Kling, penyelia saya yang telah banyak memberikan tunjuk ajar kepada saya.

4. Encik Raymond Choo yang telah memberikan saya bantuan menaipkan borang soal selidik dengan menggunakan komputer.

5. Hah Vee Kuan dan Chan Keng Wah bersama-sama yang saya mengharungi hujan dan panas untuk menemubual ibu bapa pelajar.

6. Ibu bapa dan murid-murid yang terlibat dalam penyelidikan ini.

7. Keluarga saya dan Cik Foong Yee Lan yang telah memberikan saya dorongan untuk menjayakan penyelidikan ini.

Saya mengucapkan ribuan terima kasih ke atas bantuan yang tidak ternilai itu.

Hah Yee Kuen
16.1.1989

SINOPSIS

Kajian ini merupakan satu kajian yang mengkaji peranan ibu bapa dalam pelajaran anak-anak mereka. Tumpuan diberikan kepada kesan penglibatan ibu bapa dalam pelajaran anak-anak mereka kepada pencapaian akademik murid-murid.

Bab satu memperkenalkan pembaca dengan persoalan yang hendak dikaji dalam penyelidikan. Tujuan kajian dan bidang yang akan dicakupi dalam kajian ini, cara-cara bagaimana kajian ini dijalankan juga dibincangkan di sini.

Bab kedua memberikan latar belakang ringkas tempat kajian dan huraian mengenai sampel-sampel yang digunakan dalam kajian. Di sini juga diberikan definisi istilah dan konsep yang digunakan sepanjang penyelidikan seperti pencapaian akademik, penglibatan ibu bapa dan status sosio-ekonomi.

Bab ketiga merupakan satu ulasan bahan-bahan kajian bagi penyelidikan yang telah dilakukan ke atas perkara berkenaan dengan apa yang dikaji oleh penulis.

Bab keempat merupakan bab penyajian dan penganalisaan data yang diperolehi semasa penyelidikan. Hipotesis yang dikemukakan dibuktikan dalam bab ini.

Bab kelima memberikan satu kesimpulan umum bagi keseluruhan keputusan yang diperolehi. Di sini juga diberikan cadangan-cadangan untuk dipertimbangkan oleh pihak-pihak berkenaan.

KANDUNGAN

	Halaman
DEDIKASI	i
PENGHARGAAN	ii
SINOPSIS	iv
KANDUNGAN	v
SENARAI CARTA DAN JADUAL	x
BAB I: Pengenalan	1
1.1 Pendahuluan	1
1.2 Tujuan Kajian	4
1.3 Hipotesis Kajian dan Bidang Kajian	5
1.4 Metodologi Kajian	8
1.4.1 Persampelan	8
1.4.2 Soalselidik	11
1.4.3 Temuduga	11
1.4.4 Penyelidikan Perpustakaan	12
1.5 Masalah Yang Dihadapi Semasa Kajian	12
BAB 2: Latar Belakang, Definisi Istilah dan Konsep	15
2.1 Latar Belakang Ringkas Tempat Kajian	15
2.2 Sampel Murid-murid Dalam Kajian	16
2.3 Sampel Ibu Bapa Dalam Kajian	18
2.4 Definisi Istilah dan Konsep	18
2.5 Definisi Status Sosio-ekonomi (SES)	22
2.6 Latar Belakang Ibu Bapa Yang Berlainan SES	23
2.7 Perkaitan Di Antara SES Dengan Kadar Penglibatan	27

BAB 3: Ulasan Bahan-Bahan Kajian	28
3.1 Faktor Latar Belakang Rumahtangga Terhadap Pencapaian Akademik	28
3.2 Faktor Ibu Bapa Dalam Pencapaian Akademik	36
3.3 Perhubungan Di Antara Ibu Bapa dan Sekolah	44
BAB 4: Penganalisaan Data	51
4.1 Cara Penyampaian Data	51
4.2 Penglibatan Ibu Bapa Dalam Pelajaran Anak-anak Mereka	52
4.2.1 Penglibatan Dari Segi Perhubungan Ibu Bapa Dengan Pihak Sekolah	52
4.2.1.1 Perjumpaan Ibu Bapa - Guru/Guru Besar Dilihat Secara Keseluruhan	53
4.2.1.2 Perjumpaan Ibu Bapa - Guru/Guru Besar Mengikut Tahap Pencapaian	54
4.2.1.3 Perjumpaan Ibu Bapa - Guru/Guru Besar Mengikut SES	56
4.2.1.4 Kehadiran Ibu Bapa Dalam Aktiviti Rasmi Sekolah Dilihat Secara Keseluruhan	58
4.2.1.5 Kehadiran Ibu Bapa Dalam Aktiviti Rasmi Sekolah Mengikut Tahap Pencapaian	60
4.2.1.6 Kehadiran Ibu Bapa Dalam Aktiviti Rasmi Sekolah Mengikut SES	61
4.2.1.7 Sikap Ibu Bapa Terhadap Guru-Guru dan Sekolah Dilihat Secara Keseluruhan	62

4.2.1.8	Sikap Ibu Bapa Terhadap Guru-Guru dan Sekolah Mengikut Tahap Pencapaian	65
4.2.1.9	Sikap Ibu Bapa Terhadap Guru-Guru dan Sekolah Mengikut SES	69
4.2.2	Penglibatan Dari Segi Bantuan Yang Diberikan Kepada Anak Di Rumah	72
4.2.2.1	Bantuan Yang Diberikan Kepada Anak Di Rumah Dilihat Secara Keseluruhan	72
4.2.2.2	Bantuan Yang Diberikan Kepada Anak Di Rumah Mengikut Tahap Pencapaian	75
4.2.2.3	Bantuan Yang Diberikan Kepada Anak Di Rumah Mengikut SES	78
4.2.3	Penglibatan Dari Segi Sikap dan Aspirasi Ibu Bapa Terhadap Pelajaran Anak	80
4.2.3.1	Sikap dan Aspirasi Ibu Bapa Terhadap Pelajaran Anak Dilihat Secara Keseluruhan	80
4.2.3.2	Sikap dan Aspirasi Ibu Bapa Terhadap Pelajaran Anak Mengikut Tahap Pencapaian	83
4.2.3.3	Sikap dan Aspirasi Ibu Bapa Terhadap Pelajaran Anak Mengikut SES	85
4.2.4	Penglibatan Dari Segi Jumlah Masa Berdampingan Dengan Anak	87
4.2.4.1	Jumlah Masa Berdampingan Dengan Anak Dilihat Secara Keseluruhan	87
4.2.4.2	Jumlah Masa Berdampingan Dengan Anak Mengikut Tahap Pencapaian	89
4.2.4.3	Jumlah Masa Berdampingan Dengan Anak Mengikut SES	90

	Halaman
4.3 Persepsi Murid Terhadap Penglibatan Ibu Bapa Dalam Pelajaran	92
4.3.1 Persepsi Murid Terhadap Penglibatan Ibu Bapa Dari Segi Perhubungan Ibu Bapa Dengan Pihak Sekolah	92
4.3.2 Persepsi Murid Terhadap Penglibatan Ibu Bapa Dari Segi Bantuan Yang Diberikan Kepada Mereka Di Rumah	95
4.3.3 Persepsi Murid Terhadap Penglibatan Ibu Bapa Dari Segi Sikap Dan Aspirasi Ibu Bapa Terhadap Pelajaran	95
4.3.4 Persepsi Murid Terhadap Penglibatan Ibu Bapa Dari Segi Jumlah Masa Berdampingan Dengan Mereka	97
4.4 Perbandingan Di Antara Hasil Kajian Sharma Dengan Hasil Kajian Penulis	99
4.5 Kadar Penglibatan Ibu Bapa Mengikut Tahap Pencapaian	101
4.5.1 Pengujian Hipotesis Pertama	102
4.6 Kadar Penglibatan Ibu Bapa Mengikut SES	104
4.6.1 Pengujian Hipotesis Kedua	105
BAB 5: Kesimpulan: Penglibatan Ibu Bapa Dari Segi Perhubungan Ibu Bapa Dengan Pihak Sekolah	109
5.2 Kesimpulan: Penglibatan Ibu Bapa Dari Segi Bantuan Yang Diberikan Kepada Anak Di Rumah	112
5.3 Kesimpulan: Penglibatan Ibu Bapa Dari Segi Sikap dan Aspirasi Ibu Bapa Terhadap Pelajaran Anak	113
5.4 Kesimpulan Penglibatan Ibu Bapa Dari Segi Jumlah Masa Berdampingan Dengan Anak	114

5.5 Kesimpulan: Persepsi Murid Terhadap Penglibatan Ibu Bapa Dalam Pelajaran	115
5.6 Kesimpulan: Perbandingan Di Antara Hasil Kajian Sharma Dengan Hasil Kajian Penulis	116
5.7 Cadangan-cadangan	118
Bibliografi	122
Appendik 1: Soalselidik Perintis Untuk Pelajar	127
Appendik 2: Soalselidik Untuk Pelajar	129
Appendik 3: Soalselidik Untuk Ibu Bapa	134
Appendik 4: Cara Mendapatkan Nilai x^2	142
Appendik 5: Jadual Pemarkahan Untuk Soalselidik Ibu Bapa	143

SENARAI JADUAL, RAJAH DAN CARTA

Jadual:	Halaman
1.1 Kategori Murid-Murid Mengikut SES dan Pencapaian Akademik	9
1.2 Sampel-sampel Dalam Kajian	11
2.1 Pekerjaan Ibu Bapa SES Menengah dan Rendah	23
2.2 Pendapatan Ibu Bapa SES Menengah dan Rendah	25
2.3 Tingkat Pelajaran Bagi Ibu Bapa SES Menengah dan Rendah	26
4.1 Perjumpaan Ibu Bapa - Guru/Guru Besar Mengikut Tahap Pencapaian	55
4.2 Perjumpaan Ibu Bapa - Guru/Guru Besar Mengikut SES	57
4.3 Kehadiran Ibu Bapa Dalam Aktiviti Rasmi Sekolah Mengikut Tahap Pencapaian	61
4.4 Kehadiran Ibu Bapa Dalam Aktiviti Rasmi Sekolah Mengikut SES	62
4.5 Sikap Ibu Bapa Terhadap Guru-Guru dan Sekolah Mengikut Tahap Pencapaian	68
4.6 Sikap Ibu Bapa Terhadap Guru-Guru dan Sekolah Mengikut SES	71
4.7 Bantuan Yang Diberikan Kepada Anak Di Rumah Mengikut Tahap Pencapaian	77
4.8 Bantuan Yang Diberikan Kepada Anak Di Rumah Mengikut SES	79
4.9 Sikap dan Aspirasi Ibu Bapa Terhadap Pelajaran Anak Mengikut Tahap Pencapaian	84
4.10 Sikap dan Aspirasi Ibu Bapa Terhadap Pelajaran Anak Mengikut SES	86
4.11 Jumlah Masa Berdampingan Dengan Anak Mengikut Tahap Pencapaian	89
4.12 Jumlah Masa Berdampingan Dengan Anak Mengikut SES	91

Rajah:	Halaman
3.1 Model Yang Menunjukkan Faktor-faktor Utama Yang Mempengaruhi Pencapaian Akademik Kanak-Kanak	38
3.2 'Progress of Children of Initially Hostile Parents'	49
Carta:	
4.1 Perjumpaan Ibu Bapa - Guru/Guru Besar	53
4.2 Kehadiran Ibu Bapa Dalam Aktiviti Rasmi Sekolah	58
4.3 Pengetahuan Ibu Bapa Mengenai PIBG	59
4.4 Sikap Ibu Bapa Terhadap Guru-guru dan Sekolah	64
4.5 Bantuan Yang Diberikan Kepada Anak Di Rumah	74
4.6 Sikap dan Aspirasi Ibu Bapa Terhadap Pelajaran Anak	82
4.7 Jumlah Masa Berdampingan Dengan Anak	88

BAB 1

PENGENALAN

1.1 Pendahuluan

Pada umumnya apabila kita menyebutkan hal pelajaran murid-murid di sekolah, kita selalunya akan meletakkan semua tanggungjawab dan beban ke atas bahu guru-guru di sekolah. Kita sering mengaitkan kejayaan dan kegagalan seseorang pelajar dalam pencapaian akademiknya dengan guru-guru.

Sebenarnya pandangan ini tidak begitu tepat kerana kejayaan dan kegagalan seseorang pelajar dalam pelajarannya bukan sahaja mempunyai hubungan rapat dengan guru-guru di sekolah tetapi juga mempunyai hubungan rapat dengan ibu bapa di rumah. Selain daripada itu, terdapat juga faktor-faktor lain yang boleh memberi kesan kepada pencapaian akademik seseorang pelajar seperti persekitaran rumahtangga (Taha, 1977), faktor sosio-ekonomi (Oh, 1969) dan lain-lain lagi.

Dalam masyarakat moden, memang tidak dapat dinafikan lagi tentang betapa pentingnya pelajaran untuk kehidupan manusia. Manusia sering menggunakan tingkat pelajaran sebagai salah satu ukuran untuk menentukan kedudukan atau status seseorang di dalam masyarakat. Oleh itu manusia berlumba-lumba dalam apa yang dikatakan sebagai 'paper chase' untuk mendapatkan sekeping sijil atau ijazah. Ini dinyatakan oleh Marshall (1963) seperti berikut:

"In the nineteen century, it was the education your status entitles you to, in the twentieth century, the status your education entitles you to"

(Marshall, 1963)

Sistem 'examination-oriented' menyediakan medan untuk perlumbaan ini. Oleh itu setiap pelajar yang dimasukkan ke dalam sekolah dikehendaki untuk lulus dalam peperiksaan mereka dengan cemerlang. Kecemerlangan itu akan melambangkan kebanggaan diri sendiri dan juga ibu bapa. Oleh itu, timbul satu keadaan di mana ibu bapa mempunyai jangkaan yang tinggi kepada anak-anak agar dapat berjaya dalam pelajaran.

Ibu bapa mengharapkan supaya anak-anak mereka akan berjaya dalam pelajaran. Bagi mereka kejayaan dalam pelajaran itu akan menjanjikan masa depan yang cerah dan boleh dijadikan sebagai petanda bagi kehidupan yang selesa pada masa kelak.

Sebilangan besar daripada ibu bapa yang ditemuduga dalam kajian ini juga mempunyai satu keinginan untuk melihat anak-anak mereka mencapai tingkat pelajaran yang lebih tinggi daripada apa yang telah dicapai oleh mereka. Pada kebiasaannya ibu bapa berharap apa yang tidak tercapai oleh mereka itu akan dicapai oleh anak-anak mereka. Anak-anak mereka diharapkan supaya mempunyai lebih daripada apa yang dipunyai mereka. Dari pada data yang diperolehi dalam kajian ini sebanyak 73.3% daripada 60 ibu bapa yang ditemubual ingin melihat anak-anak mereka dapat terus melanjutkan pelajaran ke peringkat yang lebih tinggi terutamanya ke peringkat universiti.

Untuk memenuhi segala harapan dan keinginan itu maka anak-anak mereka dihantar ke sekolah. Sekolah merupakan satu tangga atau batu loncatan untuk segala mimpi yang indah itu diharapkan akan terkabul. Guru-guru diberikan tanggungjawab sepenuhnya untuk mendidik dan mengajar anak-anak mereka. Ini seterusnya meletakkan guru-guru dalam satu tanggungjawab yang amat berat sekali kerana ibu bapa menganggap bahawa dalam proses pembelajaran hanya guru-guru sahaja yang terlibat.

Kajian ini akan menunjukkan bahawa penglibatan ibu bapa juga amat penting dalam proses pembelajaran murid-murid. Penglibatan ibu bapa secara langsung akan memberi kesan kepada pencapaian akademik anak-anak mereka di sekolah. Oleh itu, bukan sahaja guru-guru sekolah yang harus memainkan peranan tetapi ibu bapa juga tidak dapat mengelakkan diri mereka daripada tanggungjawab itu.

Di sini tidak akan dikatakan peranan siapakah yang lebih penting. Apa yang ingin ditunjukkan ialah peranan ibu bapa tidak dapat diketepikan dalam hal ini. Dengan itu, satu gambaran yang lebih seimbang dan tepat dapat dilihat. Guru-guru dan ibu bapa mempunyai peranan dan tanggungjawab masing-masing. Oleh itu, adalah sebaik-baiknya supaya kedua-dua pihak dapat berganding bahu dan bekerjasama untuk kebaikan murid-murid. Walau bagaimanapun kita juga tidak harus melupakan faktor-faktor lain yang disebutkan tadi yang turut memberi kesan kepada pencapaian akademik murid-murid sekolah.

Salah satu daripada faktor tersebut ialah status sosio-ekonomi^{*} keluarga murid-murid. Seringkali diperkatakan orang mengenai perkaitan di antara status sosio-ekonomi dengan kejayaan murid-murid dalam pencapaian akademik. Satu kajian telah menunjukkan bahawa murid-murid yang berasal daripada keluarga berSES menengah akan lebih berjaya dalam pencapaian akademik dan mempunyai peluang yang lebih tinggi untuk melanjutkan pelajaran ke peringkat universiti daripada murid-murid yang berasal daripada keluarga berSES rendah (Douglas, 1964).

Ini sebenarnya dapat dikaitkan dengan penglibatan ibu bapa daripada SES yang berbeza dalam pelajaran anak-anak mereka. Adakah benar bahawa ibu bapa daripada tingkat SES menengah akan menunjukkan kadar penglibatan yang lebih tinggi dibandingkan dengan ibu bapa daripada tingkat SES rendah? Ini seterusnya membawa penulis untuk melihat apakah kesan perbezaan SES dalam memberi kesan kepada kadar penglibatan ibu bapa?

1.2 Tujuan Kajian

Kajian ini bertujuan untuk membuat satu penilaian semula bagi satu kajian yang telah dibuat pada tahun 1977 oleh Sharma (1977). Beliau telah mengkaji tajuk ini di sebuah sekolah

*Sepanjang penulisan hasil kajian ini, perkataan status sosio-ekonomi akan diwakili oleh perkataan SES. Perkataan SES adalah singkatan bagi Bahasa Inggeris iaitu 'socio-economic status'. Definisi SES telah diberikan dalam bab kedua.

menengah kebangsaan di Kuala Lumpur. Sehingga kini tidak ada sesiapa pun yang telah membuat kajian tentang perkara ini. Oleh itu, wujudnya satu tempoh selama 11 tahun dengan tidak ada apa-apa kajian yang telah dilakukan sama ada untuk menilai semula kajian itu ataupun untuk menjalankan satu kajian untuk tajuk yang sama di Malaysia.

Secara umumnya, kajian ini akan melihat bagaimana penglibatan ibu bapa akan memberi kesan kepada pencapaian akademik murid-murid di sebuah sekolah menengah kebangsaan.

Oleh kerana kajian ini merupakan satu kajian penilaian maka kajian ini juga bertujuan untuk melihat sama ada kadar penglibatan ibu bapa telah meningkat atau merosot atau tidak berubah jika dibandingkan dengan keputusan yang didapati oleh Sharma.

Di samping itu, penulisan juga telah melakukan kajian ini dengan tujuan untuk melihat sama ada kadar penglibatan ibu bapa dalam pelajaran anak-anak mereka mempunyai kaitan dengan tingkat SES.

1.3 Hipotesis Kajian Dan Bidang Kajian

Hipotesis yang hendak diuji dalam kajian ini adalah seperti berikut:

Hipotesis Pertama: Penglibatan ibu bapa yang positif akan membawa kepada pencapaian akademik yang baik

Hipotesis Kedua: Perbezaan dalam status sosio-ekonomi mempengaruhi kadar penglibatan ibu bapa.

Dalam kajian yang dilakukan oleh Sharma, (1977) beliau telah merumuskan bahawa wujudnya satu perkaitan yang signifikan di antara penglibatan ibu bapa dengan pencapaian akademik murid-murid. Ini dinyatakan oleh beliau seperti demikian:

"The chi square established a very significant relationship between achievement levels of the pupils and the 'intensity' of parental involvement ($p < 0.001$)"

(Sharma, 1977:132)

Seterusnya Sharma (1977) juga telah mendapati bahawa tanpa mengambil kira SES, ibu bapa kepada murid-murid yang mempunyai pencapaian yang tinggi menunjukkan kadar penglibatan yang lebih tinggi daripada ibu bapa kepada murid-murid yang mempunyai pencapaian yang rendah. Kata beliau:

"..... parents of the high achievers showed a greater degrees of involvement in their children's education relative to parents of the low achievers group."

(Sharma, 1977:131)

Dalam kajian ini, penulis akan melihat sama ada wujudnya perubahan dalam kadar penglibatan ibu bapa terhadap pelajaran anak-anak mereka. Adakah kadar penglibatan ibu bapa masih pada tahap yang rendah seperti yang didapati oleh Sharma.

Rumusan yang dibuat oleh Sharma mengenai perkaitan yang signifikan di antara penglibatan ibu bapa dengan pencapaian akademik akan juga dikaji semula di sini. Persoalan yang hendak dikaji di sini ialah adakah perkaitan antara kedua-dua itu masih signifikan?

Dalam kajian ini juga, penulis akan mengkaji mengenai kadar penglibatan ibu bapa bagi murid-murid yang mempunyai pencapaian akademik yang tinggi berbanding dengan kadar penglibatan ibu bapa kepada murid-murid yang berprestasi rendah.

Selain daripada itu, penulis juga berminat untuk melihat apakah peranan SES dalam memberi kesan kepada kadar penglibatan ibu bapa. Ini kerana dalam kajian oleh Sharma (1977), beliau telah mendapati:

"..... we cannot establish with a measure of certainty that a relationship exist between parental involvement and SES"

(Sharma, 1977: 133-134)

Kesimpulannya, bidang kajian ini boleh diringkaskan seperti di bawah:

1. Menentukan sama ada wujudnya perubahan dalam kadar penglibatan ibu bapa berbanding dengan kajian oleh Sharma.
2. Menentukan apakah bentuk perubahan dalam kadar penglibatan ibu bapa.

3. Menentukan sama ada penglibatan ibu bapa akan memberi kesan kepada pencapaian akademik murid-murid.
4. Menentukan sama ada wujudnya kadar penglibatan yang berlainan daripada ibu bapa yang mempunyai SES yang berlainan.

1.4 Metodologi Kajian

1.4.1 Persampelan

Dalam kajian ini sebanyak 60 orang murid tingkatan 3 telah dipilih untuk dijadikan sampel. Selain daripada itu, ibu bapa kesemua sampel murid-murid yang dipilih itu juga terlibat dalam kajian ini. Berbanding dengan kajian yang dilakukan oleh Sharma, bilangan sampel yang dipilih oleh penulis telah berkurangan sebanyak 20 orang. Perkara ini tidak dapat dielakkan memandangkan masalah kesuntukan masa yang dihadapi oleh penulis atas sebab-sebab yang akan dibincangkan dalam bahagian masalah kajian nanti.

Kaedah bagaimana penulis mendapatkan sampel-sampel tersebut dinyatakan seperti di bawah:

- a. Suatu soal selidik perintis telah dilakukan ke atas seluruh murid-murid tingkatan 3 sekolah berkenaan. Ia bertujuan untuk mendapatkan latar belakang keluarga setiap murid. Maklumat ini penting supaya penulis dapat mengelaskan keluarga murid-murid tersebut dalam SES yang berbeza. Borang soal selidik perintis ini ada dilampirkan pada Appendix 1.

b. Sebanyak 306 borang soal selidik perintis telah diisikan dan dikembalikan kepada penulis. Jumlah ini tidak memenuhi keseluruhan bilangan murid-murid tingkatan 3 yang ada di sekolah berkenaan yang berjumlah 362 orang. Walaupun penulis dengan bantuan guru-guru telah berupaya untuk mengutip kembali ke semua borang tersebut tetapi usaha itu masih gagal.

c. Daripada data-data yang diperolehi daripada soal selidik perintis itu dan juga data mengenai pencapaian akademik murid-murid yang didapati daripada pihak sekolah, penulis selanjutnya telah mengelaskan murid-murid tersebut ke dalam 4 kategori mengikut SES dan pencapaian akademik. Cara bagaimana ditentukan seseorang itu berSES menengah atau rendah serta sama ada seseorang itu mempunyai pencapaian akademik tinggi atau rendah, ada dijelaskan dalam Bab 2.

Jadual 1.1 Kategori Murid-Murid Mengikut SES Dan Pencapaian Akademik

SES	Pencapaian Akademik			Jumlah
		Tinggi	Rendah	
	Menengah	Kategori 1 (42)	Kategori 3 (51)	93
	Rendah	Kategori 2 (43)	Kategori 4 (75)	118
	Jumlah	85	126	211

Kategori 1

Murid-murid yang mempunyai pencapaian akademik yang

tinggi daripada latar belakang keluarga SES menengah.

Kategori 2

Murid-murid yang mempunyai pencapaian akademik yang tinggi daripada latar belakang keluarga SES rendah

Kategori 3

Murid-murid yang mempunyai pencapaian akademik yang rendah daripada latar belakang keluarga SES menengah.

Kategori 4

Murid-murid yang mempunyai pencapaian akademik yang rendah daripada latar belakang keluarga ses rendah.

Bilangan murid yang didapati untuk setiap kategori ditunjukkan dalam jadual iaitu angka dalam kurungan. Murid yang didapati untuk keempat-empat kategori itu adalah sebanyak 211 orang. Bagi yang baki pula iaitu sebanyak 95 orang, mereka tidak dimasukkan ke dalam mana-mana satu kategori tersebut kerana tidak memenuhi syarat SES dan pencapaian akademik yang telah ditetapkan. Mereka ini sama ada tergolong dalam SES tinggi ataupun mempunyai pencapaian akademik yang sederhana.

d. Penulis selanjutnya telah memilih secara rawak untuk mendapatkan 15 orang murid untuk setiap kategori. Oleh itu untuk tujuan kajian sampel-sampel yang diperlukan ditunjukkan di bawah:

Jadual 1.2 Sampel-Sampel Dalam Kajian

SES	Pencapaian Akademik	Tinggi	Rendah	Jumlah
	Menengah	15 orang murid-murid serta ibu bapa	"	30
	Rendah	"	"	30
	Jumlah	30	30	60

1.4.2 Soalselidik

Setelah sampel-sampel itu diperolehi, soalselidik untuk pelajar telah dijalankan terhadap 60 murid-murid tersebut. Soalselidik ini telah dilakukan di dalam satu makmal sains di mana 60 responden itu telah diminta untuk mengisi borang soalselidik pelajar. Borang ini ada dilampirkan pada Appendix 2.

1.4.3 Temuduga

Temuduga telah dijalankan terhadap ibu bapa 60 orang murid yang telah dipilih sebagai sampel itu. Dalam temuduga ini, penulis telah menggunakan satu set borang soalselidik untuk ibu bapa. Borang ini ada dilampirkan pada Appendix 3.

Penulis juga dalam hal ini telah meminta bantuan adik Penulis dan seorang rakannya sebagai pembantu penyelidik untuk menjalankan temuduga ke atas beberapa orang ibu bapa. Sebelum itu, penulis telah memberi taklimat kepada mereka mengenai bagaimana menggunakan borang soalselidik tersebut.

1.4.4 Penyelidikan Perpustakaan

Dalam membuat kajian ini, penulis juga telah merujuk kepada bahan-bahan yang terdapat dalam perpustakaan seperti buku-buku, jurnal-jurnal, majalah, laporan dan tesis untuk membantu penulis dalam penulisan hasil kajian ini.

1.5 Masalah Yang Dihadapi Semasa Kajian

Memang menjadi harapan setiap pengkaji untuk dijauhi daripada sebarang masalah semasa melakukan penyelidikan. Namun begitu, keadaan ini tidak mungkin terjadi kerana ada banyak perkara yang tidak dapat dielakkan.

Dalam melakukan penyelidikan ini, penulis juga tidak dapat lari daripada ditimpa oleh berbagai masalah seperti yang dinyatakan di bawah:

a. Pada asalnya penulis telah bercadang untuk melakukan kajian ini di Sekolah Menengah Sri Putra Kepayang, Ipoh. Setelah selesai melakukan kajian perintis terhadap pelajar-pelajar tingkatan 3 di sekolah tersebut, penulis

telah mendapati bahawa bilangan murid yang mempunyai pencapaian akademik yang tinggi dan rendah daripada keluarga SES menengah begitu sedikit sekali. Bilangan ini jauh berbeza daripada bilangan pelajar yang penulis bercadang untuk dipilih menjadi responden. Oleh itu, penulis terpaksa mengalihkan kajian ini ke sekolah lain.

b. Pengalihan kajian ke sekolah lain telah mengakibatkan penulis kehilangan banyak masa. Apa yang dilakukan di sekolah asal tidak dapat digunakan. Selain daripada itu, semasa kajian perintis dijalankan di sekolah asal itu, sekolah tersebut telah ditutup bercuti untuk beberapa kali seperti ditutup selama seminggu untuk Hari Raya Puasa (14-22hb. Mei) dan sehari untuk hari pengistiharan Ipoh sebagai bandaraya (27hb. Mei). Kesannya ialah penulis tidak dapat melakukan apa-apa pada masa itu dan ini seterusnya memburukkan lagi masalah kehilangan masa.

c. Penulis juga menghadapi masalah untuk mengutip kembali borang soal selidik pelajar bagi kajian perintis. Penulis terpaksa berulang alik ke sekolah untuk mengutip borang-borang tersebut. Dalam hal ini, pertolongan guru telah diminta supaya borang tersebut dapat dikutip secepat mungkin. Tanpa borang-borang tersebut, penulis tidak dapat melakukan persampelan.

d. Responden-responden dalam kajian ini tinggal berselerak di sekitar bandar Ipoh. Ada yang tinggal di tempat-tempat yang tidak begitu dikenali oleh penulis. Ini kadangkalanya

menyebabkan penulis terpaksa menggunakan masa yang lama hanya untuk mencari rumah sahaja.

e. Satu lagi masalah ialah ibu bapa pelajar tidak berada di rumah. Keadaan ini menyebabkan penulis berulang alik untuk beberapa kali ke rumah mereka. Ada juga satu kes di mana penulis terpaksa pergi ke tempat kerja salah seorang ibu bapa pelajar setelah beberapa kali gagal berjumpa dengannya.

BAB 2

LATAR BELAKANG, DEFINISI ISTILAH DAN KONSEP

Bab ini akan memberi satu latar belakang yang ringkas berkenaan sekolah yang menjadi pilihan penulis bagi tujuan kajian ini. Di sini juga penulis akan memberi keterangan ringkas mengenai sampel-sampel yang digunakan dalam kajian. Selain daripada itu, definisi untuk beberapa istilah dan konsep juga akan diberikan dalam bab ini.

2.1 Latar Belakang Ringkas Tempat Kajian

Sekolah yang dipilih untuk kajian ini ialah Sekolah Menengah Anderson, Ipoh, Perak. Sekolah ini merupakan salah sebuah daripada sekolah yang tertua di Ipoh. Ia telah ditubuhkan pada tahun 1909 dan sehingga hari ini telah berfungsi sebagai sebuah institusi pendidikan selama hampir 80 tahun .

Sekolah ini dijalankan dalam dua sidang iaitu sidang pagi dan sidang petang. Sidang petang mempunyai murid-murid berjumlah 630 orang sementara sidang pagi pula berjumlah 1,343 orang. Oleh itu, jumlah keseluruhan murid-murid sekolah ini adalah seramai 1973 orang.

Sekolah ini merupakan sebuah sekolah lelaki kecuali bagi kelas tingkatan enam yang mempunyai murid-murid perempuan. Jumlah guru-guru yang terdapat di sekolah ini adalah 97 orang yang terdiri daripada 42 guru perempuan dan 55 guru lelaki.

2.2 Sampel Murid-murid Dalam Kajian

Murid-murid yang dipilih dalam kajian ini adalah sebahagian daripada murid-murid tingkatan tiga sekolah ini. Sekolah ini mempunyai 10 buah kelas tingkatan tiga yang merangkumi seramai 362 orang murid. Hanya 60 orang sahaja dipilih secara rawak sebagai sampel untuk kajian ini. Langkah-langkah persampelan murid-murid ini telah dibincangkan dalam Bab 1.

Alasan penulis untuk memilih murid-murid tingkatan tiga untuk kajian ini lebih kurang sama seperti alasan yang dikemukakan oleh Sharma (1977). Walau bagaimanapun penulis juga ingin menyatakan alasan-alasan lain yang menyebabkan penulis membuat pemilihan seperti itu. Alasan-alasan penulis dan Sharma (1977) dinyatakan seperti di bawah:

- a. Oleh kerana ini merupakan satu kajian penilaian terhadap kajian yang dilakukan oleh Sharma (1977) di mana dalam kajian tersebut, beliau telah menggunakan murid-murid tingkatan tiga sebagai sampel, dengan itu, untuk membolehkan penilaian dan perbandingan lebih senang dilakukan maka dalam kajian ini juga, murid-murid tingkatan tiga digunakan.
- b. Di tahap tingkatan ini, terdapat murid-murid daripada berbagai peringkat pencapaian dan kebolehan. Ini kerana sistem peningkatan

otomatik yang wujud. Sistem ini membolehkan murid-murid untuk terus naik ke tingkatan tiga tidak kira sama ada mereka gagal atau lulus dalam peperiksaan.

- c. Murid-murid tingkatan tiga ini akan menduduki satu peperiksaan penting iaitu S.R.P. (Sijil Rendah Pelajaran) pada akhir tahun. Peperiksaan ini akan menentukan sama ada mereka akan terus naik ke tingkatan empat. Oleh itu, adalah dijangka-bahawa penglibatan ibu bapa pada masa ini kelihatan agak ketara kerana kegagalan dalam peperiksaan ini akan menyebabkan seseorang murid itu terpaksa meninggalkan bangku sekolah atau mengulangi tingkatan tiga.
- d. Murid-murid pada tahap ini sudah mencapai kebolehan untuk menjawab dan memberi respon terhadap soalan-soalan yang dikemukakan kepada mereka dalam borang soalselidik pelajar. Mereka juga berkebolehan untuk menilai sejauh-mana penglibatan ibu bapa mereka terhadap pelajaran serta mengetahui apa yang diinginkan oleh mereka daripada pihak ibu bapa.
- e. Murid-murid pada tahap ini masih memerlukan pertolongan, panduan dan dorongan daripada ibu bapa. Ini seperti dinyatakan oleh McGeeney (1969) iaitu:

"..... much evidence showed that parents of fifteen year old leavers frequently lacked the active interest and active participation in their children's education which is of great importance to the work of these school."

(Mc Geeney, 1969:125)

2.3 Sampel Ibu Bapa Dalam Kajian

Ibu bapa yang terlibat dalam kajian ini terdiri daripada individu sama ada ibu atau bapa. Ini bermaksud bahawa semasa soal selidik ibu bapa dijalankan, kadang-kadang kedua-dua ibu dan bapa berada di rumah tetapi adakalanya hanya seorang sahaja daripada mereka yang berada di rumah. Misalnya, apabila ibu sahaja yang berada di rumah maka jawapan untuk soal selidik ibu bapa diperolehi daripada ibu dan sebaliknya berlaku apabila hanya bapa sahaja yang berada di rumah. Untuk keadaan di mana kedua-dua ibu dan bapa berada di rumah, maka jawapan untuk soal selidik ibu bapa akan diperolehi daripada bapa.

2.4 Definisi Istilah dan Konsep

Di dalam setiap kajian adalah penting untuk kita memahami dengan jelas istilah-istilah dan konsep-konsep yang digunakan dalam kajian itu. Contohnya dalam kajian ini, istilah-istilah seperti 'pencapaian akademik' dan 'penglibatan ibu bapa' merupakan dua angkubah dalam kajian ini. Oleh itu, kita harus mengetahui dengan jelas apakah yang dimaksudkan oleh kedua-dua istilah itu dalam konteks kajian ini. Begitu juga angkubah status sosio-ekonomi yang

dipertimbangkan dalam kajian ini untuk melihat kaitannya dengan kadar penglibatan ibu bapa.

2.4.1. Istilah Yang Digunakan Dalam Kajian

Berikut adalah definisi istilah-istilah yang digunakan dalam kajian ini:

a. Pencapaian akademik

Dalam konteks kajian ini, istilah ini hanya semata-mata berdasarkan kepada keputusan peperiksaan murid-murid. Ukuran pencapaian ini dibuat dengan mengambil kira keputusan peperiksaan akhir tahun tingkatan dua bagi murid-murid yang menjadi sampel dalam kajian ini. Lain-lain aspek pencapaian yang dikaitkan dengan kegiatan luar bilik darjah seperti kegiatan sukan, kegiatan persatuan dan aktiviti berpakaian seragam tidak diambil kira.

Untuk tujuan kajian ini, murid-murid yang mempunyai peratusan markah sebanyak 60% atau ke atas daripada jumlah markah keseluruhan mata pelajaran yang diduduki dalam peperiksaan akan dianggap sebagai murid-murid yang mempunyai pencapaian yang tinggi. Manakala murid-murid yang mempunyai peratusan markah sebanyak 40% atau ke bawah daripada jumlah markah keseluruhan mata pelajaran yang diduduki dalam peperiksaan akan dianggap sebagai murid-murid yang mempunyai pencapaian yang rendah. Murid-murid yang mempunyai peratusan markah yang terletak di antara 40% - 60% dianggap sebagai murid-murid yang mempunyai pencapaian yang sederhana, oleh itu mereka

akan diketepikan dalam kajian ini.

b. Penglibatan Ibu Bapa

Dalam konteks kajian ini, penglibatan ibu bapa membawa maksud perkara-perkara seperti di bawah:

i. Perhubungan ibu bapa dengan pihak sekolah

- Sama ada ibu bapa datang ke sekolah berjumpa dengan guru-guru untuk membincang mengenai hal-hal persekolahan itu termasuklah mengenai kemajuan pelajaran, masalah disiplin, memberi sebab ketidakhadiran anak ke sekolah dan lain-lain.
- Selain daripada itu, perhubungan ini juga mengambil kira kehadiran ibu bapa dalam mesyuarat PIBG (Persatuan Ibu Bapa dan Guru), Hari Ucapan, Persembahan Sekolah dan Sukan Sekolah.
- Sikap ibu bapa atau pandangan ibu bapa mengenai perkara yang bersabit perjumpaan dengan guru-guru di sekolah. Ini termasuk sama ada ibu bapa berpendapat bahawa guru-guru sangat senang dijumpai di sekolah, kesukaan guru-guru melihat ibu bapa datang ke sekolah berjumpa dengan mereka, sama ada wujudnya perasaan mengganggu guru-guru apabila

perjumpaan diadakan serta sama ada ibu bapa merasai guru-guru terlalu sibuk untuk berjumpa dengan mereka.

ii. Bantuan dari segi pelajaran yang diberikan oleh ibu bapa kepada anak-anak.

- Ini meliputi aspek-aspek sama ada ibu bapa sering menanyakan kepada anak-anak mereka mengenai pelajaran, sama ada mereka memberi tunjuk ajar kepada anak-anak mereka dalam hal pelajaran, sama ada ibu bapa mengetahui bahawa anak mereka akan menduduki peperiksaan S.R.P. pada hujung tahun, sama ada pernah meminta guru-guru supaya memberi kerja rumah kepada anak mereka atau meminta guru-guru untuk menunjukkan kepada mereka bagaimana mereka dapat membantu anak mereka di rumah dalam soal pelajaran.

iii. Sikap dan aspirasi ibu bapa terhadap pelajaran anak-anak mereka.

- Apa yang dilihat di sini adalah sama ada ibu bapa menetapkan masa ulangkaji kepada anak-anak, sama ada ibu bapa berasa puas hati atau bimbang terhadap kemajuan pelajaran anak, sama ada ibu bapa akan memberi ganjaran

kepada anak-anak apabila kemajuan pelajaran anak meningkat atau memberi teguran apabila merosot dan sama ada menginginkan anak mereka cepat meninggalkan bangku sekolah atau terus melanjutkan pelajaran serta peringkat apakah yang diharapkan oleh ibu bapa supaya boleh dicapai oleh anak mereka?

iv. Jumlah masa yang digunakan oleh ibu bapa untuk berdampingi dengan anak.

- Ia meliputi sama ada ibu bapa sering meluangkan masa untuk berbual-bual atau bersiar-siar dengan anak-anak mereka. Perkara ini dianggap penting kerana ini dapat mempereratkan lagi hubungan di antara mereka dengan anak-anak yang selanjutnya dapat membuka peluang supaya kedua-dua pihak dapat berbincang mengenai pelajaran dengan lebih terbuka.

2.5 Definisi Status Sosio-ekonomi (SES)

Dalam konteks kajian ini, SES dimaksudkan sebagai status yang berpangkat dengan mengambil kira faktor-faktor sosial dan ekonomi dari segi pendapatan, tingkat pelajaran dan pekerjaan. Sebenarnya dalam masyarakat masa kini, ketiga-tiga faktor itu adalah saling berkait. Misalnya seorang yang berpelajaran tinggi biasanya akan ditawarkan dengan satu pekerjaan yang berjawatan tinggi dengan pendapatan yang lumayan. Keadaan yang sebaliknya akan berlaku kepada individu yang berpelajaran rendah di mana jawatan yang di

pegangnya tidak tinggi dengan pendapatan yang diperolehnya juga rendah.

2.6 Latar Belakang Ibu Bapa Yang Berlainan SES

Dalam kajian ini, penulis telah menentukan SES ibu bapa. Hanya tingkat pelajaran, pendapatan dan pekerjaan bapa sahaja yang menjadi ketua rumah yang akan dirujuk untuk menentukan tingkat SES sama ada menengah atau rendah berdasarkan kepada tiga faktor iaitu pekerjaan, pendapatan dan tingkat pelajaran. Di bawah ini, penulis akan memberikan latar belakang ibu bapa berSES menengah dan ibu bapa berSES rendah berdasarkan ketiga-tiga faktor yang disebutkan itu.

a. Pekerjaan

Jadual 2.1 Pekerjaan Ibu Bapa SES Menengah dan Rendah

Ibu Bapa Kategori Pekerjaan	SES Menengah (N=30)		SES Rendah (N=30)	
	N	%	N	%
Pengurusan dan profesional	10	33.3	0	0
Pekeranian dan penyeliaan	7	23.4	0	0
Pekerja mahir	10	33.3	4	13.3
Pekerja separuh mahir	3	10.0	10	33.3
Sedikit mahir/tidak mahir	0	0	16	53.4
Jumlah	30	100.0	30	100.0

Pekerjaan telah dibahagikan kepada 5 kategori. Jenis-jenis pekerjaan dalam kategori:

- i. Terdiri daripada guru, pegawai kerajaan, doktor haiwan, polis inspektor, usahawan dan peniaga.
- ii. Terdiri daripada kerani, kontraktor dan penyelia ladang.
- iii. Terdiri daripada anggota polis dan tentera, juru teknik, juru proses X-Ray dan 'forman'.
- iv. Terdiri daripada pembantu makmal rendah, penjahit, pekerja makmal, pemandu, tukang kayu, atendan hospital, tukang sukat, jurujual dan pelatih kuda.
- v. Terdiri daripada tukang kebun, bekerja sendiri, buruh, penjual ikan dan pesara.

Dengan merujuk kepada Jadual 2.1, didapati bahawa daripada 30 ibu bapa yang berSES menengah dalam kajian ini, 33.3% daripada mereka mempunyai pekerjaan yang berkategori pengurusan dan profesional. 23.4% pula mempunyai pekerjaan dalam kategori pekerjaan dan penyeliaan. Sementara 33.3% adalah pekerja mahir dan yang selebihnya (10.0%) adalah pekerja separuh mahir.

Bagi 30 ibu bapa yang berSES rendah dalam kajian ini sebahagian besar daripada mereka (53.4%) mempunyai pekerjaan yang hanya memerlukan kemahiran yang sedikit atau tanpa kemahiran. Sementara 33.3% daripada mereka pula merupakan pekerja separuh mahir dan hanya 13.3% sahaja yang terdiri daripada pekerja mahir.

b. PendapatanJadual 2.2 Pendapatan Ibu Bapa SES Menengah Dan Rendah

Tingkat Gaji	Ibu Bapa		SES Menengah (N=30)		SES Rendah (N=30)	
			N	%	N	%
\$300 ke bawah			0	0	8	26.7
\$300 - \$600			0	0	22	73.3
\$601 - \$900			10	33.3	0	0
\$901 - \$1,200			11	36.7	0	0
\$1,201 - \$1,500			5	16.7	0	0
\$1,501 - \$1,800			3	10.0	0	0
\$1,801 - \$2,100			1	3.3	0	0
Jumlah			30	100.0	30	100.0

Dengan melihat kepada Jadual 2.2, didapati bahawa dalam kajian ini, sebahagian besar daripada ibu bapa berSES menengah (70%) yang terpilih mempunyai pendapatan dalam lingkungan \$601 - \$1,200. Sementara 26.7% daripada mereka pula mempunyai pendapatan dalam lingkungan \$1,201 - \$1,800. Hanya seorang sahaja ibu bapa SES menengah yang terpilih mempunyai pendapatan di antara \$1,801 - \$2,100.

Bagi ibu bapa berSES rendah pula, 73.3% daripada mereka mempunyai lingkungan pendapatan di antara \$300 - \$600. Yang selebihnya mempunyai pendapatan sebanyak \$300 ke bawah.

c. Tingkat Pelajaran

Jadual 2.3 Tingkat Pelajaran Bagi Ibu Bapa SES Menengah dan Rendah

Tingkat Pelajaran \ Ibu Bapa	SES Menengah (N=30)		SES Rendah (N=30)	
	N	%	N	%
Tidak bersekolah	1	3.3	2	6.6
Sekolah rendah	5	16.7	11	36.7
Sekolah menengah	20	66.7	17	56.7
Kolej/Maktab/Universiti	4	13.3	0	0
Jumlah	30	100.0	30	100.0

Dari Jadual 2.3, didapati bahawa sebahagian besar (66.7%) daripada ibu bapa berSES menengah dalam kajian ini terdiri daripada mereka mempunyai tingkat pelajaran sekolah menengah. Selain daripada itu 13.3% daripada mereka pula mempunyai tingkat pelajaran pada peringkat kolej/maktab/universiti. Sementara hanya seorang sahaja yang tidak berpelajaran.

Bagi ibu bapa berSES rendah pula 56.7% daripada mereka mempunyai tingkat pelajaran sekolah menengah. Sementara 35.7% pula mempunyai tingkat pelajaran sekolah rendah dan yang selebihnya iaitu 6.6% adalah terdiri daripada mereka yang tidak berpelajaran.

2.7 Perkaitan Di Antara SES Dengan Kadar Penglibatan

Dikatakan apabila seseorang individu atau keluarga yang berada dalam SES atau kelas sosial yang sama, maka selain daripada mempunyai kekayaan dan cara hidup yang lebih kurang sama, juga akan terdapat persamaan relatif dari segi sikap, aspirasi, perasaan, idea dan bentuk tingkahlaku. Ginsberg (1930) berkata demikian apabila beliau mendefinisikan kelas sosial sebagai:

"..... as a groups of individuals who, through common consent, similarity of occupation, wealth and education, have come to have a similar mode of life, a similar stock of ideas, feelings, attitudes and forms of behaviour and who, on any or all these grounds, meet one another on equal terms and regard themselves although with varying degrees of explicitness, as belonging to one group."

(Ginsberg, 1930:536)

Seperti yang telah dinyatakan dalam Bab 1, salah satu daripada perkara yang akan dilihat dalam kajian ini adalah perkaitan di antara SES dan kadar penglibatan. Minat penulis untuk melihat perkaitan ini timbul daripada pendapat di atas yang mengatakan bahawa kumpulan individu yang berlainan SES mempunyai sikap, pendapat dan aspirasi yang berlainan terhadap sesuatu perkara misalnya dalam kajian ini kita tumpukan kepada soal pelajaran. Penulis ingin melihat apakah sikap ibu bapa yang berlainan SES ini terhadap persekolahan anak mereka yang diharapkan dapat ditunjukkan melalui kadar penglibatan mereka dalam pelajaran anak dalam bab-bab berikut.

BAB 3

ULASAN BAHAN-BAHAN KAJIAN (LITERATURE REVIEW)

Bab ini akan memberi ulasan terhadap bahan-bahan penulisan yang berkenaan dengan faktor-faktor yang mempengaruhi pencapaian akademik murid-murid. Sebenarnya terdapat banyak faktor yang mempengaruhi pencapaian akademik seperti yang dinyatakan dalam bab 1 bahagian pendahuluan. Di sini penulis hanya akan membuat ulasan terhadap bahan-bahan penulisan yang mempunyai kaitan atau berkenaan dengan kajian ini. Ulasan yang dibuat dapat dikumpulkan di bawah tajuk yang dinyatakan seperti berikut:

1. Faktor latar belakang rumahtangga terhadap pencapaian akademik
2. Faktor ibu bapa dalam pencapaian akademik
3. Perhubungan di antara ibu bapa dan sekolah

Dalam ulasan ini, kebanyakan daripada bahan kajian itu bukan merupakan bahan kajian tempatan, kerana di Malaysia masih tidak banyak kajian seperti ini dijalankan. Walau bagaimanapun, di mana terdapatnya bahan-bahan kajian tempatan mengenai perkara ini, penulis akan cuba memasukkannya supaya hasil-hasil kajian ini dapat dibandingkan dengan apa yang dijumpai di luar negeri.

3.1 Faktor Latar Belakang Rumahtangga Terhadap Pencapaian Akademik

Campbell (1952) dalam kajiannya telah menyatakan kepentingan rumahtangga dalam mempengaruhi pencapaian akademik dengan merumuskan bahawa:

"The home environment affects secondary school achievement"

(Campbell, 1952:2)

Rumusan yang sama juga boleh didapati daripada kajian oleh Taha (1977) yang telah mendapati wujudnya satu hubungan yang positif di antara persekitaran rumahtangga dengan pencapaian akademik murid-murid di sekolah.

Di antara kesimpulan utama yang dipersembahkan oleh Coleman (1966) dalam 'Equality of Educational Report,' atau dalam singkatannya EEOR adalah seperti berikut:

- "1. The great importance of family background for achievement.
2. The fact that the relation of family background to achievement does not diminish over the years of school.
3. The relatively small amount of school-to-school variation that is not accounted for by differences in family background indicating the small independent effect of variations in school facilities, curriculum and staff upon achievement"

(Coleman, 1966:325)

Pada mulanya apa yang didapati dalam EEOR ini banyak menimbulkan kecurigaan tentang kesahannya. Laporan ini telah menimbulkan satu penilaian semula yang dibuat oleh Harvard University. Dalam penyelidikan yang rapi dibuat selama 3 tahun, kebanyakan daripada analisa asal telah dikaji semula tetapi kesimpulan yang didapati masih sama iaitu faktor penentu yang berbagai terhadap pencapaian akademik akan lebih didapati di rumah

daripada di sekolah. (Mosteller, 1972).

Dalam kajian yang dilakukan oleh Marjoribanks (1974) beliau telah mengkaji perhubungan di antara persekitaran rumahtangga dengan kebolehan mental yang dirujukkannya sebagai 'verbal, number, spatial and reasoning' (1974:68). Beliau telah mendapati,

"Thus the analysis of the data supports the hypothesis that verbal, number and reasoning activities are related to subsets of environmental forces. For spatial ability, the relationship with the environment as measured in this study, was less definite."

(Majoribanks, 1974:72)

Ketiga-tiga kebolehan itu memainkan peranan yang penting dalam membolehkan seseorang murid untuk mencapai pencapaian yang tinggi dalam perksekolahan.

Dyer (1976) telah membuat kajian ke atas murid-murid di Trinidad di mana tujuan kajiannya adalah untuk mencari jawapan kepada 2 soalan iaitu:

- "1. Is the educational environment in the home related to school achievement?
2. Can achievement be predicted from a knowledge of the educational environment in the home?"

(Dyer, 1976:218)

Jawapan yang diperolehi olehnya untuk soalan-soalan di atas adalah 'affirmative' iaitu mengiakan.

Kepentingan persekitaran rumahtangga ke atas pencapaian akademik juga, telah ditegaskan oleh Fraser (1968), Dale dan Griffith (1965). Lebih daripada itu, mereka telah menegaskan bahawa faktor persekitaran rumahtangga lebih memberi kesan kepada pencapaian akademik daripada faktor kecerdasan. Ini dapat dilihat dengan pernyataan mereka seperti di bawah:

"When a child with a high intelligence test score does poorly at school, his teacher may joint to adverse features of the home background to account for his failure: the high achievement of a child only moderate ability may be explained by reference to a favourable, encouraging home environment"

(Fraser, 1968:1)

"The results have shown clearly that factors in the home environment are more closely correlated with school progress than with intelligence, and the difference between these correlations is highly significant"

(Fraser, 1968:75)

"One research project after another has demonstrated that the I.Q is much less stable than was once thought: performance varies greatly according to environmental background"

(Dale and Griffith, 1965:9)

Young (1965) bersependapat dengan mereka apabila beliau mengatakan kecerdasan bukanlah satu-satunya faktor yang kuat dalam mempengaruhi pencapaian. Ini kerana terdapatnya murid-murid yang walaupun mempunyai I.Q yang sama rendah atau sedikit lebih rendah daripada murid-murid yang dalam kategori gagal, ini

tidak menyebabkan murid-murid tersebut juga termasuk dalam kategori gagal itu. Ini menunjukkan bahawa "that factors other than intelligence have strong influence on academic success". (Young, 1965:57). Faktor yang lain itu dinyatakan olehnya sebagai latar belakang rumahtangga. (Young, 1965:14)

Ramai pengkaji telah membincang tentang faktor kelas sosial dalam mempengaruhi pencapaian murid-murid. Collins dan Douglas (1937) dalam kajian mereka terhadap 146 murid-murid di sebuah sekolah di Kansas telah memberi satu kesimpulan seperti berikut:

"If the father's occupation is considered as an index to the socio-economic status of the home, it would seem that pupils of the failure group are coming from homes which are socially, economically and educationally less favored than are those of the success group"

(Collins and Douglas, 1937:111)

Selain daripada menggunakan pekerjaan bapa sebagai ukuran untuk menentukan tingkat SES, mereka juga telah menggunakan 3 ukuran yang lain iaitu hak milik rumah, rekod kepada penggunaan Agensi Perkhidmatan Keluarga - satu agensi kebajikan yang memberi bantuan kepada keluarga yang miskin dan, akhir sekali, perkhidmatan telefon di rumah. Dengan mengaitkan ketiga-tiga ukuran itu kepada pencapaian akademik mereka merumuskan:

"On the bases of the last three criteria the home represented by the failure group are seen to be of lower economic standing than those represented by pupils of either the success group or the average group seem to indicate that the infavorable home condition under which pupils of the failure group live are a contributing factor of major importance in their unsatisfactory school work"

(Collins and Douglas, 1937:112)

Taha (1977) dalam kajiannya ke atas sebilangan murid-murid Melayu juga mendapati hasil yang sama di mana didapati wujudnya hubungan yang erat di antara angkubah SES dengan angkubah pencapaian akademik murid-murid (Taha, 1977:87). Sementara satu lagi kajian yang dilakukan di Malaysia oleh Ng (1969) juga mendapati murid-murid daripada SES yang lebih tinggi akan mempersembahkan pencapaian akademik yang lebih baik berbanding dengan murid-murid daripada SES yang rendah.

Selain daripada kajian yang dinyatakan di atas berkenaan dengan perhubungan di antara SES dan pencapaian akademik, ada lagi kajian-kajian lain yang menyokong pendapat ini. Di antaranya adalah Curry (1962: 46-49), Deutsch (1973:232-282), Floud dan Halsey (1956). Floud dan Halsey (1956) misalnya telah menyatakan sebab berlakunya perkara ini adalah kerana kanak-kanak daripada kelas bawahan mendapat kurang galakan dan perangsang berbanding dengan kanak-kanak daripada kelas menengah.

".... that a child's educational chances depend to a large extent on social class he is born into. Children of working class parents tend to get less intellectual stimulus and cultural encouragement at home than do children of middle class parents. Working class children tend to do less well at school, leave school sooner and their chances of higher education are less"

(Floud and Halsey, 1956)

Kelas sosial juga dipercayai dapat mempengaruhi sikap dan aspirasi seseorang murid terhadap pelajaran dan pekerjaan. Sewell, Haller dan Staus (1957:67-73) daripada kajian mereka mendapati bahawa kanak-kanak daripada kelas sosial yang lebih tinggi akan menunjukkan aspirasi yang lebih tinggi terhadap pelajaran dan pekerjaan lebih daripada kanak-kanak daripada kelas bawahan. Bukan sahaja kelas sosial akan mempengaruhi sikap dan aspirasi murid-murid, ia juga akan mempengaruhi nilai, aspirasi, disiplin dan cara mendidik anak bagi pihak ibu bapa. (Harriet and Hoyt, 1960).

Walaupun perhubungan di antara SES dan pencapaian akademik begitu jelas ditunjukkan oleh kajian-kajian yang dinyatakan tadi, namun ada juga segolongan pengkaji yang tidak bersetuju dengan perhubungan itu. Sebagai contohnya Wiseman (1964) telah berkata:

"Socio-Economic level and social status are units too coarse - and too question begging - for productive enquiry. We must ask other variables before we can hope to understand the complexities of the impact of environment on educational opportunity and attainment" (Wiseman, 1964:48)

Terdapat kajian yang menunjukkan memang tidak wujud perhubungan di antara SES dan pencapaian akademik. Kajian ini kebanyakan dijalankan di negara yang tidak begitu maju atau negara sedang membangun Murphee (1973) yang membuat kajian di Rhodesia telah mendapati kanak-kanak yang mencapai pencapaian yang tinggi datang daripada keluarga yang tidak berpengetahuan berbanding dengan kanak-kanak yang datang daripada keluarga yang lebih berkemampuan. Di Uganda pula, Heyneman (1976 :200-211) mendapati bahawa angkubah-angkubah seperti tingkat pelajaran ibu bapa, pekerjaan ibu bapa dan pemilikan harta benda di rumah semuanya tidak mempunyai hubungan yang signifikan dengan pencapaian akademik. Farrel dan Schiefelbein (1974:22) yang membuat kajian di Chile pula mendapati wujudnya korelasi yang rendah iaitu 0.35 di antara latar belakang sosial kanak-kanak dengan markah yang diperolehi dalam matematik dan ujian kefahaman.

Apa yang didapati di sini menurut Alexander dan Simmons (1975) mengenai perhubungan di antara SES dan pencapaian akademik adalah:

"..... that the contribution of the students' socio-economic background seems to be smaller in developing countries than in developed countries"

(Alexander and Simmons, 1975)

Sebagai kesimpulannya, dapat dikatakan bahawa faktor latar belakang rumahtangga sangat penting dalam mempengaruhi pencapaian akademik. Seluruh masa kanak-kanak sebelum memasuki alam persekolahan adalah bersama-sama dengan keluarga. Oleh itu,

keluarga merupakan satu institusi yang penting bagi perkembangan psikologi seseorang kanak-kanak dan seterusnya dapat membentuk tingkahlaku tertentu dalam diri kanak-kanak tersebut. Di sinilah kanak-kanak tersebut akan disosialisasikan. Swift (1969) menyatakan:

"..... the child will learn some patterns of behaviour, perceptions of reality and habits of thinking which are features of the wider social environment and some of which are special to his family."

(Swift, 1969:68)

Mengenai faktor kelas sosial dalam mempengaruhi pencapaian akademik, secara umumnya boleh dikatakan memang wujudnya perkaitan di antara dua angkuabah tersebut. Namun begitu ini mungkin tidak begitu jelas di negara-negara sedang membangun contohnya Malaysia. Walaupun terdapat kajian tempatan yang menunjukkan wujudnya perkaitan antara dua angkuabah tersebut seperti Taha (1977) dan Ng (1969) tetapi perhubungan ini tidak begitu jelas dalam hasil kajian Sharma (1977). Walau bagaimanapun, faktor kelas sosial ini secara amnya akan mempengaruhi sikap dan aspirasi murid dan ibu bapa yang seterusnya akan mempengaruhi pencapaian akademik.

3.2 Faktor Ibu Bapa Dalam Pencapaian Akademik

Dalam Laporan Plowden (1967) dilaporkan bahawa walaupun faktor latar belakang rumahtangga (termasuk SES) dan persekitaran sekolah akan memberi kesan kepada pencapaian akademik, namun faktor yang terpenting ialah sikap ibu bapa terhadap pelajaran.

Laporan itu melaporkan:

"Home circumstances accounted for 20 per cent of the variance in attainment state of school accounted for 17 per cent of the variance in attainment. Parental attitudes accounted for 28 per cent of the variance in attainment. Variance of attainment which was unexplained was 35 per cent"

(Plowden Report, 1967:33)

Faktor-faktor tersebut dapat digambarkan dalam gambarajah 3.1 (Bynner, 1978)

Seterusnya dalam laporan ini juga dijelaskan bahawa apa yang dimaksudkan dengan sikap ibu bapa terhadap pelajaran termasuklah aspirasi ibu bapa kepada anak, tanggungjawab dan inisiatif yang diambil oleh ibu bapa dalam hal pelajaran anak, minat dan sokongan ibu bapa serta 'literacy of the home' iaitu bilangan buku yang terdapat di rumah.

Walaupun dikatakan sikap ibu bapa dapat mendorong kanak-kanak untuk terus maju dalam pelajaran, satu perkara yang rumit bagi pengkaji-pengkaji ialah masalah mendefinisikan sikap ibu bapa yang menggalakkan. Sebagaimana yang dikatakan oleh Musgrove (1976):

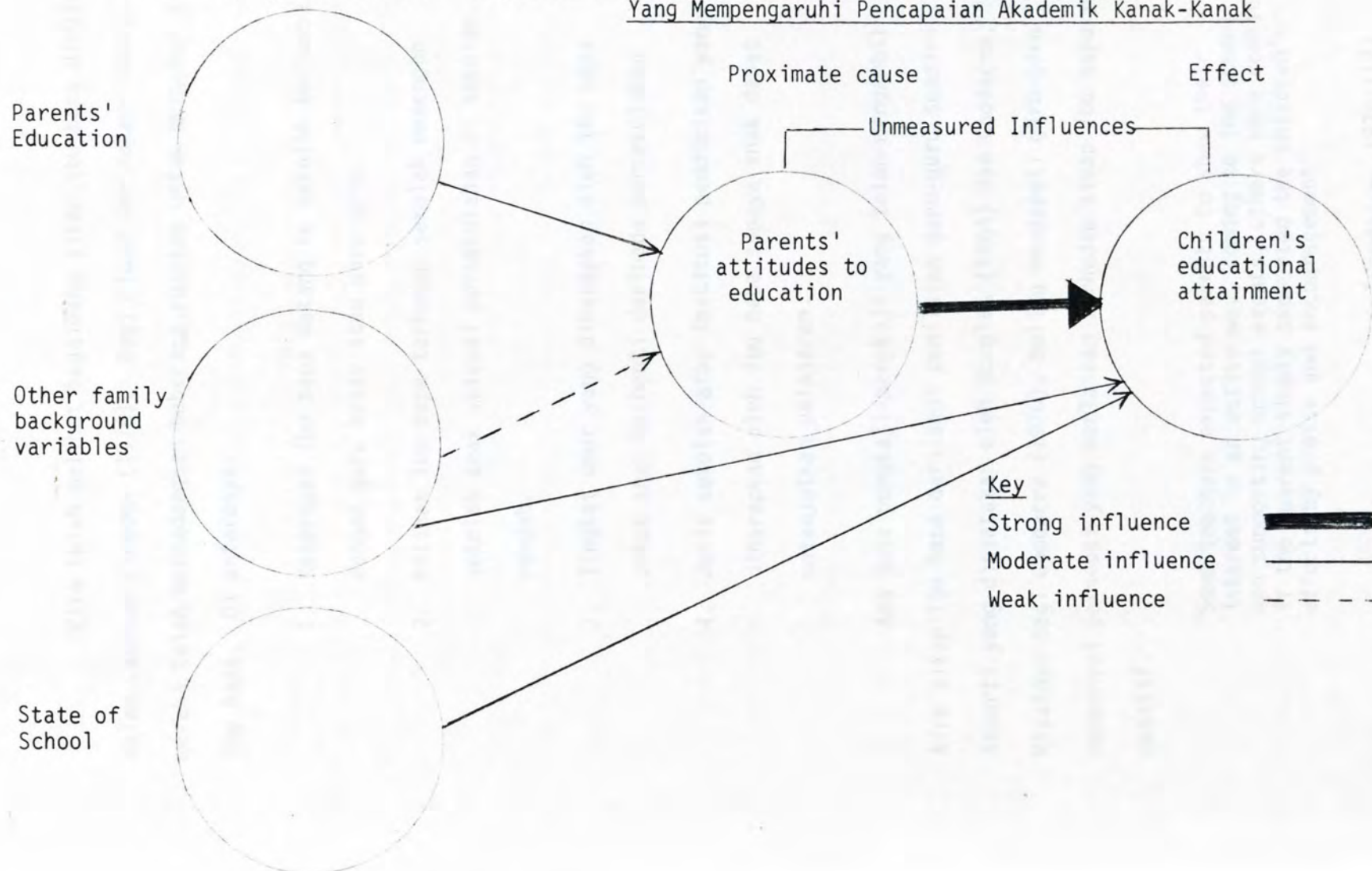
"The importance of parental attitudes to a child's progress at school seems to be firmly established. Yet the concept of favourable parental attitude is perhaps one of the most ambiguous and misleading in the contemporary discussion of educational achievement"

(Musgrove, 1976:76)

Background causes

Rajah 3.1.

Model Yang Menunjukkan Faktor-Faktor Utama
Yang Mempengaruhi Pencapaian Akademik Kanak-Kanak

Kita telah melihat bagaimana sikap ibu bapa dirujuk dalam Laporan Plowden (1976). Bagi Floud dan rakan-rakan, (1956) mereka telah mencadangkan beberapa rujukan untuk mengukur sikap ibu bapa. Di antaranya:

1. Kekerapan ibu bapa datang ke sekolah berjumpa dengan guru besar atau guru-guru.
2. Pilihan ibu bapa terhadap sekolah menengah setelah anak selesai persekolahan di sekolah rendah.
3. Tingkat umur yang diharapkan oleh ibu bapa untuk anak berhenti daripada persekolahan
4. Jenis sekolah atau institusi pendidikan yang diharapkan oleh ibu bapa supaya anak dapat melanjutkan pelajaran.

Ada juga pengkaji-pengkaji yang telah mengambil kira sikap ibu bapa dari segi penilaian guru-guru sendiri seperti yang dinyatakan oleh Douglas (1964) dan Goodacre, 1970) Misalnya bagi Goodacre (1970), beliau mendapati guru-guru mempunyai persepsi yang berlainan terhadap sikap ibu bapa yang positif.

"Some teachers expected parents to show their interest in an active way, coming to the school and supporting school events, others were content if the parent simply supported the children's efforts by praise and encouragement"

(Goodacre, 1970:112)

Kent dan Davis (1957) telah menyiasat perhubungan di antara disiplin di rumah dan perkembangan intelektual di kalangan sampel murid-murid sekolah rendah. Rumah kanak-kanak yang dikaji ini telah diklasifikasikan kepada 4 kategori iaitu 'biasa', 'tidak peduli', 'terlalu cemas' dan 'menuntut'. Ibu bapa 'biasa' dikatakan bersikap toleransi, sabar tetapi tegas dan bertimbang rasa apabila menuntut sesuatu daripada anak. Mereka akan membuat tuntutan mengikut pertimbangan kebolehan, minat dan keperluan anak. Ibu bapa yang 'tidak peduli' dikatakan mempunyai sikap yang tidak mengambil tahu tentang kemajuan anak di sekolah, tidak mempunyai cita-cita agar anak mereka berjaya, berpuas hati jika anak mereka menjauhi daripada pergaduhan dan mereka hanya membuat sedikit tuntutan kepada anak.

Keluarga yang didapatinya paling berkesan ialah 'keluarga yang menuntut' di mana ibu bapa meletakkan standard yang tinggi kepada anak sejak kecil lagi, bercita-cita tinggi kepada anak, jarang memberi ganjaran kepada anak, menunjukkan kasih sayang dan penerimaan apabila anak mencapai kejayaan. Namun begitu dalam lingkungan tuntutan dan jangkaan yang tegas ini, kanak-kanak itu adalah diberi peluang dan kebebasan untuk belajar.

Perjumpaan oleh Kent dan Davis (1957) itu bukan terhad kepada keluarga kelas menengah sahaja tetapi bagi semua keluarga daripada berbagai kelas sosial tidak kira daripada kelas apa mereka datang, kanak-kanak yang mempunyai ibu bapa yang menuntut lebih berkecenderungan untuk menempuh kejayaan.

Ini dikatakan oleh mereka sebagai:

"One may argue therefore that the cause of the high development of verbal and academic abilities has in their demanding discipline and that the poor development of these abilities in the children of the un-concerned class is due to the lack of encouragement given them by their parents"

(Kent and Davis, 1957:993-995)

Kepentingan sikap ibu bapa terhadap pelajaran dengan menunjukkan minat kepada pelajaran, anak-anak juga telah ditegaskan oleh Douglas (1964). Beliau telah mengatakan bahawa apabila ibu bapa menunjukkan minat kepada kerja-kerja persekolahan dan memberi galakan kepada anak-anak mereka, ini bukan sahaja akan memperbaiki pencapaian anak-anak di sekolah malah akan membantu mereka dalam perkembangan mental.

Dale dan Griffith (1965:24-25) pula mengatakan galakan ibu bapa terhadap pelajaran anak dapat dilihat melalui kemudahan yang baik dan persekitaran yang sunyi yang disediakan supaya anak dapat belajar dan membuat kerja persekolahan dengan selesa. Ia menyifatkan sikap ibu bapa terhadap pelajaran 'to be central importance' kepada kemajuan pelajaran anak. Sementara Miller (1971:108) menyifatkan minat ibu bapa terhadap pelajaran anak 'is of demonstrated importance' dan 'parental interest is multidimensional'.

Ada juga kajian yang mendapati seseorang pelajar yang tidak berusaha ke tahap kebolehannya kerana ia tidak

dimotivasikan oleh ibu bapa. Ibu bapa dianggap sebagai satu kuasa ghaib di belakang seseorang pelajar yang menggerakannya ke arah kemajuan. Ini dinyatakan oleh Gilmore (1951) sebagai:

"A student who fails to achieve up to capacity may be a student who is not motivated to do so and one of the most important factors influencing the motivation of children is parental attitudes"

(Gilmore, 1951:221-226)

Dalam kajian yang dilakukan oleh Barwick dan Arbuckle, (1962:148-151) mereka telah mengkaji perhubungan di antara penerimaan ibu bapa (parental acceptance) yang dipersepsikan oleh ibu bapa dan anak dengan pencapaian akademik. Mereka telah mendapati bahawa pelajar lelaki yang mempunyai pencapaian yang baik mempersepsikan penerimaan ibu bapa yang lebih tinggi berbanding dengan pelajar lelaki yang memperolehi pencapaian yang rendah. Keadaan yang sama juga berlaku pada pelajar perempuan. Oleh itu adalah penting dari segi ibu bapa untuk membolehkan anak merasai bahawa mereka diterima oleh ibu bapa. Ini akan mendorong mereka untuk berusaha dengan lebih tekun untuk mengembirakan ibu bapa mereka dengan melakukan perkara yang disenangi oleh ibu bapa.

Peranan ibu bapa juga begitu penting sehingga dapat mempengaruhi aspirasi seseorang murid untuk sama ada mahu menduduki jawatan yang tinggi pada masa kelak atau tidak. Dengan perkataan lain, ibu bapa dapat memberi kesan kepada mobiliti sosial seseorang murid apabila dewasa. Perkara ini

dapat dilihat dalam kajian yang dilakukan oleh Kahl (1953:186-203) yang menunjukkan bahawa tidak kira murid itu datang daripada keluarga kelas bawahan ataupun menengah, jika ia didesak atau dinasihati oleh ibu bapanya untuk menjawat jawatan tinggi pada masa kelak, maka ia akan berkecenderungan untuk melanjutkan pelajaran serta bercita-cita menjawat jawatan yang tinggi dalam pelajaran. Desakan dan nasihat daripada ibu bapa merupakan satu daya penggerak yang kuat kepada seseorang murid untuk mencapai kejayaan. Seperti Kahl (1953) bagi Rehberg dan Westby (1967) mereka beranggapan:

"parental encouragement comes to being a necessary condition for the continuation of education beyond the high school level in all strata and not just in lower classes."

(Rehberg and Westby, 1967:362-374)

Dapatan oleh Kahl (1953) itu telah diperkukuhkan lagi oleh kajian yang dilakukan oleh Simpson (1962:517-522). Dalam kajiannya beliau telah mendapati bahawa di antara 85 orang murid lelaki daripada kelas bawahan yang bercita-cita untuk menjawat jawatan yang tinggi dalam pekerjaan pada masa kelak, 46.7% daripada mereka itu pernah dinasihati oleh ibu bapa untuk berbuat demikian. Maka jelas di sini bahawa peranan ibu bapa dalam pencapaian akademik sangatlah penting.

Malah dalam kajian yang dilakukan oleh Sewell dan Shah (1968) mereka telah mendapati bahawa faktor galakan ibu

bapa lebih kuat daripada faktor kecerdasan dan faktor SES dalam mempengaruhi aspirasi pelajar ke peringkat yang lebih tinggi. Ini dapat dilihat daripada pernyataan yang mereka buat iaitu:

".... in each category of socio-economic status and intelligence the proportion of males and females planning on college is greater among those perceived parental encouragement than among those who did not"

(Sewell and Shah, 1968:571)

Secara kesimpulannya, kita dapat mengatakan ibu bapa mempunyai peranan yang sangat penting dalam membantu anak-anak mereka untuk berjaya dalam pelajaran. Sikap, galakan, minat dan penerimaan yang positif yang mereka tunjukkan akan mendorong pelajar untuk berusaha dengan lebih tekun lagi. Seperti yang dinyatakan, definisi 'sikap yang positif' itu sangat susah hendak diberikan disebabkan latar belakang sosio-budaya dan sosio-ekonomi setiap keluarga yang berbeza. Namun begitu, secara kasarnya ia dapat ditunjukkan dengan inisiatif ibu bapa dalam membantu masalah pelajaran anak, mengadakan perbincangan dengan guru-guru, menyediakan suasana belajar yang selesa di rumah, beraspirasi tinggi terhadap anak dan memberi galakan, pujian atau ganjaran kepada anak manakala mencapai keputusan yang baik dalam peperiksaan.

3.3 Perhubungan Di Antara Ibu Bapa dan Sekolah

Seperti yang dinyatakan salah satu daripada petunjuk sikap ibu bapa yang positif terhadap pelajaran anak-anak adalah kekerapan mereka pergi ke sekolah berjumpa dengan guru-guru. Oleh itu perhubungan di antara ibu bapa dan sekolah amat penting.

Ia membuka peluang supaya ibu bapa dapat mengetahui perkembangan pelajaran dan tingkahlaku anak di sekolah dengan lebih jelas. Guru-guru pula akan berpeluang memahami latar belakang keluarga murid dengan lebih dekat lagi. Ini seterusnya dapat menjalinkan satu perhubungan kerjasama antara guru-guru dan ibu bapa demi kebaikan murid-murid. Perhubungan ini hanya akan terjalin melalui daya usaha dan pengorbanan kedua-dua pihak. Kedua-dua pihak perlu meluangkan masa untuk mengadakan lawatan antara satu sama lain kerana proses pembelajaran bagi seseorang murid bukan terletak di atas bahu satu pihak sahaja. Hanya dengan memastikan jalinan yang harmoni di antara satu sama lain sahaja dapat membawa persefahaman dan konsensus supaya kemajuan pelajaran murid-murid akan tercapai. Proses pergandingan bahu ini hanya akan dapat dipupuk dan disemai jika, seperti kata Mays (1972):

"Teachers spend time out of the classroom getting to know the parents. Parents be brought and more into the schools so as to realise that they are actually connected with the whole educational process and not mere touchline figure"

(Mays, 1972:72)

Sebenarnya pengkaji-pengkaji telah lama mengetahui hakikat kepentingan perhubungan di antara ibu bapa di rumah dan guru-guru di sekolah. Satu laporan yang telah dikeluarkan pada tahun 1884 iaitu lebih daripada satu abad yang lalu telah menyatakan:

"Until the home cooperates with the school room, education cannot exercise its legitimate influence"

(Annual Report, 1884)

Dengan kajian yang dilakukan oleh Marjoribanks, (1974) Fraser, (1968) Taha, (1977) Dale dan Griffith (1965) serta Floud (1956) yang semuanya bersetuju bahawa faktor latar belakang rumahtangga akan mempengaruhi tingkat pembelajaran murid-murid. Oleh itu satu integrasi di antara sekolah dan rumah yang optimum diperlukan untuk menghasilkan pencapaian yang baik bagi seseorang murid sebagaimana yang dinyatakan oleh Floud (1956).

Dalam satu pungutan pendapat bagi orang ramai terhadap pelajaran yang dijalankan pada 1980 di Amerika, berkenaan pendapat mereka mengenai apakah elemen yang paling penting dalam pelajaran. Gallup (1980:47-48) telah mendapati orang ramai meletakkan perhubungan ibu bapa - guru yang baik pada tangga keempat daripada 14 elemen yang disenaraikan. Dalam satu kajian lain pula, seramai 1,272 superitenden sekolah telah ditemudugakan. Daripada 12 pembaikan yang perlu dilakukan, mereka telah meletakkan perhubungan ibu bapa - guru sebagai pembaikan kelima paling penting yang perlu dilakukan.

Menurut McPherson (1975), Lortie (1975), Carew dan Lightfoot (1979), perjumpaan di antara ibu bapa dan guru-guru sangat terhad. Apa yang didapati dalam kajian ini adalah guru-guru dan ibu bapa hanya akan berjumpa apabila timbul masalah atau krisis berkaitan dengan murid.

Kajian yang dilakukan pada 1950an dan 60an di Great Britain dari Amerika Syarikat telah menumpukan perhatian kepada cara hendak menyelesaikan masalah percanggahan nilai dan jangkaan yang wujud antara pihak sekolah dan ibu bapa. Didapati bahawa ibu bapa khasnya daripada kelas bawahan tidak menilai pelajaran dengan tinggi. Oleh itu kurang memberikan galakan kepada anak-anak mereka. Sementara di pihak sekolah pula, guru-guru yang mempunyai set nilai yang berbeza terhadap pelajaran telah memaksa murid-murid untuk memperolehi kejayaan dalam pelajaran. Ini menyebabkan murid-murid berasa keliru di antara dua set nilai yang bercanggahan itu. Misalnya Blyth (1967) telah mengidentifikasikan sekumpulan ibu bapa sebagai 'hostile to education' dan sekumpulan lagi 'passive non-conformist'. Sementara lebih awal daripada itu, Davis (1950) telah menyifatkan sekumpulan ibu bapa sebagai 'feckless'.

Guru-guru akan bersifat kritis terhadap ibu bapa yang tidak mengambil peduli dengan pelajaran anak-anak. Mereka menyalahkan ibu bapa kerana tidak menjalankan kewajiban untuk menguruskan pelajaran anak-anak. Sikap daripada guru-guru ini menyebabkan perhubungan yang baik antara ibu bapa guru tidak dapat dijalinkan. Guru-guru seharusnya memahami latar belakang keluarga murid-murid tersebut. Jika didapati wujudnya satu nilai yang berbeza daripada pihak ibu bapa, guru-guru harus mengambil cabaran ini untuk mengalakkan berlakunya satu perubahan. Guru-guru seharusnya mempersepsikan satu perkara berkenaan pelajaran dalam konteks sosial yang lebih luas.

Konflik di antara guru - ibu bapa telah lama dinyatakan oleh Waller (1965).

"In fact, parents and teachers usually live in a condition of mutual distrust and enmity This fundamental conflict between the school and the parent is accentuated by the fact that parents and teachers are involved in different alignments of group life affecting the child"

(Waller, 1965)

Musgrove (1966:16) juga telah mengatakan sekolah pada kebiasaannya dianggap sebagai ancaman kepada keluarga dari segi 2 aspek iaitu pertama, sekolah melemahkan pengaruh ibu bapa dan nilai keluarga dengan digantikan oleh pengaruh dan nilai yang berbeza yang datang daripada guru. Kedua, sekolah melemahkan kesedaran tanggungjawab ibu bapa dengan mengambil alih tanggungjawab penjagaan yang sepatutnya dipunyai oleh ibu bapa.

Bagi pihak guru-guru, mereka juga terperangkap dalam satu dilema 'of adhering to believe in the value of parent - teacher cooperation while maintaining some semblance of professional autonomy' seperti yang dinyatakan oleh Warren (1973:287-288). Beliau telah membuat kajiannya di dua buah negara iaitu negara Jerman dan Amerika Syarikat. Beliau mendapati walaupun guru-guru mengetahui perlunya untuk mengadakan kerjasama dengan ibu bapa tetapi.

"They are exhorted by the educational community (administrators, teachers organization, colleges of education) to be professional - to see themselves as specialized experts and members

of a relatively autonomous collegial body with normative constraints on interaction with clients. The implication for structuring appropriate relations with parents are for teachers not a all clear".

(Warren, 1973:288)

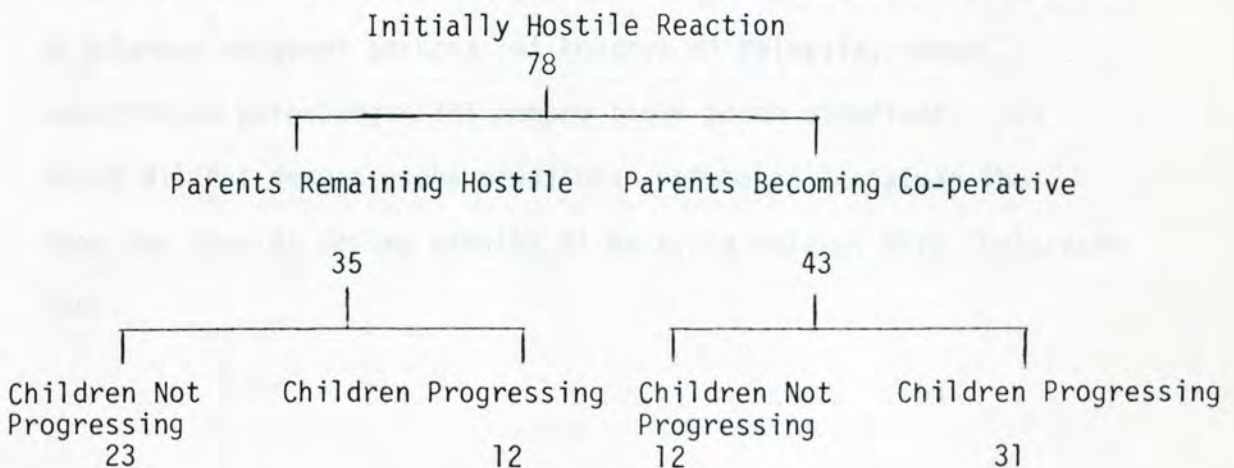
Bagi Green, (1968) beliau menganggap

"Parents and teachers are not enemies; They should not be rivals even but partners"

(Green, 1968:119)

Dalam kajiannya beliau melihat apakah kesan yang berlaku kepada kemajuan pelajaran murid apabila ibu bapa mereka yang pada mulanya bersikap bermusuhan kepada guru-guru mula mengubah sikap mereka. Hasil yang didapatinya dapat dilihat dalam rajah di bawah: (Green, 68:82)

Rajah 3.2 'Progress of Children of Initially Hostile Parents'

Seterusnya beliau telah membuat kesimpulan seperti berikut:

"The educational reason for parent-teacher cooperation is that it helps children to learn better. By acquainting the teacher with the child's background, the factors which make stress and tension as well as those which produce stability, and by passing on to the parents the relevant facts about the child's attitudes and behaviour at school, it is claimed that the child's school life becomes more meaningful. Life is no longer divided into two categories, 'home' and 'school', in one of which you relax and enjoy yourself while in the other you 'learn'. Children no longer feel their parents and their teachers exerting different kinds of pressures on them for different, conflicting aims".

(Green, 1968:75)

Secara kesimpulannya pengkaji-pengkaji yakin bahawa perhubungan yang erat antara ibu bapa dengan pihak sekolah penting dalam proses pembelajaran murid-murid. Melalui perjumpaan di antara guru-guru dan ibu bapa, persefahaman akan dapat dijalinan yang seterusnya mengikiskan percanggahan nilai yang wujud di antara dua pihak tersebut. Walaupun tidak banyak kajian yang dijalankan mengenai perkara ini khasnya di Malaysia, namun kepentingan perhubungan ini memang tidak boleh dinafikan. Ini dapat dilihat dengan usaha mewajibkan penubuhan Persatuan Ibu Bapa dan Guru di setiap sekolah di Malaysia melalui Akta Pelajaran 1961.

BAB 4

PENGANALISAAN DATA

Dalam bab ini, data-data yang dikumpulkan akan di-analisa untuk menguji dua hipotesis yang telah ditetapkan itu dan membuat perbandingan keputusan penulis dengan keputusan yang diperolehi oleh Sharma (1977). Penganalisaan data ini akan dibahagikan kepada 3 bahagian yang besar serta sub-bahagiannya. Bahagian pertama^{*} akan membincangkan, perkara berkenaan penglibatan ibu bapa dalam pelajaran anak-anak mereka. Bahagian kedua^{**} pula akan menyentuh perkara berkenaan persepsi murid-murid terhadap penglibatan ibu bapa dalam pelajaran. Akhir sekali dalam bahagian yang ketiga^{***}, satu perbandingan antara hasil kajian Sharma (1977) dengan dapatan penulis akan dijalankan serta dua hipotesis yang ditetapkan akan diuji.

4.1 Cara Penyampaian Data

Data-data untuk bahagian pertama dan ketiga akan disampaikan dalam carta-carta dan jadual-jadual mengikut cara seperti berikut:

- a. Data-data akan disampaikan tanpa mengambil kira angkubah SES dan angkubah pencapaian akademik untuk melihat kadar penglibatan ibu bapa secara keseluruhannya. Data-data

* Bahagian ini diwakili oleh nombor rujukan 4.2 dan sub-bahagiannya.

** Bahagian ini diwakili oleh nombor rujukan 4.3 dan sub-bahagiannya.

*** Bahagian ini diwakili oleh nombor rujukan 4.4 dan seterusnya.

ini akan ditunjukkan dalam carta terus mendatar.

- b. Data-data akan disampaikan mengikut tahap pencapaian tanpa mengambil kira angkubah SES. Ini bertujuan untuk melihat penglibatan ibu bapa kepada murid-murid yang berlainan tahap pencapaian dan kesan penglibatan itu kepada pencapaian akademik. Data-data ini akan disampaikan dalam jadual-jadual.
- c. Data-data akan disampaikan mengikut SES tanpa mengambil kira angkubah pencapaian akademik. Ini bertujuan untuk melihat sama ada berlakunya keadaan yang menunjukkan perbezaan SES akan memberi kesan kepada kadar penglibatan. Jadual-jadual akan digunakan untuk menyampaikan data-data ini.

Untuk bahagian kedua pula, data-data akan disampaikan dalam jadual tetapi mengikut cara 4.1(a) sahaja. Tujuannya adalah untuk melihat penglibatan ibu bapa dalam pelajaran mengikut sudut pandangan atau persepsi murid-murid tanpa mengambil kira angkubah-angkubah SES dan tahap pencapaian.

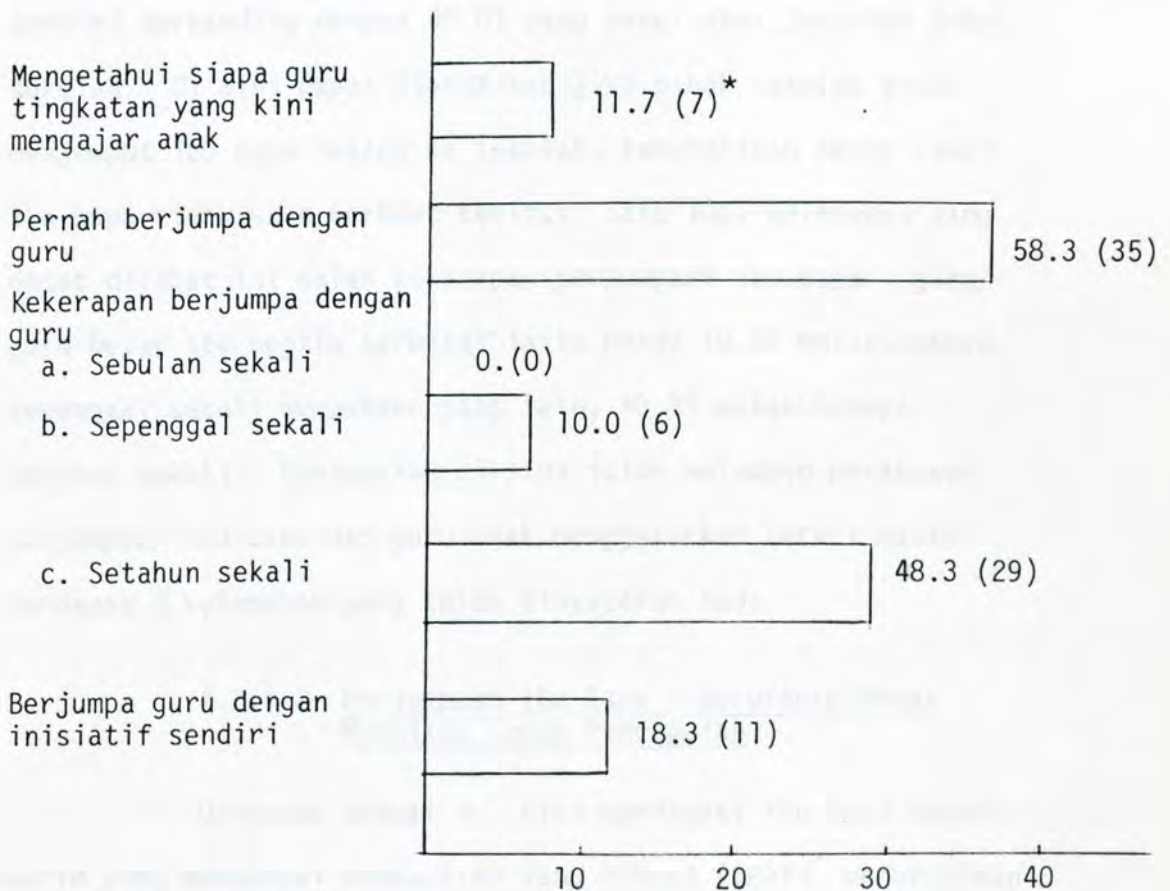
4.2 Penglibatan Ibu Bapa Dalam Pelajaran Anak-Anak Mereka

4.2.1 Penglibatan dari segi perhubungan ibu bapa dengan Pihak Sekolah

4.2.1.1 Perjumpaan Ibu Bapa - Guru/Guru Besar Dilihat Secara Keseluruhan

Carta 4.1 menunjukkan bahawa daripada 60 orang ibu bapa yang ditemubual, hanya 11.7% daripada jumlah itu yang mengatakan mereka mengenali guru yang kini mengajar anak-anak mereka. Nama guru-guru tersebut diketahui kerana interaksi sentiasa wujud di antara 2 pihak. Angka ini menunjukkan bahawa ramai ibu bapa tidak mempunyai hubungan yang erat dengan guru kerana inilah menyebabkan ibu bapa tidak mengenali guru yang mengajar anak mereka.

Carta 4.1 Perjumpaan Ibu Bapa - Guru/Guru Besar

Bilangan ibu bapa** N = 60

* Angka dalam kurungan menunjukkan bilangan sementara angka tanpa kurungan adalah dalam peratusan. Penggunaan cara ini meliputi seluruh penulisan.

** Dalam carta-carta seterusnya, bilangan ibu bapa yang sebanyak 60 orang itu akan diwakili oleh N=60

Sebanyak 58.3% daripada ibu bapa yang ditemubual pernah pergi ke sekolah anak mereka untuk berjumpa dengan sama ada guru-guru atau guru besar sejak anak mereka belajar di sekolah berkenaan. Ini bermakna lebih setengah daripada ibu bapa telah pernah pergi ke sekolah untuk berjumpa dengan guru-guru atau guru besar. Walaupun ia agak menggalakkan tetapi kebanyakan daripada mereka pergi kerana dijemput oleh pihak sekolah. Hanya 18.3% sahaja yang telah pergi atas inisiatif sendiri berbanding dengan 40.0% yang pergi atas jemputan pihak sekolah. Di sini dapat diandaikan jika pihak sekolah tidak menjemput ibu bapa datang ke sekolah, kemungkinan besar ramai ibu bapa tidak akan berbuat begitu. Satu lagi kelemahan yang dapat dilihat ini ialah kekerapan perjumpaan ibu bapa - guru/guru besar itu begitu terbatas iaitu hanya 10.0% melakukannya sepenggal sekali sementara yang lain, 48.3% melakukannya setahun sekali. Kesimpulan di sini ialah walaupun peratusan perjumpaan ibu bapa dan guru agak menggalakkan tetapi masih terdapat 2 kelemahan yang telah dinyatakan tadi.

4.2.1.2 Perjumpaan Ibu Bapa - Guru/Guru Besar Mengikut Tahap Pencapaian

Daripada jadual 4.1 kita mendapati ibu bapa kepada murid yang mempunyai pencapaian yang tinggi (IPAT)* menunjukkan

*Mulai dari sini, singkatan IPAT akan digunakan untuk mewakili ibu bapa kepada murid yang mempunyai pencapaian akademik tinggi

peratusan 13.3% iaitu 3.3% lebih tinggi daripada ibu bapa murid pencapaian rendah (IPAR)* dari segi mengenali guru yang mengajar anak mereka sekarang. Walaupun perbezaan peratusan itu tidak besar namun dari segi lain kita akan dapat melihat dengan jelas bagaimana IPAT menunjukkan penglibatan yang lebih banyak dalam pelajaran berbanding dengan IPAR. Misalnya 73.3% daripada IPAT pernah berjumpa dengan guru/guru besar sekolah anak-anak sejak mereka belajar di sekolah berkenaan.

Jadual 4.1 Perjumpaan Ibu Bapa – Guru/Guru Besar
Mengikut Tahap Pencapaian

	IPAT (N=30)		IPAR (N=30)	
	N	%	N	%
Mengetahui siapa guru tingkatan yang kini mengajar anak	4	13.3	3	10.0
Pernah berjumpa dengan guru/Guru Besar	22	73.3	13	43.3
Kekerapan berjumpa dengan guru/Guru Besar				
a. Sepenggal sekali	6	20.0	0	0
b. Setahun sekali	16	53.3	13	43.3
Berjumpa guru dengan inisiatif sendiri	8	26.7	3	10.0

*Mulai dari sini, singkatan IPAR akan digunakan untuk mewakili ibu bapa kepada murid yang mempunyai pencapaian akademik rendah.

Peratusan ini 30% lebih tinggi daripada peratusan IPAR dan daripadanya 26.7% iaitu bersama dengan 8 orang ibu bapa telah mengadakan perjumpaan itu dengan daya usaha atau inisiatif sendiri berbanding dengan IPAR iaitu hanya 3 orang sahaja yang berbuat demikian. Perjumpaan itu dibuat oleh IPAT sepenggal sekali (20.0%) dan setahun sekali (53.3%) tetapi dilakukan oleh IPAR hanya setahun sekali dan inipun hanya merangkumi 43.3% daripada IPAR sahaja. Ini menunjukkan murid-murid yang ber-pencapaian akademik yang tinggi mempunyai di belakang mereka ibu bapa yang sangat terlibat dalam pelajaran. Dengan kata lain penglibatan ibu bapa yang menggalakkan terhadap pelajaran akan memberi kesan yang positif kepada pencapaian akademik murid-murid.

4.2.1.3 Perjumpaan Ibu Bapa Guru/Guru Besar Mengikut SES

Hipotesis kedua dalam kajian ini ingin melihat sama ada perbezaan SES akan mempengaruhi kadar penglibatan ibu bapa. Diandaikan bahawa ibu bapa daripada SES yang lebih tinggi akan menunjukkan kadar penglibatan yang lebih baik daripada ibu bapa SES yang lebih rendah. Dalam jadual 4.2 didapati sangat sukar untuk mengatakan kadar penglibatan ibu bapa daripada SES manakah yang lebih tinggi. Ini kerana tidak wujudnya satu pola yang membolehkan kita menjelaskan hipotesis ini. Kita dapati bahawa ada aspek-aspek di mana ibu bapa SES menengah menunjukkan penglibatan dalam peratus yang lebih tinggi daripada

ibu bapa SES rendah. -Misalnya peratus berjumpa dengan guru/guru besar (60.0%) dan inisiatif mereka untuk perjumpaan tersebut (23.3%) serta kekerapan mereka berjumpa dengan guru/guru besar untuk setahun sekali (53.3%). Walau bagaimanapun, dari segi mengenali guru tingkatan yang kini mengajar anak (3.3%) dan kekerapan berjumpa dengan guru-guru besar untuk sepenggal sekali (6.7%) maka dapat dilihat bahawa peratus daripada ibu bapa SES menengah adalah lebih rendah berbanding dengan ibu bapa SES rendah. Daripada data-data ini kita tidak boleh melihat satu pola yang konsisten yang menunjukkan ibu bapa berSES menengah menunjukkan kadar penglibatan yang lebih tinggi daripada ibu bapa berSES rendah.

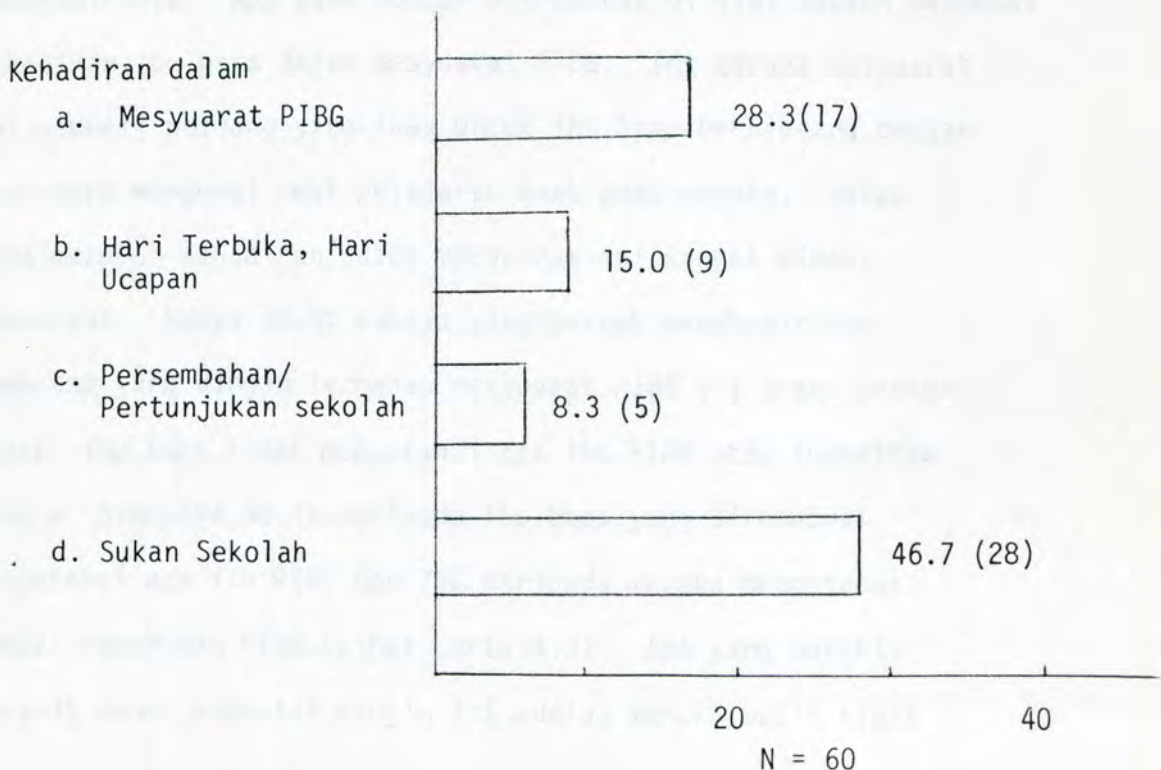
Jadual 4.2 Perjumpaan Ibu Bapa - Guru/Guru Besar
Mengikut SES

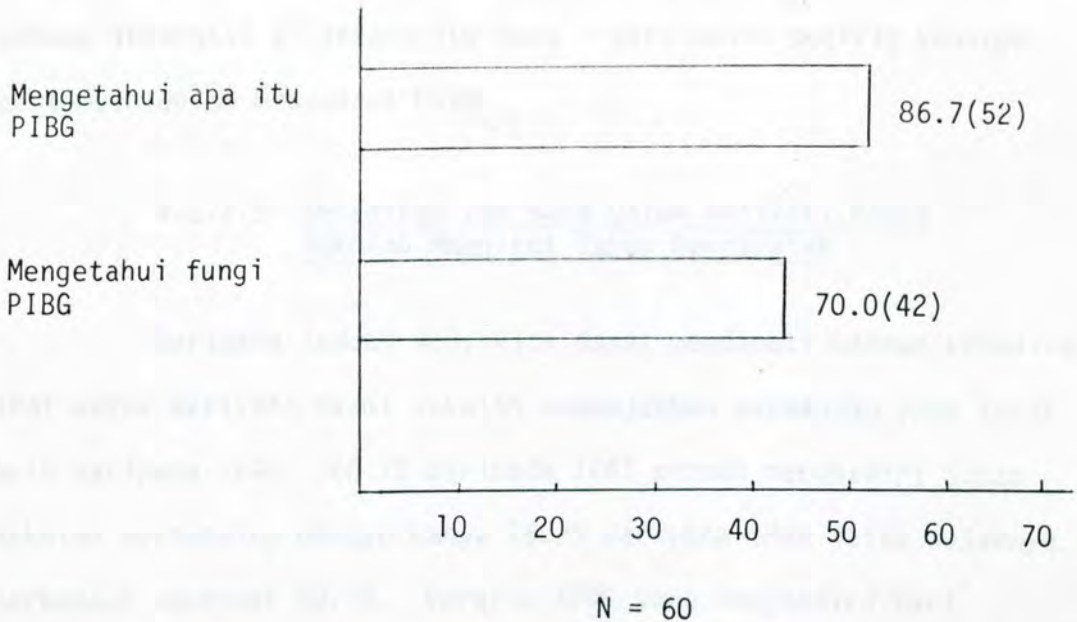
	SES Menengah (N=30)		SES Rendah (N=30)	
	N	%	N	%
Mengetahui siapa guru tingkatan yang kini mengajar anak	1	3.3	6	20.0
Pernah berjumpa dengan guru/Guru Besar	18	60.0	17	56.7
Kekerapan berjumpa dengan guru/Guru Besar				
a. Sepenggal sekali	2	6.7	4	13.3
b. Setahun sekali	16	53.3	13	43.3
Berjumpa guru dengan inisiatif sendiri	7	23.3	4	13.3

4.2.1.4 Kehadiran Ibu Bapa Dalam Aktiviti Rasmi Sekolah Dilihat Secara Keseluruhan

Aktiviti rasmi sekolah yang dimaksudkan di sini termasuk mesyuarat PIBG, Hari Terbuka, Hari Ucapan, Persembahan atau Pertunjukan Sekolah dan Sukan Sekolah. Dalam carta 4.2 menunjukkan aktiviti yang paling digemari oleh ibu bapa ialah Sukan Sekolah. Sebanyak 46.7% ibu bapa yang ditemubual pernah menghadiri Sukan Sekolah. Populariti aktiviti ini mungkin disebabkan keterlibatan anak-anak mereka dalam acara sukan. Selain daripada itu ibu bapa juga diberi peluang untuk menyampaikan hadiah. Aktiviti yang paling jarang dihadiri oleh ibu bapa ialah persembahan atau pertunjukan sekolah. Ini kerana pihak sekolah jarang menganjurkan aktiviti ini. Aktiviti ini bukan merupakan aktiviti tahunan seperti Sukan Sekolah bagi Hari Ucapan dan Hari Terbuka, hanya

Carta 4.2 Kehadiran Ibu Bapa Dalam Aktiviti Rasmi Sekolah

Carta 4.3 Pengetahuan Ibu Bapa Mengenai PIBG

15.0% daripada ibu bapa yang ditemubual mengatakan mereka pernah menghadirinya. Apa yang hendak ditegaskan di sini adalah mengenai kehadiran ibu bapa dalam mesyuarat PIBG. Ini kerana mesyuarat ini memberi peluang yang luas untuk ibu bapa berbincang dengan guru-guru mengenai soal pelajaran anak-anak mereka. Walau bagaimanapun kehadiran untuk mesyuarat ini sangat tidak memuaskan. Hanya 28.3% sahaja yang pernah menghadirinya. Sambutan yang dingin terhadap mesyuarat PIBG ini bukan kerana pihak ibu bapa tidak mengetahui apa itu PIBG atau fungsinya kerana didapati 86.7% daripada ibu bapa yang ditemubual mengetahui apa itu PIBG dan 70% daripada mereka mengetahui fungsi penubuhan PIBG. (Lihat Carta 4.3). Apa yang mungkin menjadi sebab sambutan dingin ini adalah mereka masih tidak

mendapat menyedari kepentingan PIBG yang dapat mewujudkan kerjasama erat antara pihak sekolah dan pihak ibu bapa. Kerjasama sebegini penting untuk membantu murid dalam proses pembelajaran seperti yang dinyatakan dalam bab 3. Kita menyimpulkan di sini bahawa interaksi di antara ibu bapa - guru masih sedikit khasnya pertemuan dalam mesyuarat PIBG.

4.2.1.5 Kehadiran Ibu Bapa Dalam Aktiviti Rasmi Sekolah Mengikut Tahap Pencapaian

Daripada Jadual 4.3, kita dapat mendapati bahawa kehadiran IPAT untuk aktiviti rasmi sekolah menunjukkan peratusan yang lebih baik daripada IPAR. 66.7% daripada IPAT pernah menghadiri Sukan Sekolah berbanding dengan hanya 26.7% daripada IPAR iaitu wujudnya perbezaan sebanyak 40.0%. Peratus IPAR yang menghadiri Hari Terbuka dan Hari Ucapan serta Persembahan/Pertunjukkan Sekolah, masing-masing 3.3%. Peratusan ini sangat kecil apabila dibandingkan dengan peratusan kehadiran kedua-dua aktiviti ini oleh IPAT yang masing-masing 26.7% dan 13.3%. Bagi kehadiran dalam mesyuarat PIBG pula, 36.7% daripada IPAT yang ditemubual pernah menghadiri mesyuarat berkenaan tetapi hanya 20.0% daripada IPAR yang pernah berbuat demikian. Dengan itu dapat dinyatakan di sini bahawa murid-murid yang mempunyai pencapaian akademik yang tinggi mempunyai ibu bapa yang agak aktif dalam kehadiran mereka terhadap aktiviti rasmi sekolah. Penglibatan yang aktif ini akan memberi kesan kepada pencapaian akademik murid-murid.

Jadual 4.3 Kehadiran Ibu Bapa Dalam Aktiviti Rasmi Sekolah Mengikut Tahap Pencapaian

	IPAT (N=30)		IPAT (N=30)	
	N	%	N	%
Kehadiran dalam				
a. Mesyuarat PIBG	11	36.7	6	20.0
b. Hari Terbuka, Hari Ucapan	8	26.7	1	3.3
c. Persembahan/Pertunjukan Sekolah	4	13.3	1	3.3
d. Sukan Sekolah	20	66.7	8	26.7

4.2.1.6 Kehadiran Ibu Bapa Dalam Aktiviti Rasmi Sekolah Mengikut SES

Daripada Jadual 4.4, secara imbasnya kelihatan ibu bapa daripada kelas menengah menunjukkan penglibatan yang lebih tinggi daripada ibu bapa daripada SES rendah. Contohnya kehadiran mereka dalam mesyuarat PIBG dan Hari Terbuka serta Hari Ucapan. Namun begitu jika dilihat daripada perbezaan peratusan, perbezaan itu tidak signifikan. Misalnya perbezaan peratusan di antara ibu bapa daripada SES menengah dan ibu bapa daripada SES rendah dalam menghadiri Hari Terbuka dan Hari Ucapan hanya 3.3% sahaja. Daripada Jadual 4.4 juga dapat dilihat peratusan ibu bapa daripada SES rendah yang menghadiri Persembahan/Pertunjukan sekolah adalah lebih tinggi daripada peratusan kehadiran ibu bapa SES menengah. Sekali lagi perbezaan peratusannya tidak besar iaitu hanya 3.3% sahaja. Sementara kehadiran ibu bapa ke Sukan Sekolah pula, satu

Jadual 4.4 Kehadiran Ibu Bapa Dalam Aktiviti Rasmi Sekolah Mengikut SES

	SES Menengah (N=30)		SES Rendah (N=30)	
	N	%	N	%
Kehadiran dalam				
a. Mesyuarat PIBG	10	33.3	7	23.3
b. Hari Terbuka, Hari Ucapan	5	16.7	4	13.3
c. Persembahan/Pertunjukan Sekolah	2	6.7	3	10.0
d. Sukan Sekolah	18	60.0	10	33.3

perbezaan yang besar dapat dilihat di mana aktiviti ini lebih ramai dihadiri oleh ibu bapa daripada SES menengah. Maka di sini ditunjukkan satu keadaan yang tidak begitu menyakinkan untuk mengatakan ibu bapa daripada SES menengah lebih melibatkan diri dalam aktiviti rasmi sekolah daripada ibu bapa SES rendah. Dengan kata lain, sangat sukar untuk melihat bagaimana perbezaan SES akan mempengaruhi kadar penglibatan ibu bapa dari segi kehadiran mereka ke aktiviti rasmi yang dianjurkan oleh pihak sekolah.

4.2.1.7 Sikap Ibu Bapa Terhadap Guru-Guru dan Sekolah Dilihat Secara Keseluruhan

Interaksi di antara guru-guru dan ibu bapa tidak banyak diadakan. Salah satu cara yang boleh memberi kita penjelasan

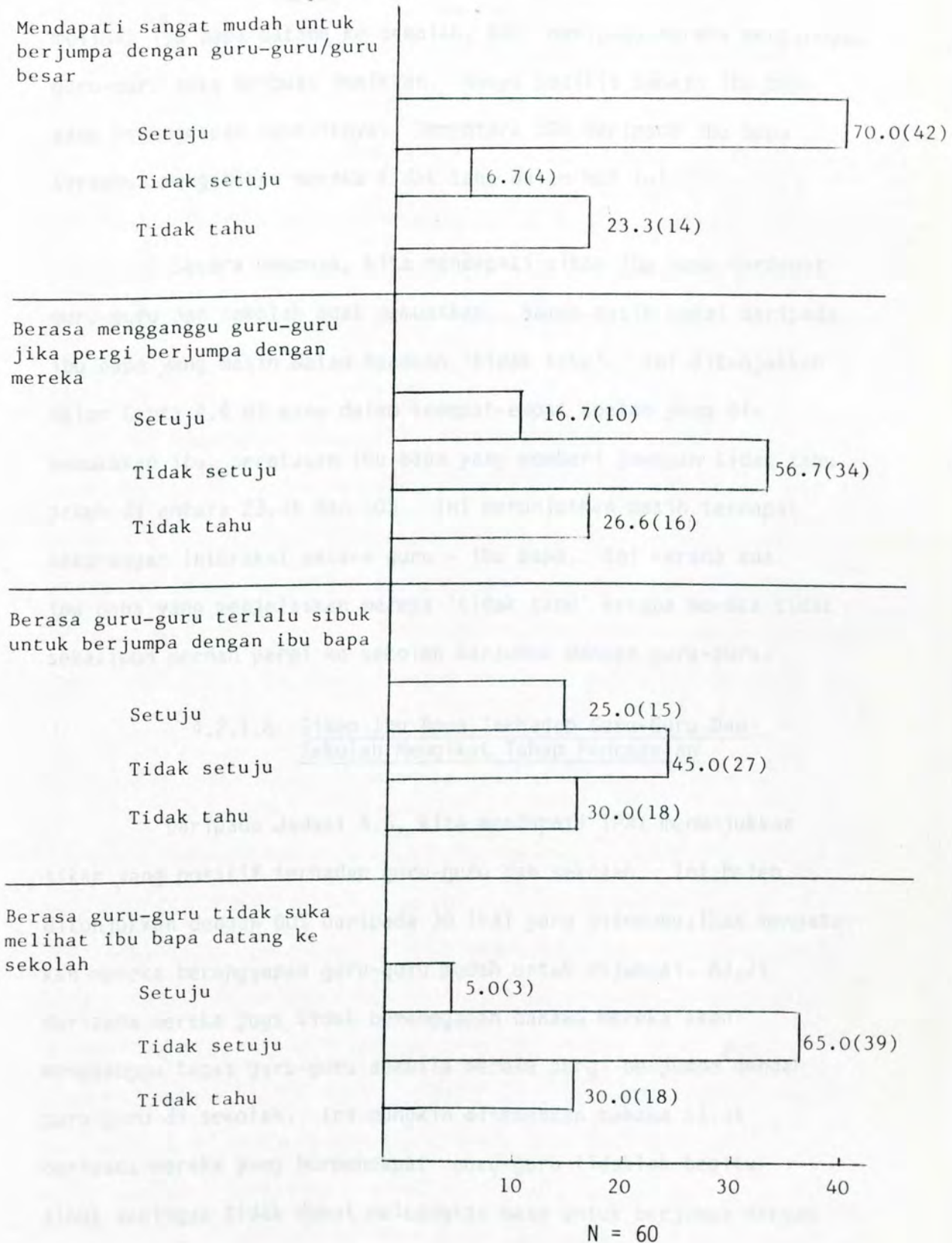
mengenai perkara adalah dengan melihat kepada sikap ibu bapa terhadap guru-guru dan sekolah. Sikap ini akan mempengaruhi tindak balas ibu bapa terhadap guru-guru dan sekolah.

Dalam carta 4.4, daripada 60 ibu bapa yang ditanya sama ada mereka mendapati mudah untuk berjumpa dengan guru-guru/guru besar, 70% daripada mereka memberi jawapan yang mengiakan. Hanya 6.7% sahaja daripada ibu bapa tersebut yang tidak bersetuju. Sementara yang bakinya iaitu sebanyak 23.3%, memberi jawapan tidak tahu.

Mengenai soalan sama ada dalam perjumpaan dengan guru-guru di sekolah, ibu bapa akan berasa ini akan mengganggu tugas guru-guru, 56.7% daripada mereka tidak berasa demikian. Sementara 16.7% daripada mereka mempunyai perasaan demikian dan 26.6% pula tidak mengetahui sama ada mereka mengganggu atau tidak.

Daripada Carta 4.4 juga kita dapat mengetahui 45% daripada ibu bapa yang ditanya menganggap guru-guru mempunyai masa untuk berjumpa dengan mereka. Tetapi terdapat 25% pula menganggap guru-guru terlalu sibuk sehingga tidak mempunyai masa untuk berjumpa dengan mereka. Yang 30% lagi pula tidak tahu mengenai perkara ini. Oleh itu, dapat dilihat di sini terdapat kurang separuh daripada ibu bapa sahaja yang ditanya menganggap guru-guru mempunyai masa untuk berjumpa dengan mereka.

Carta 4.4 Sikap Ibu Bapa Terhadap Guru-Guru dan Sekolah

Apabila ditanya sama ada guru-guru suka atau tidak melihat ibu bapa datang ke sekolah, 65% daripada mereka menganggap guru-guru suka berbuat demikian. Hanya sedikit sahaja ibu bapa yang beranggapan sebaliknya. Sementara 30% daripada ibu bapa tersebut mengatakan mereka tidak tahu dalam hal ini.

Secara umumnya, kita mendapati sikap ibu bapa terhadap guru-guru dan sekolah agak memuaskan. Namun masih ramai daripada ibu bapa yang masih dalam keadaan 'tidak tahu'. Ini ditunjukkan dalam Carta 4.4 di mana dalam keempat-empat soalan yang dikemukakan itu, peratusan ibu bapa yang memberi jawapan tidak tahu jatuh di antara 23.3% dan 30%. Ini menunjukkan masih terdapat kekurangan interaksi antara guru - ibu bapa. Ini kerana ada ibu bapa yang menjelaskan mereka 'tidak tahu' kerana mereka tidak sekalipun pernah pergi ke sekolah berjumpa dengan guru-guru.

4.2.1.8 Sikap Ibu Bapa Terhadap Guru-Guru Dan Sekolah Mengikut Tahap Pencapaian

Daripada Jadual 4.5, kita mendapati IPAT menunjukkan sikap yang positif terhadap guru-guru dan sekolah. Ini boleh ditunjukkan dengan 80% daripada 30 IPAT yang ditemubualkan mengatakan mereka beranggapan guru-guru mudah untuk dijumpai, 63.3% daripada mereka juga tidak beranggapan bahawa mereka akan mengganggu tugas guru-guru apabila mereka pergi berjumpa dengan guru-guru di sekolah. Ini mungkin disebabkan bahawa 53.3% daripada mereka yang berpendapat guru-guru tidaklah begitu sibuk sehingga tidak dapat meluangkan masa untuk berjumpa dengan

mereka. Oleh itu perasaan mengganggu tugas guru itu tidaklah begitu kuat untuk menghindar mereka daripada pergi ke sekolah bagi perjumpaan dengan guru-guru.

Dalam perbincangan yang lepas, didapati bahawa IPAT menunjukkan respon yang lebih baik daripada IPAR terhadap aktiviti rasmi sekolah. Inidapat dijelaskan di sini apabila diperhatikan bahawa 73.3% daripada IPAT beranggapan guru-guru suka melihat ibu bapa datang ke sekolah dengan sikap IPAT.

Apabila dibandingkan sikap IPAR dengan sikap IPAT terhadap guru-guru dan sekolah, sikap yang ditunjukkan oleh IPAR dapat dilihat dalam peratusan yang lebih rendah. Misalnya hanya 60% daripada mereka menganggap guru-guru senang untuk dipertemukan berbanding 80% daripada IPAT. Begitu juga dalam soalan berkenaan sama ada ibu bapa berasa guru-guru tidak suka melihat ibu bapa datang ke sekolah, ketidaksetujuan IPAR hanya merangkumi 56.7% jika dibandingkan dengan peratusan IPAT sebanyak 73.3%.

Kurangnya IPAR yang pernah berjumpa dengan guru-guru/ guru besar (ditunjukkan dalam jadual 4.1) serta respon dingin IPAR yang tidak memuaskan terhadap aktiviti rasmi sekolah (seperti yang ditunjukkan dalam Jadual 4.3) juga dapat difahami apabila dilihat dalam Jadual 4.5, bahawa ramai di antara mereka yang memberi jawapan 'tidak tahu' terhadap keempat-empat soalan yang dikemukakan. 36.7% daripada mereka tidak tahu sama ada mudah untuk berjumpa dengan guru-guru/guru besar, 40% daripada mereka tidak tahu sama ada mereka akan mengganggu guru-guru,

sama ada guru-guru tidak suka melihat ibu bapa datang ke sekolah. Sikap 'tidak tahu' ini seolah-olah menunjukkan sikap tidak mahu mengambil tahu dan tidak memperdulikan soal pelajaran anak.

Dalam jadual 4.5 juga boleh dilihat bahawa ada juga IPAT yang menunjukkan sikap bersetuju bahawa mereka akan mengganggu tugas guru di mana peratusannya lebih tinggi daripada peratusan IPAR iaitu 23.3% berbanding dengan 10.0%. Keadaan yang sama juga dapat diperhatikan dalam peratusan IPAT (30%) yang setuju bahawa guru-guru terlalu sibuk untuk berjumpa dengan mereka di mana peratusan itu lebih tinggi daripada peratusan yang ditunjukkan oleh IPAR (20%). Apa yang dapat dikatakan di sini ialah ini masih dapat menunjukkan keterlibatan ibu bapa IPAT yang lebih aktif dalam pelajaran kerana walaupun dirasai guru sibuk dengan tugasnya dan akan diganggu tugasnya apabila mereka mengadakan perjumpaan tetapi demi kepentingan pelajaran anak, mereka sanggup berkeras kepala untuk berjumpa dengan guru-guru/guru besar seperti yang ditunjukkan dalam Jadual 4.1 - di mana 73.3% daripada IPAT pernah berjumpa dengan guru-guru/guru besar berbanding dengan 43.3% sahaja daripada IPAR.

Secara kesimpulannya, dapat dikatakan bahawa IPAT memaparkan sikap yang lebih positif terhadap guru-guru dan sekolah daripada IPAR. Sikap yang positif inilah yang seterusnya menampakkan mereka lebih responsif terhadap aktiviti rasmi sekolah (ditunjukkan dalam Jadual 4.3) dan lebih kerap mengadakan

43.3% tidak tahu sama ada guru-guru terlalu sibuk untuk berjumpa dengan mereka dan 40% daripada mereka tidak tahu

Jadual 4.5 Sikap Ibu Bapa Terhadap Guru-Guru Dan Sekolah Mengikut Tahap Pencapaian

	IPAT (N=30)		IPAR (N=30)	
	N	%	N	%
Mendapati sangat mudah untuk berjumpa dengan guru-guru/ guru besar				
Setuju	24	80.0	18	60.0
Tidak setuju	3	10.0	1	3.3
Tidak tahu	3	10.0	11	36.7
Berasa mengganggu guru-guru jika pergi berjumpa dengan mereka				
Setuju	7	23.3	3	10.0
Tidak setuju	19	63.3	15	50.0
Tidak tahu	4	13.4	12	40.0
Berasa guru-guru terlalu sibuk untuk berjumpa dengan ibu bapa				
Setuju	9	30.0	6	20.0
Tidak setuju	16	53.3	11	36.7
Tidak tahu	5	16.7	13	43.3
Berasa guru-guru tidak suka melihat ibu bapa datang ke sekolah				
Setuju	2	6.7	1	3.3
Tidak setuju	22	73.3	17	56.7
Tidak tahu	6	20.0	12	40.0

perjumpaan dengan guru-guru/guru besar. (ditunjukkan dalam Jadual 4.1). Oleh itu, dapat dikatakan di sini bahawa pencapaian murid-murid mempunyai kaitan yang rapat dengan penglibatan ibu bapa yang positif.

4.2.1.9 Sikap Ibu Bapa Terhadap Guru-Guru Dan Sekolah Mengikut SES

Jadual 4.6 menunjukkan bahawa apabila kita melihat jawapan-jawapan yang didapati untuk ketiga-tiga soalan yang pertama, secara umumnya kita dapat melihat sikap ibu bapa daripada SES menengah lebih baik daripada sikap ibu bapa SES rendah. Dalam menjawab soalan sama ada ibu bapa beranggapan adalah mudah untuk berjumpa dengan guru-guru, 76.7% daripada ibu bapa SES menengah bersetuju sementara 63.3% daripada ibu bapa SES rendah mengatakan demikian. Apabila ditanya sama ada mereka berasa mengganggu guru-guru jika mereka pergi berjumpa dengan guru-guru di sekolah, sebanyak 66.6% daripada ibu bapa SES menengah tidak setuju terhadap soalan ini, sedangkan 46.7% daripada ibu bapa SES rendah yang tidak bersetuju. Dan apabila ditanya tentang sama ada mereka berasa guru-guru terlalu sibuk untuk berjumpa dengan mereka, 53.4% daripada ibu bapa SES menengah tidak beranggapan begitu sementara 36.7% daripada ibu bapa SES rendah memberi jawapan yang sedemikian.

Walau bagaimanapun apabila ditanya kepada ibu bapa daripada SES yang berlainan mengenai sama ada mereka merasa guru-guru tidak suka melihat ibu bapa datang ke sekolah, jawapan yang didapati tidak banyak menunjukkan perbezaan. Misalnya 66.7% daripada ibu bapa SES menengah memberi jawapan tidak setuju. Ini tidak banyak berlainan daripada jawapan yang didapati daripada ibu bapa SES rendah di mana sebanyak 63.3% daripada mereka memberi jawapan yang sedemikian. Sementara 30% daripada masing-masing ibu bapa SES yang berlainan ini memberi jawapan tidak tahu untuk soalan ini.

Secara kesimpulan, kita dapat mengatakan bahawa sikap ibu bapa SES menengah terhadap guru-guru dan sekolah secara umumnya adalah lebih positif daripada ibu bapa daripada SES rendah. Namun begitu terdapat juga kekecualiannya di mana sikap ini tidak begitu jelas daripada jawapan yang diberitahu dalam soalan sama ada ibu bapa berasa guru-guru tidak suka melihat ibu bapa datang ke sekolah.

Selain daripada itu sikap yang positif daripada ibu bapa SES menengah ini juga tidak bermakna mereka akan lebih terlibat dalam pelajaran anak mereka. Ini dapat dilihat apabila kita melihat kembali kepada Jadual 4.2 dan Jadual 4.4. Kedua-dua jadual ini menunjukkan satu gambaran yang tidak jelas mengenai kadar penglibatan ibu bapa daripada berlainan SES dalam perjumpaan ibu bapa dengan guru-guru serta kehadiran mereka dalam aktiviti rasmi sekolah. Tidak seperti dalam

Jadual 4.6 Sikap Ibu Bapa Terhadap Guru-Guru
Dan Sekolah Mengikut SES

	SES Menengah (N=30)		SES Rendah (N=30)	
	N	%	N	%
Mendapati sangat mudah untuk berjumpa dengan guru/guru/ guru besar				
Setuju	23	76.7	19	63.3
Tidak setuju	2	6.7	2	6.7
Tidak tahu	5	16.6	9	30.0
Berasa mengganggu guru-guru jika pergi berjumpa dengan mereka				
Setuju	4	13.4	6	20.0
Tidak setuju	20	66.6	14	46.7
Tidak tahu	6	20.0	10	33.3
Berasa guru-guru terlalu sibuk untuk berjumpa dengan ibu bapa				
Setuju	7	23.3	8	26.6
Tidak setuju	16	53.4	11	36.7
Tidak tahu	7	23.3	11	36.7
Berasa guru-guru tidak suka melihat ibu bapa datang ke sekolah				
Selalu	1	3.3	2	6.7
Tidak setuju	20	66.7	19	63.3
Tidak tahu	9	30.0	9	30.0

dalam situasi di mana sikap positif yang ditunjukkan oleh IPAT konsisten dengan penglibatan mereka dari segi perjumpaan dengan guru serta kehadiran dalam aktiviti rasmi sekolah. Dengan itu dikatakan di sini bahawa masih sukar untuk mengatakan kadar penglibatan ibu bapa SES menengah lebih baik daripada kadar penglibatan ibu bapa SES rendah dengan hanya melihat kepada sikap positif yang ditunjukkan terhadap guru-guru dan sekolah tanpa dikaitkan dengan pengukur-pengukur lain iaitu perjumpaan mereka dengan guru serta kehadiran mereka dalam aktiviti rasmi sekolah.

4.2.2 Penglibatan Dari Segi Bantuan Yang Diberikan Kepada Anak Di Rumah

4.2.2.1 Bantuan Yang Diberikan Kepada Anak Di Rumah Dilihat Secara Keseluruhan

Dalam Carta 4.5 ditunjukkan bahawa walaupun tahun tersebut merupakan tahun di mana murid-murid tersebut akan menduduki satu peperiksaan yang penting iaitu S.R.P.* namun terdapat 2 orang ibu bapa daripada 60 ibu bapa yang tidak tahu-menahu tentang hal ini. Ini mungkin disebabkan mereka langsung

* Peperiksaan ini penting untuk menentukan seseorang murid sama ada akan terus ke tingkatan 4 atau tidak. Murid-murid yang gagal dalam peperiksaan ini sama ada akan meninggalkan alam persekolahan untuk mencari pekerjaan atau mengulangi tingkatan 3 sekali lagi.

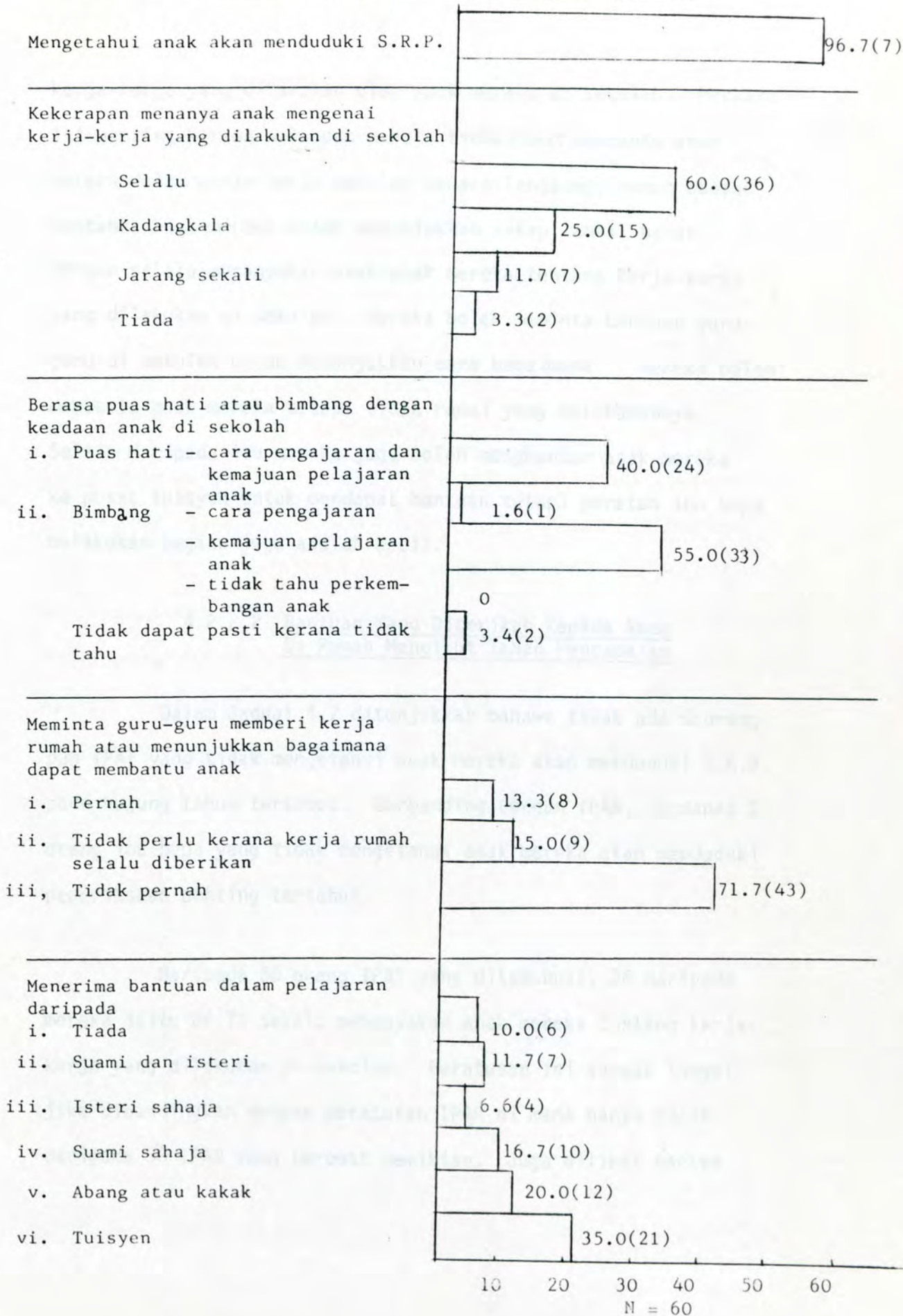
tidak mengambil peduli kepada pelajaran anak mereka. Ini jelas dapat dilihat kerana mereka tidak pernah menanyakan anak mereka tentang kerja-kerja yang dilakukan di sekolah.

Walau bagaimanapun 96.7% daripada 60 ibu bapa yang ditemubual mengetahui anak mereka akan menduduki S.R.P. pada hujung tahun tersebut. Lebih separuh daripada ibu bapa yang ditanya (55%) telah meluahkan rasa bimbang mereka terhadap kemajuan pelajaran anak. Tetapi ramai daripada ibu bapa (71.7%) tidak pernah meminta guru-guru memberi kerja rumah atau meminta guru-guru menunjukkan bagaimana mereka dapat membantu anak dalam pelajaran sekolah. Cuma 13.3% daripada ibu bapa yang pernah berbuat begitu. Selain daripada itu tidak ramai ibu bapa yang dengan sendirinya memberi bantuan pelajaran kepada anak-anak mereka. Hanya 35% ibu bapa sahaja yang memberi bantuan pelajaran dengan mengajar mereka dengan sendiri. Kebanyakan murid-murid (55%) menerima bantuan pelajaran sama ada daripada tuisyen atau daripada abang dan kakak mereka.

Lebih sedikit daripada separuh jumlah keseluruhan ibu bapa (60.0%) yang ditemubual selalu menanyakan anak mengenai kerja-kerja yang dilakukan di sekolah. 25% daripada ibu bapa melakukan secara kadangkala sahaja sementara 11.7% pula jarang sekali berbuat demikian.

Secara kesimpulan, kadar penglibatan ibu bapa terhadap pelajaran anak mereka masih tidak memuaskan. Adalah diperlukan lebih ramai ibu bapa untuk selalu menanyakan anak mereka mengenai

Carta 4.5 Bantuan Yang Diberikan Kepada Anak Di Rumah

kerja-kerja yang dilakukan oleh anak mereka di sekolah. Perkara ini penting kerana walaupun mereka tidak dapat membantu anak mereka dalam kerja-kerja sekolah secara langsung, namun adalah mustahak bagi mereka untuk menunjukkan sikap 'ambil berat' dengan selalu menanyakan anak-anak mereka tentang kerja-kerja yang dilakukan di sekolah. Mereka boleh meminta bantuan guru-guru di sekolah untuk menunjukkan cara bagaimana mereka boleh membantu anak mereka tetapi tidak ramai yang melakukannya. Selain daripada itu mereka juga boleh menghantar anak mereka ke pusat tuisyen untuk mendapat bantuan tetapi peratus ibu bapa melakukan begitu juga adalah kecil.

4.2.2.2 Bantuan Yang Diberikan Kepada Anak Di Rumah Mengikut Tahap Pencapaian

Dalam Jadual 4.7 ditunjukkan bahawa tidak ada seorang pun IPAT yang tidak mengetahui anak mereka akan menduduki S.R.P. pada hujung tahun tersebut. Berbanding dengan IPAR, terdapat 2 orang ibu bapa yang tidak mengetahui anak mereka akan menduduki peperiksaan penting tersebut.

Daripada 30 orang IPAT yang ditemubual, 26 daripada mereka iaitu 86.7% selalu menanyakan anak mereka tentang kerja-kerja yang dilakukan di sekolah. Peratusan ini sangat tinggi jika dibandingkan dengan peratusan IPAR di mana hanya 33.3% daripada 30 IPAR yang berbuat demikian. Juga dilihat bahawa

tidak seorang pun IPAT yang belum pernah menanyakan anaknya tentang kerja-kerja yang dilakukan di sekolah. Ini berbeza dengan IPAR di mana terdapat 2 orang ibu bapa yang belum pernah berbuat demikian.

Kebanyakan IPAT selalu menanyakan anak mereka mengenai kerja-kerja yang dilakukan di sekolah. Walaupun 60% daripada IPAT itu berasa puas hati terhadap cara pengajaran dan kemajuan pelajaran anak mereka. Ini menunjukkan sikap ambil berat IPAT terhadap pelajaran anak mereka. Sikap ini tidak ditunjukkan oleh IPAR kerana walaupun 76.7% daripada mereka yang berasa bimbang terhadap kemajuan pelajaran anak mereka tetapi mereka tidak selalu menanyakan anak mereka tentang kerja-kerja di sekolah. Kebanyakan daripada mereka (40%) yang berbuat demikian secara kadangkala sahaja. Selain daripada itu, 80% daripada mereka tidak pernah meminta guru-guru untuk memberi kerja rumah atau meminta guru-guru menunjukkan bagaimana mereka dapat membantu anak di rumah dalam soal pelajaran. Jadual 4.7 menunjukkan hanya 10% daripada IPAR yang pernah berbuat demikian.

56.7% daripada IPAT ada memberi bantuan dalam pelajaran anak dengan memberi tunjuk ajar kepada mereka. Keadaan ini tidak banyak berlaku di kalangan IPAR di mana hanya 13.3% sahaja daripada mereka yang berbuat demikian.

Maka jelas di sini bahawa IPAT bersikap lebih positif dalam pelajaran anak mereka daripada IPAR. Sikap ini selanjutnya

Jadual 4.7 Bantuan Yang Diberikan Kepada Anak
Di Rumah Mengikut Tahap Pencapaian

	IPAT (N=30)		IPAR(N=30)	
	N	%	N	%
Mengetahui anak akan menduduki S.R.P	30	100.0	28	93.3
Kekerapan menanya anak mengenai kerja-kerja yang dilakukan di sekolah				
Selalu	26	86.7	10	33.3
Kadangkala	3	10.0	12	40.0
Jarang sekali	1	3.3	6	20.0
Tiada	0	0	2	6.7
Berasa puas hati atau bimbang dengan keadaan anak di sekolah				
i. Puas hati - cara pengajaran dan kemajuan pelajaran anak	18	60.0	6	20.0
ii. Bimbang - cara pengajaran	1	3.3	0	0
- kemajuan pelajaran anak	10	33.4	23	76.7
- Tidak tahu perkembangan anak	1	3.3	0	0
iii. Tidak dapat pasti kerana tidak tahu	0	0	1	3.3
Meminta guru-guru memberi kerja rumah atau menunjukkan bagaimana dapat membantu anak				
i. Pernah	5	16.7	3	10.0
ii. Tidak perlu kerana kerja rumah diberikan	6	20.0	3	10.0
iii. Tidak pernah	19	63.3	24	80.0
Menerima bantuan dalam pelajaran daripada				
i. Tiada	1	3.3	5	16.7
ii. Suami dan isteri	6	20.0	1	3.3
iii. Isteri sahaja	4	13.3	0	0
iv. Suami sahaja	7	23.4	3	10.0
v. Abang atau kakak	2	6.7	10	33.3
vi. Tuisyen	10	33.3	11	36.7

dapat memberi kesan kepada pencapaian akademik murid-murid.

Ini dapat dilihat bahawa murid-murid yang berprestasi akademik yang tinggi mempunyai di belakangnya ibu bapa yang melibatkan diri dalam pelajaran secara positif.

4.2.2.3 Bantuan Yang Diberikan Kepada Anak Di Rumah Mengikut SES

Jadual 4.8 menunjukkan ibu bapa SES menengah dan SES rendah masing-masing menunjukkan peratusan yang sama iaitu 96.7% dalam mengetahui anak mereka akan menduduki peperiksaan S.R.P. Juga masing-masing mempunyai peratusan yang sama iaitu 53.3% di mana mereka berasa bimbang terhadap kemajuan pelajaran anak mereka. Dalam soalan sama ada mereka pernah meminta guru-guru untuk memberi kerja rumah kepada anak mereka atau meminta guru-guru menunjukkan bagaimana mereka dapat membantu anak mereka di rumah dalam soal pelajaran, masing-masing ibu bapa berlainan SES itu menunjukkan peratusan yang sama (13.3%) dalam mengatakan mereka pernah berbuat begitu dan juga dalam peratusan lebih sama mengatakan tidak pernah berbuat begitu iaitu 70% untuk ibu bapa SES menengah berbanding dengan 73.4% untuk ibu bapa SES rendah. Selain daripada itu, murid-murid yang mendapat bantuan pelajaran di mana diberi tunjuk ajar oleh ibu bapa sendiri untuk ibu bapa berlainan SES juga menunjukkan peratusan yang lebih kurang sama iaitu bagi SES menengah (33.4%) sementara bagi SES rendah (36.6%).

Jadual 4.8 Bantuan Yang Diberikan Kepada
Anak Di Rumah Mengikut - SES

	SES Menengah (N=30)		SES Rendah (N=30)	
	N	%	N	%
Mengetahui anak akan menduduki S.R.P.	29	96.7	24	96.7
Kekerapan menanya anak mengenai kerja- kerja yang dilakukan di sekolah				
Selalu	16	53.3	20	66.6
Kadangkala	10	33.3	5	16.7
Jarang sekali	2	6.7	5	16.7
Tiada	2	6.7	0	0
Berasa puas hati atau bimbang dengan keadaan anak di sekolah				
i. Puas hati - cara pengajaran dan kemajuan pelajaran anak	13	3.4	11	36.7
ii. Bimbang - cara pengajaran	1	3.3	0	0
- kemajuan pelajaran anak	16	53.3	16	53.3
- Tidak tahu perkembangan anak	0	0	2	6.7
iii. Tidak dapat pasti kerana tidak tahu	0	0	1	3.3
Meminta guru-guru memberi kerja rumah atau menunjukkan bagaimana dapat membantu anak				
i. Pernah	4	13.3	4	13.3
ii. Tidak perlu kerana kerja rumah telah diberikan	5	16.7	4	13.3
iii. Tidak pernah	21	70.0	22	73.4
Menerima bantuan dalam pelajaran daripada:				
i. Tiada	4	13.3	2	6.7
ii. Suami dan isteri	3	10.0	4	13.3
iii. Isteri sahaja	1	3.3	3	10.0
iv. Suami sahaja	6	20.1	4	13.3
v. Abang atau kakak	4	13.3	8	26.7
vi. Tuisyen	12	40.0	9	30.0

Dengan demikian adalah sukar untuk melihat di sini wujudnya perbezaan dalam kadar penglibatan ibu bapa berdasarkan perbezaan dalam SES.

4.2.3 Penglibatan Dari Segi Sikap Dan Aspirasi Ibu Bapa Terhadap Pelajaran Anak

4.2.3.1 Sikap Dan Aspirasi Ibu Bapa Terhadap Pelajaran Anak Dilihat Secara Keseluruhan

Sikap yang dimaksudkan di sini dilihat daripada aspek-aspek sama ada ibu bapa akan menetapkan masa mengulangkaji kepada anak, sama ada akan memberi ganjaran kepada anak apabila mendapat keputusan yang baik dan sama ada akan memberi teguran/nasihat apabila keputusan peperiksaan merosot. Diandaikan bahawa ibu bapa yang bersikap positif terhadap pelajaran akan melakukan segala perkara di atas dan seterusnya menunjukkan penglibatan mereka yang aktif dalam pelajaran anak.

Aspek aspirasi pula akan dilihat sama ada ibu bapa akan manaruhkan harapan yang tinggi terhadap anak iaitu berharap anak-anak untuk melanjutkan pelajaran hingga ke peringkat yang setinggi-tingginya. Ibu bapa yang mempunyai penglibatan yang tinggi dalam pelajaran anak akan menunjukkan aspirasi yang tinggi terhadap anak.

Dalam Carta 4.6, hanya 30% sahaja daripada 60 ibu bapa yang ditemubual mengatakan mereka ada menetapkan masa mengulangkaji pelajaran kepada anak. 70% daripada mereka menye-

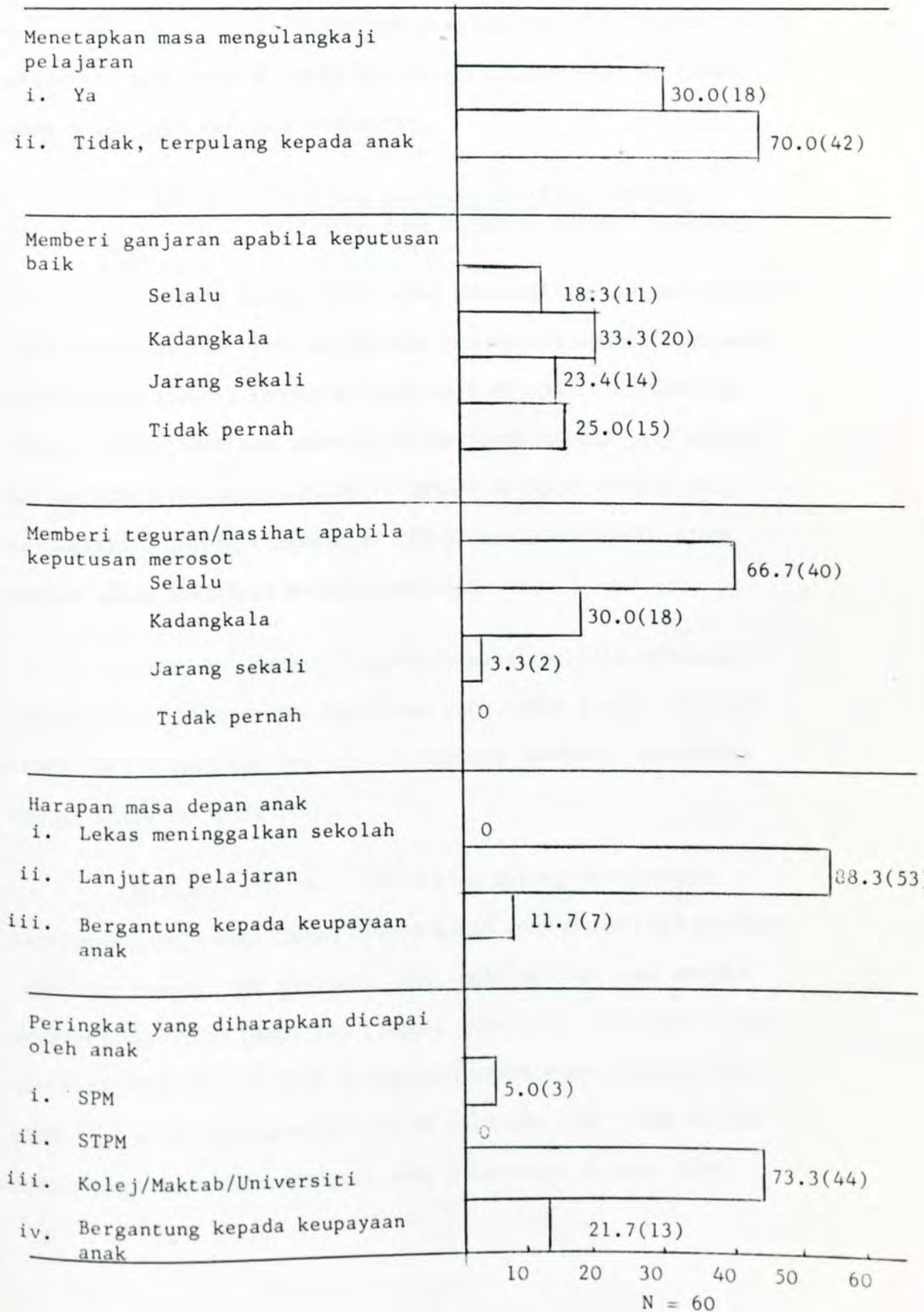
raahkan perkara ini kepada anak untuk menentukan sendiri.

Tidak ramai daripada ibu bapa yang selalu memberi ganjaran kepada anak apabila keputusan yang baik diperolehi. Hanya 18.3% sahaja yang melakukannya selalu. 1/4 daripada ibu bapa langsung tidak pernah berbuat demikian. Sebaliknya kita dapat melihat tidak ada seorang ibu bapa pun yang tidak pernah memberi teguran/nasihat kepada anak apabila keputusan mereka merosot. 66.7% daripada ibu bapa selalu berbuat demikian. Ini menunjukkan ibu bapa tidak banyak memberi galakan kepada anak secara memberi ganjaran kerana ramai di antara mereka yang berpendapat bahawa mereka telah bersusah payah membesarkan mereka, menyediakan segala keperluan asas kepada mereka, oleh itu apabila anak-anak mendapat keputusan yang baik, ganjaran tidak perlu diberikan kerana pencapaian itu memang sepatutnya diusahakan oleh anak sebagai balasan kepada ibu bapa. Maka apabila yang sepatutnya itu tidak dicapai, ibu bapa akan menegur atau memberi nasihat kepada anak.

Kebanyakan daripada ibu bapa iaitu 88.3% daripada mereka ingin melihat anak mereka terus melanjutkan pelajaran. Di antaranya, 73.3% daripada mereka yang berharap anak dapat memasuki kolej/Maktab/Universiti. Tidak ada seorang pun daripada ibu bapa yang inginkan anaknya untuk lekas meninggalkan sekolah.

Secara keseluruhannya kita dapat menyatakan sikap dan aspirasi ibu bapa terhadap pelajaran anak agak memuaskan.

Carta 4.6 Sikap Dan Aspirasi Ibu Bapa Terhadap Pelajaran Anak

Namun begitu, sikap dan aspirasi ini harus disalurkan kepada memperbanyakkan perjumpaan dengan guru dan kehadiran dalam aktiviti rasmi sekolah serta bantuan pelajaran anak di rumah yang masih jauh daripada memuaskan.

4.2.3.2 Sikap Dan Aspirasi Ibu Bapa Terhadap Pelajaran Anak Mengikut Tahap Pencapaian

Daripada Jadual 4.9, dapat diperhatikan bahawa sebanyak 76.7% daripada IPAT yang selalu dan kadangkala memberi ganjaran kepada anak apabila keputusan yang baik dicapai. Berbanding dengan IPAR, tidak ada seorang pun daripada mereka yang selalu berbuat demikian sementara 26.7% sahaja daripada mereka yang melakukannya secara kadangkala. 43.3% daripada mereka tidak pernah walau sekalipun berbuat demikian.

Dalam hal memberi teguran/nasihat apabila keputusan merosot, IPAT mencatatkan peratusan yang lebih tinggi daripada IPAR. 76.7% daripada IPAT pernah berbuat demikian berbanding dengan 56.7% daripada IPAR.

Walaupun IPAT dan IPAR masing-masing menunjukkan peratusan yang tinggi dalam mengharapkan anak mereka melanjutkan pelajaran namun 90% daripada IPAT ingin melihat anak mereka memasuki institusi pengajian tinggi. Peratusan ini lebih tinggi daripada IPAR (56.7%) yang berharapan sedemikian. Selain daripada itu, kita juga mendapati 33.3% daripada IPAR tidak begitu 'demanding' terhadap peringkat yang diharapkan dicapai oleh

Jadual 4.9 Sikap Dan Aspirasi Ibu Bapa Terhadap
Pelajaran Anak Mengikut Tahap Pencapaian

	IPAT (N=30)		IPAR (N=30)	
	N	%	N	%
Menetapkan masa mengulangkaji pelajaran				
i. Ya	9	30.0	9	30.0
ii. Tidak, terpulang kepada anak	21	70.0	21	70.0
Memberi ganjaran apabila keputusan baik				
Selalu	11	36.7	0	0
Kadangkala	12	40.0	8	26.7
Jarang sekali	5	16.7	9	30.0
Tidak pernah	2	6.6	13	43.3
Memberi teguran/nasihat apabila keputusan merosot				
Selalu	23	76.7	17	56.7
Kadangkala	6	20.0	12	40.0
Jarang sekali	1	3.3	1	3.3
Tidak pernah	0	0	0	0
Harapan masa depan anak				
i. Lekas meninggalkan sekolah	0	0	0	0
ii. Lanjutan pelajaran	27	90.0	26	86.7
iii. Bergantung kepada keupayaan anak	3	10.0	4	13.3
Peringkat yang diharapkan oleh anak				
i. SPM	0	0	3	10.0
ii. STPM	0	0	0	0
iii. Kolej/Maktab/Universiti	27	90.0	17	56.7
iv. Bergantung kepada keupayaan anak	3	10.0	10	33.3

anak kerana bagi mereka ini bergantung kepada keupayaan anak. Ini berbeza dengan IPAT di mana hanya 10% sahaja daripada mereka memberi jawapan sedemikian. Sikap IPAR yang tidak begitu 'demanding' juga dapat dilihat di mana 10% daripada mereka hanya mengharapkan anak mereka mencapai peringkat S.P.M.

Dengan jelasnya, kita dapat melihat IPAT menunjukkan sikap dan aspirasi yang lebih tinggi daripada IPAR. Inilah yang seterusnya mendorong mereka mengambil perhatian berat terhadap pelajaran anak mereka. Murid-murid yang mempunyai ibu bapa sedemikian cenderung memperolehi pencapaian yang lebih tinggi daripada murid-murid yang tidak mempunyai ibu bapa sedemikian. Dengan itu dapat dikatakan di sini penglibatan ibu bapa dari segi sikap dan aspirasi terhadap pelajaran dapat memberi kesan kepada pencapaian akademik.

4.2.3.3 Sikap dan Aspirasi Ibu Bapa Terhadap Pelajaran Mengikut SES

Dalam Jadual 4.10, peratus ibu bapa daripada SES yang berlainan dalam hal menetapkan masa mengulangkaji pelajaran kepada anak tidak menunjukkan satu perbezaan yang besar. 33.3% daripada ibu bapa SES menengah dan 26.7% daripada ibu bapa SES rendah ada berbuat demikian.

Perbezaan yang tidak jelas ini juga dapat dilihat dalam hal selalu memberi ganjaran kepada anak apabila memperolehi

Jadual 4.10 Sikap Dan Aspirasi Ibu Bapa
Terhadap Pelajaran Anak Mengikut SES

	SES Menengah (N=30)		SES Rendah (N=30)	
	N	%	N	%
Menetapkan masa mengulangkaji pelajaran				
i. Ya	10	33.3	8	26.7
ii. Tidak, terpulang kepada anak	20	66.7	22	73.3
Memberi ganjaran apabila keputusan baik				
Selalu	6	20.0	5	16.6
Kadangkala	12	40.0	8	26.7
Jarang sekali	5	16.7	9	30.0
Tidak pernah	7	23.3	8	26.7
Memberi teguran/nasihat apabila keputusan merosot				
Selalu	21	70.0	19	63.4
Kadangkala	8	26.7	10	33.3
Jarang sekali	1	3.3	1	3.3
Tidak pernah	0	0	0	0
Harapan masa depan anak				
i. Lekas meninggalkan sekolah	0	0	0	0
ii. Lanjutkan pelajaran	26	86.7	27	90.0
iii. Bergantung kepada keupayaan anak	4	13.3	3	10.0
Peringkat yang diharapkan di- capai oleh anak				
i. SPM	1	3.3	2	6.6
ii. STPM	0	0	0	0
iii. Kolej/Maktab/Universiti	24	80.0	20	66.7
iv. Bergantung kepada keupayaan anak	5	16.7	8	26.7

keputusan yang baik (SES menengah - 20%, SES rendah - 16.6%), dalam hal selalu memberi teguran apabila keputusan merosot (SES menengah 70%, SES rendah - 63.4%) dan dalam hal mengharapkan anak melanjutkan pelajaran (SES menengah - 86.7%, SES rendah - 90%).

Oleh itu, kita dapat mengatakan bahawa perbezaan dalam SES tidak banyak mempengaruhi perbezaan di segi sikap dan aspirasi ibu bapa terhadap pelajaran anak. Tidak dapat dinyatakan di sini ibu bapa daripada SES manakah akan menunjukkan kadar penglibatan yang lebih dalam pelajaran.

4.2.4 Penglibatan Dari Segi Jumlah Masa Berdampingan Dengan Anak

4.2.4.1 Jumlah Masa Berdampingan Dengan Anak Dilihat Secara Keseluruhan

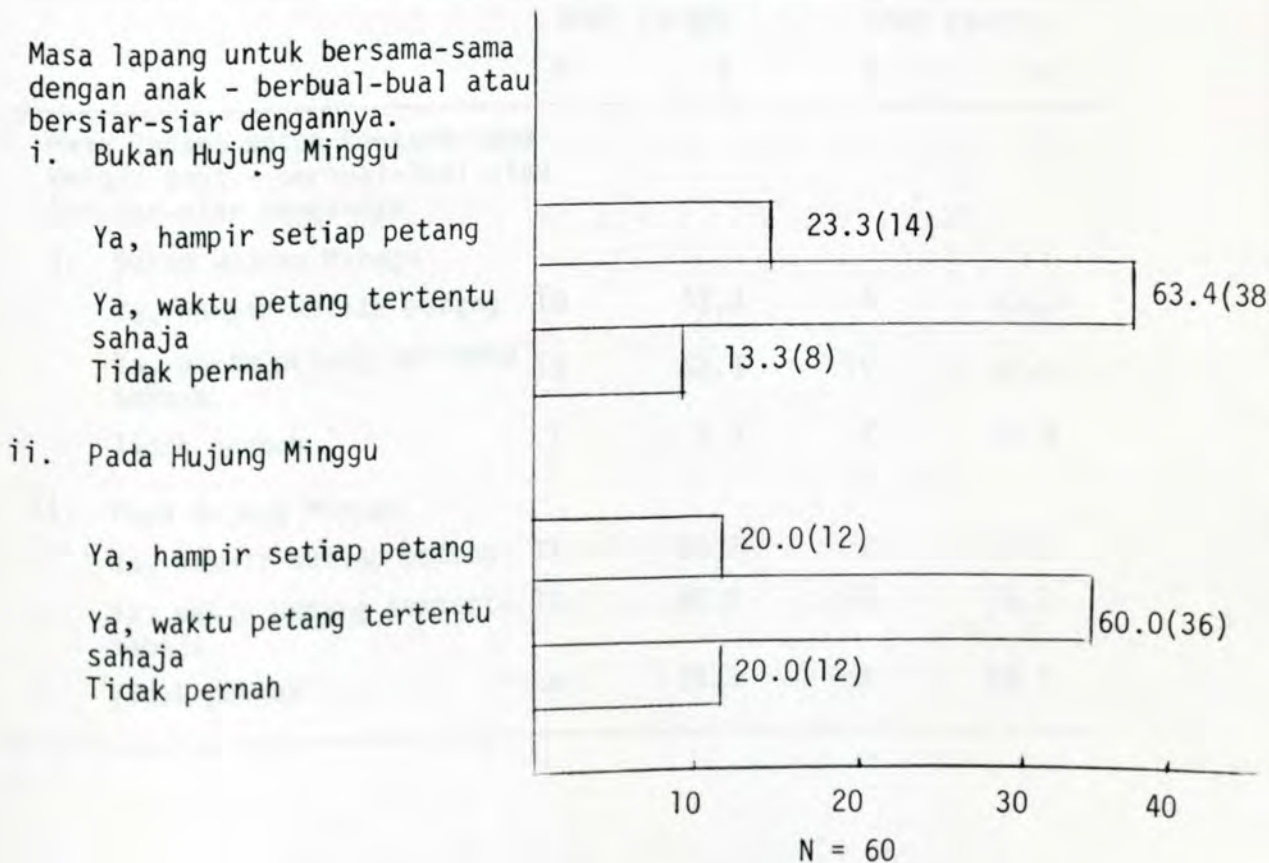
Daripada Carta 4.7 dapat dilihat bahawa kebanyakan ibu bapa hanya akan bersama-sama dengan anak untuk berbual-bual atau membawa mereka bersira-siar pada waktu petang tertentu sahaja tidak kira pada hujung minggu atau pada hari-hari bukan hujung minggu. 63.4% daripada ibu bapa yang ditemubual berbuat demikian pada waktu petang tertentu pada hari-hari bukan hujung minggu sementara 60% berbuat demikian pada hari-hari hujung minggu.

Hanya 23.3% daripada ibu bapa yang ditemubual mendampingi anak mereka hampir setiap petang pada hari-hari bukan hujung minggu dan 20% pula melakukannya pada hujung minggu.

Ada juga 13.3% daripada ibu bapa yang tidak pernah berbual-bual atau bersiar-siar dengan anak mereka pada hari-hari bukan hujung minggu dan 20% pula pada hujung minggu dan 20% pula pada hujung minggu.

Ini memberi kita satu gambaran bahawa secara keseluruhannya masa yang digunakan oleh ibu bapa untuk berbual-bual atau bersiar-siar dengan anak mereka hanya mencapai tahap sederhana sahaja. Lebih banyak masa harus diluangkan oleh ibu bapa untuk berdampingi dengan anak supaya satu hubungan yang erat dapat terjalin. Ini seterusnya dapat memudahkan lagi usaha ibu bapa untuk membantu anak dalam pelajaran

Carta 4.7 Jumlah Masa Berdampingan Dengan Anak

4.2.4.2 Jumlah Masa Berdampingan Dengan Anak Mengikut Tahap Pencapaian

Dalam Jadual 4.11, ditunjukkan bahawa pada hari bukan hujung minggu, 33.3% daripada IPAT mendampingi anak mereka untuk hampir setiap petang. Peratusan ini lebih tinggi daripada IPAR yang hanya 13.3%. Hanya seorang sahaja daripada IPAT yang mengatakan ia tidak pernah meluangkan masa untuk mendampingi anak sementara 7 orang IPAR tidak pernah berbuat demikian.

Pada hujung minggu pula, terdapat 36.7% daripada IPAT yang hampir setiap petang menghabiskan masa lapang dengan anak-anak

Jadual 4.11 Jumlah Masa Berdampingan Dengan Anak Mengikut Tahap Pencapaian

	IPAT (N=30)		IPAR (N=30)	
	N	%	N	%
Masa lapang untuk bersama-sama dengan anak - berbual-bual atau bersiar-siar dengannya				
i. Bukan Hujung Minggu				
Ya, hampir setiap petang	10	33.3	4	13.3
Ya, waktu petang tertentu sahaja	19	63.4	19	63.4
Tidak pernah	1	3.3	7	23.3
ii. Pada Hujung Minggu				
Ya, hampir setiap petang	11	36.7	1	3.3
Ya, waktu petang tertentu sahaja	13	50.0	21	70.0
Tidak pernah	4	13.3	8	26.7

berbanding dengan IPAR yang hanya merangkumi 3.3% sahaja. Juga dapat dilihat di sini terdapat 26.7% daripada IPAR yang tidak pernah berbuat demikian berbanding dengan peratus IPAT iaitu 13.3%.

Dengan itu kita dapat menyatakan IPAR tidak banyak meluangkan masa untuk berbual-bual dan bersiar-siar dengan anak jika dibandingkan dengan IPAT. Murid-murid yang mempunyai pencapaian yang baik berkecenderungan mempunyai ibu bapa yang banyak menghabiskan masa bersama-sama dengan mereka. Ibu bapa yang berbuat demikian akan memberi kesan kepada pencapaian akademik anak mereka.

4.2.4.3 Jumlah Masa Berdampingan Dengan Anak Mengikut SES

Mengikut Jadual 4.12, pada hari-hari bukan hujung minggu, ibu bapa SES rendah yang mendampingi anak untuk hampir setiap petang merangkumi 30% iaitu lebih tinggi daripada peratusan ibu bapa SES menengah yang berbuat demikian (16.7%). Tetapi peratusan dalam mana ibu bapa mendampingi anak untuk waktu petang tertentu adalah sama untuk kedua-dua kelas ibu bapa. Sementara yang tidak pernah meluangkan masa untuk mendampingi anak, ibu bapa SES menengah mencatat peratusan yang lebih tinggi iaitu 20% berbanding dengan ibu bapa SES rendah yang mencatat 6.7% sahaja.

Dari jadual 4.12, dilihat seolah-olah ibu bapa SES rendah menghabiskan masa yang lebih banyak bersama-sama dengan anak daripada ibu bapa SES menengah. Namun apabila kita

Jadual 4.12 Jumlah Masa Berdampingan Dengan Anak Mengikut SES

	SES Menengah (N=30)		SES Rendah (N=30)	
	N	%	\$	%
Masa lapang untuk bersama-sama dengan anak - berbual-bual atau bersiar-siar dengannya				
i. Bukan Hujung Minggu				
Ya, hampir setiap petang	5	16.7	9	30.0
Ya, waktu petang tertentu sahaja	19	63.3	19	63.3
Tidak pernah	6	20.0	2	6.7
ii. Pada Hujung Minggu				
Ya, hampir setiap petang	8	26.7	4	13.3
Ya, waktu petang tertentu sahaja	15	50.0	21	70.0
Tidak pernah	7	23.3	5	16.7

melihat pada hujung minggu, peratusan ibu bapa SES menengah yang hampir setiap petang mendampingi anak (26.7%) adalah lebih tinggi daripada ibu bapa SES rendah (13.3%). Untuk waktu petang tertentu pula, ibu bapa SES rendah mencatat 20% lebih tinggi daripada ibu bapa SES menengah.

Secara kesimpulannya, di sini didapati masih agak sukar bagi kita untuk melihat perbezaan dari segi penglibatan jumlah masa berdampingan dengan anak oleh ibu bapa berdasarkan perbezaan SES. Kita tidak dapat dengan yakin mengatakan ibu bapa daripada SES menengah menunjukkan penglibatan yang

lebih daripada ibu bapa SES rendah. Walaupun ada data yang menunjukkan keadaan seperti itu berlaku tetapi ada banyak juga data yang menunjukkan keadaan yang sebaliknya berlaku.

4.3 Persepsi Murid Terhadap Penglibatan Ibu Bapa Dalam Pelajaran

Bahagian ini akan melihat bagaimana murid-murid mempersepsikan penglibatan ibu bapa mereka dalam pelajaran. Ia akan digunakan untuk melihat satu gambaran kasar mengenai kadar penglibatan ibu bapa dalam pelajaran yang dipersepsikan oleh murid-murid sendiri. Ia juga bertujuan untuk melihat keinginan murid-murid untuk ibu bapa mereka melibatkan diri dalam pelajaran.

Tidak semua data-data yang terkandung dalam soalselidik untuk pelajar* akan dihuraikan di sini. Data-data yang dianggapkan perlu sahaja yang akan ditunjukkan dan dihuraikan oleh penulis.

4.3.1 Persepsi Murid Terhadap Penglibatan Ibu Bapa Dari Segi Perhubungan Ibu Bapa Dengan Pihak Sekolah

Dalam Jadual 4.13, mengikut persepsi murid-murid hanya 5% sahaja daripada 60 ibu bapa yang selalu datang berjumpa dengan guru-guru untuk berbincang mengenai pelajaran anak. Lebih kurang setengah daripada mereka iaitu 46.7% yang jarang

* Sila rujuk Appendix 2 untuk melihat keseluruhan soalselidik untuk pelajar.

sekali berbuat demikian. Sementara 1/4 daripada mereka tidak pernah sekali pun berbuat demikian.

Murid-murid juga mengatakan lebih kurang setengah daripada ibu bapa mereka (46.7%) yang tidak pernah menghadiri Hari Sukan, Hari Ucapan dan lain-lain aktiviti rasmi sekolah. Yang selalu datang hanya merangkumi peratusan ibu bapa yang amat kecil iaitu 5% sahaja. Selain daripada itu, 26.6% daripada ibu bapa jarang sekali berbuat demikian.

Kehadiran ibu bapa dalam mesyuarat PIBG mengikut persepsi murid menunjukkan gambaran yang lebih menyedihkan. Hanya seorang sahaja ibu bapa yang dikatakan selalu menghadiri mesyuarat PIBG. 51.7% daripada mereka iaitu lebih setengah daripada ibu bapa tersebut tidak pernah menghadiri mesyuarat tersebut. Dan 28.3% pula jarang sekali berbuat demikian.

Secara kesimpulannya, amat jelas ditunjukkan di sini bahawa murid-murid mempersepsikan kadar penglibatan ibu bapa mereka dari segi perhubungan dengan pihak sekolah sangatlah rendah. Ramai ibu bapa tidak mengadakan perhubungan dengan pihak sekolah dengan datang berjumpa dengan guru-guru untuk membincang hal pelajaran anak atau menghadiri aktiviti-aktiviti rasmi yang diadakan oleh pihak sekolah.

Jadual 4.13 Persepsi Murid Terhadap Penglibatan Ibu Bapa Dari Segi Perhubungan Ibu Bapa Dengan Pihak Sekolah

N = 60

	Selalu		Kadangkala		Jarang Sekali		Tidak Pernah	
	N	%	N	%	N	%	%	%
Ibu bapa saya datang berjumpa dengan guru-guru untuk berbincang mengenai pelajaran saya	3	5.0	14	23.3	28	46.7	15	25.0
Ibu bapa saya datang ke sekolah menghadiri Hari Sukan, Hari Ucapan dll.	3	5.0	13	21.7	16	26.6	28	46.7
Ibu bapa saya menghadiri mesyuarat PIBG (Persatuan Ibu Bapa Dan Guru)	1	1.7	11	18.3	17	28.3	31	51.7

4.3.2 Persepsi Murid Terhadap Penglibatan Ibu Bapa Dari Segi Bantuan Yang Diberikan Kepada Mereka Di Rumah

Dalam Jadual 4.14, kita dapat melihat 58.3% daripada murid-murid mengatakan ibu bapa mereka ada mengambil peduli dalam pelajaran mereka. Walaupun begitu, 71.7% daripada mereka suka jika ibu bapa lebih banyak menanyakan mereka tentang pelajaran mereka di sekolah. Ini sekali lagi ditunjukkan bahawa 88.3% daripada mereka suka ibu, bapa atau kedua-duanya untuk memberi lebih perhatian terhadap pelajaran mereka. Ini menunjukkan bahawa bantuan yang diberikan oleh ibu bapa di rumah masih tidak memuaskan. Inilah yang menyebabkan ramai murid yang menginginkan ibu bapa mereka untuk lebih banyak menanyakan mereka dan lebih banyak memberi perhatian terhadap pelajaran mereka.

4.3.3 Persepsi Murid Terhadap Penglibatan Ibu Bapa Dari Segi Sikap Dan Aspirasi Ibu Bapa Terhadap Pelajaran

Dari Jadual 4.15, ditunjukkan bahawa murid-murid mempersepsikan ibu bapa mereka mempunyai sikap dan aspirasi yang tinggi terhadap mereka. 86.7% daripada mereka tidak bersetuju bahawa ibu bapa mereka mahukan mereka untuk lekas meninggalkan sekolah. Hanya 5% daripada mereka sahaja yang mempersepsikan bahawa ibu bapa mereka sukakan mereka lekas meninggalkan sekolah.

Di samping itu, 95% daripada mereka mempersepsikan bahawa ibu bapa mereka berharap mereka untuk melanjutkan

pelajaran ke peringkat yang lebih tinggi. Tidak ada seorang pun yang tidak bersetuju dengan pernyataan tersebut.

Walaupun persepsi murid-murid terhadap sikap dan aspirasi ibu bapa terhadap pelajaran tinggi, namun mereka

Jadual 4.14 Persepsi Murid Terhadap Penglibatan Ibu Bapa Bantuan Dari Segi Yang Diberikan Kepada Mereka Di Rumah

N = 60

	Setuju		Tidak Setuju		Kurang Pasti/Tidak Tahu	
	N	%	N	%	N	%
Ibu bapa saya terlalu sibuk untuk mengambil peduli dalam pelajaran saya	5	25.0	35	58.3	10	16.7
Saya suka jika ibu bapa saya lebih banyak menanyakan saya tentang pelajaran saya di sekolah	43	71.7	7	11.7	10	16.6
				N		%
Saya suka untuk memberi lebih perhatian terhadap pelajaran saya						
ibu, bapa atau kedua-duanya				53		88.3
Guru-guru saya				4		6.7
Abang atau kakak saya				2		3.3
Tiada seorang pun				1		1.7

Jadual 4.15 Persepsi Murid Terhadap Penglibatan Ibu Bapa Dari Segi Sikap Dan Aspirasi Ibu Bapa Terhadap Pelajaran

N = 60						
	Setuju		Tidak Setuju		Kurang Pasti/ Tidak Tahu	
	N	%	N	%	N	%
Ibu bapa saya mengharapkan saya lekas meninggalkan sekolah (Untuk mencari pekerjaan dsb) 3	3	5.0	52	86.7	5	8.3
Ibu bapa saya mengharapkan saya dapat melanjutkan pela- jaran ke peringkat yang lebih tinggi 57	57	95.0	0	0	3	5.0

mendapati bahawa sikap dan aspirasi ini tidak selari dengan persepsi mereka terhadap penglibatan ibu bapa dari segi perhubungan ibu bapa dengan pihak sekolah dan dari segi bantuan yang diberikan yang diberikan kepada mereka di rumah seperti yang ditunjukkan dalam Jadual 4.13 dan Jadual 4.14. Keadaan ini agak mengelirukan murid-murid yang seterusnya akan mempengaruhi pencapaian mereka dalam pelajaran.

4.3.4 Persepsi Murid Terhadap Penglibatan Ibu Bapa Dari Segi Jumlah Masa Berdampingan Dengan Mereka

Dalam Jadual 4.16, 66.6% daripada 60 murid-murid mempersepsikan bahawa mereka dan ibu bapa mereka banyak melakukan kerja bersama-sama. 16.7% daripada mereka tidak setuju iaitu mengatakan mereka tidak melakukan sesuatu bersama-sama dengan ibu bapa. Sementara 16.7% daripada mereka pula kurang pasti/tidak tahu dalam hal ini. Dapat diperhatikan juga

bahawa 56.7% daripada mereka yang berasa mudah untuk berbual-bual dengan ibu bapa.

Jadual 4.16 Persepsi Murid Terhadap Penglibatan Ibu Bapa Dari Segi Jumlah Masa Berdampingan Dengan Anak

	N = 60					
	Setuju		Tidak setuju		Kurang Pasti/ Tidak Tahu	
	N	%	N	%	N	%
Saya dan ibu bapa saya banyak melakukan kerja bersama-sama (seperti bersiar-siar atau berbual-bual dll.)	40	66.6	10	16.7	10	16.7
Saya berasa mudah berbual-bual dengan						
i. Ibu bapa saya	34	56.7				
ii. Adik beradik saya	16	26.7				
iii. Saudara mara saya yang tinggal bersama	8	13.3				
iv. Tiada seorang pun	2	3.3				

Secara kesimpulannya, persepsi murid-murid terhadap masa yang digunakan oleh ibu bapa untuk berdampingi mereka boleh dikatakan agak tinggi. Namun begitu soalan yang mungkin dapat kita timbulkan di sini adalah apabila mereka bersama-sama,

sekerap manakah masa itu digunakan untuk membincang mengenai hal-hal persekolahan.

4.4 Perbandingan Di Antara Hasil Kajian Sharma Dengan Hasil Kajian Penulis

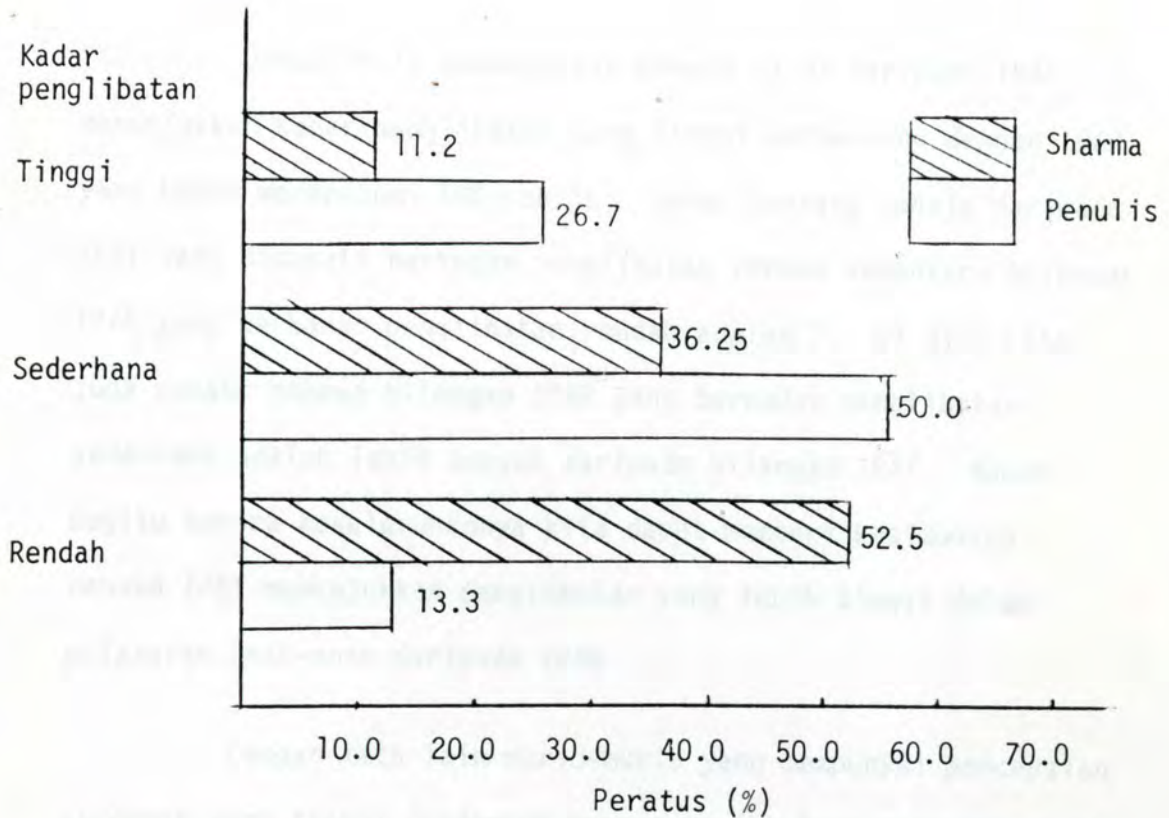
Sharma dalam kajiannya telah membentuk satu jadual pengiraan¹ untuk menentukan kadar penglibatan ibu bapa dalam pelajaran anak mereka. Beliau kemudian telah mengkategorikan ibu bapa kepada tiga kadar penglibatan iaitu:

- i. Ibu bapa yang kadar penglibatan tinggi
- ii. Ibu bapa yang kadar penglibatan sederhana
- iii. Ibu bapa yang kadar penglibatan rendah

Di sini penulis akan menggunakan cara pengiraan Sharma² untuk menentukan kadar penglibatan ibu bapa dan seterusnya mengkategorikan ibu bapa kepada tiga kadar penglibatan yang disebutkan di atas.

Dalam Carta 4.8, kita dapat melihat bahawa kadar penglibatan ibu bapa secara keseluruhannya telah meningkat jika dibandingkan dengan kadar penglibatan ibu bapa yang didapati oleh Sharma pada tahun 1977. Ini dapat dilihat dengan pengurangan peratusan ibu bapa yang kadar penglibatannya rendah daripada 52.5% ke 13.3%. Sementara peratusan ibu bapa yang berkadar penglibatan tinggi dan sederhana telah meningkat masing-masing daripada 11.2% ke 26.7% dan 36.25% ke 55%. Walau bagaimanapun peningkatan dalam kadar penglibatan ini kebanyakannya disebabkan

Carta 4.8 Perbandingan Di Antara Dapatan Sharma Dan Penulis Berkenaan Kadar Penglibatan Ibu Bapa

oleh sikap dan aspirasi ibu bapa yang agak positif terhadap pelajaran serta masa berdampingan dengan anak yang lebih banyak seperti yang telah dibincangkan sebelum ini dan bukan disebabkan oleh peningkatan dalam kadar penglibatan yang berbentuk bantuan yang diberikan kepada anak di rumah serta perhubungan dengan pihak sekolah. Oleh itu kita dapat menyatakan bahawa kadar penglibatan ibu bapa masih tidak memuaskan khasnya dalam bentuk penglibatan yang seperti berikut:

- i. Penglibatan dalam bentuk perhubungan ibu bapa dengan pihak sekolah
- ii. Penglibatan dalam bentuk bantuan yang diberikan oleh ibu bapa kepada anak di rumah.

4.5 Kadar Penglibatan Ibu Bapa Mengikut Tahap Pencapaian

Jadual 4.17 menunjukkan bahawa 53.3% daripada IPAT menunjukkan kadar penglibatan yang tinggi berbanding dengan IPAR yang hanya merangkumi 10% sahaja. Hanya seorang sahaja daripada IPAT yang didapati berkadar penglibatan rendah sementara bilangan IPAR yang berkadar penglibatan rendah adalah 7. Di sini kita juga dapati bahawa bilangan IPAR yang berkadar penglibatan sederhana adalah lebih banyak daripada bilangan IPAT. Namun begitu secara keseluruhannya kita dapat memberi kesimpulan bahawa IPAT menunjukkan penglibatan yang lebih tinggi dalam pelajaran anak-anak daripada IPAR.

Dengan kata lain murid-murid yang mempunyai pencapaian akademik yang tinggi cenderung mempunyai ibu bapa yang menunjukkan penglibatan yang positif dalam pelajaran anak. Atau penglibatan ibu bapa yang positif akan memberi kesan positif kepada pencapaian akademik murid-murid. Ini akan dibuktikan di bawah sama ada wujudnya perhubungan yang signifikan di antara penglibatan ibu bapa dengan pencapaian akademik.

4.5.1 Pengujian Hipotesis Pertama

Hipotesis Pertama: Penglibatan ibu bapa yang positif akan membawa kepada pencapaian akademik yang baik.

Jadual 4.17 Kadar Penglibatan Ibu Bapa Mengikut Tahap Pencapaian

	IPAT (N=30)		IPAR (N=30)	
	N	%	N	%
Kadar penglibatan				
Tinggi	16	53.3	3	10.0
Sederhana	13	43.4	20	66.7
Rendah	1	3.3	7	23.3

Jadual 4.18 menunjukkan kadar penglibatan ibu bapa mengikut tahap pencapaian murid-murid. Untuk menguji sama ada wujudnya perhubungan yang signifikan antara angkubah penglibatan ibu bapa dan angkubah pencapaian, maka kita akan menggunakan pengiraan khi kuasa dua.

Katakan:

Hipotesis Null, H_0 = tiada hubungan di antara angkubah

kadar penglibatan dan angkubah tahap pencapaian

Hipotesis Alternatif, H_1 = Wujudnya hubungan di antara

angkubah kadar penglibatan dan angkubah tahap pencapaian

Katakan juga kita akan mengambil risiko sebanyak 0.1% (= 0.001) untuk menolak H_0 dengan salahnya.

Jadual 4.18 Kadar Penglibatan Ibu Bapa Mengikut Tahap Pencapaian Untuk Pengujian Hipotesis

Tahap Pencapaian \ Kadar Penglibatan	Tinggi	Menengah	Rendah	Jumlah
Murid-murid yang mempunyai pencapaian akademik yang tinggi	(16)	(13)	(1)	(30)
Murid-murid yang mempunyai pencapaian akademik yang rendah	(3)	(20)	(7)	(30)
Jumlah	(19)	(33)	(8)	(60)

$$\chi^2 = 32.4^*$$

Dengan darjah kebebasan, $df = 4$ serta tingkat signifikan 0.001, maka daripada Jadual Taburan χ^2 didapati 'critical value' untuk χ^2 adalah 18.46. Oleh kerana $\chi^2(32.4) > \text{'critical value'}$ untuk χ^2 (18.46), maka dikatakan di sini kita dapat menolak H_0 di mana risiko menolaknya dengan salah hanya sekecil 0.1% sahaja. Dengan kata lain, kita dapat dengan yakinnya menerima H_1 iaitu wujudnya perhubungan yang signifikan di antara dua angkubah tersebut.

Secara kesimpulannya, kita menerima hipotesis pertama bahawa penglibatan ibu bapa akan memberi kesan kepada pencapaian akademik murid-murid. Penglibatan mereka yang positif akan membawa kepada pencapaian akademik yang baik.

*Rujuk Appendix 4 untuk melihat cara mendapatkan nilai χ^2

4.6 Kadar Penglibatan Ibu Bapa Mengikut SES

Dalam jadual 4.19, kita dapat melihat bahawa 36.7% daripada 30 ibu bapa SES menengah berkadar penglibatan tinggi. Walaupun peratusan ini lebih tinggi daripada ibu bapa SES rendah (26.7%) tetapi perbezaan kedua-dua peratusan itu tidaklah begitu besar iaitu hanya 10% sahaja.

63.3% daripada ibu bapa SES rendah berkadar penglibatan sederhana berbanding dengan 46.7% daripada SES menengah. Ini menunjukkan lebih banyak ibu bapa SES rendah yang berkadar penglibatan sederhana daripada ibu bapa SES menengah.

Sementara itu, peratusan ibu bapa SES menengah yang berkadar penglibatan rendah adalah 16.6%. Bagi ibu bapa SES rendah yang mempunyai kadar penglibatan rendah pula, ia merangkumi 10%. Sekali lagi kita dapat melihat bilangan ibu bapa SES menengah yang berkadar penglibatan rendah adalah lebih banyak daripada bilangan ibu bapa SES rendah. Walau bagaimanapun perbezaan bilangan itu tidaklah besar.

Dengan itu di sini kita tidak dapat melihat satu pola yang nyata sama ada wujudnya keadaan di mana perbezaan SES akan mempengaruhi kadar penglibatan ibu bapa. Walaupun peratusan ibu bapa SES menengah yang berkadar penglibatan tinggi adalah lebih besar daripada ibu bapa SES rendah, tetapi bagi kadar penglibatan yang sederhana dan rendah, ibu bapa SES rendah

Jadual 4.19 Kadar Penglibatan Ibu Bapa Mengikut SES

	SES Menengah (N=30)		SES Rendah (N=30)	
	N	%	N	%
Kadar penglibatan				
Tinggi	11	36.7	8	26.7
Sederhana	14	46.7	19	63.3
Rendah	5	16.6	3	10.0

menunjukkan keadaan yang lebih baik daripada ibu bapa SES menengah.

4.6.1 Pengujian Hipotesis Kedua

Hipotesis Kedua: Perbezaan dalam status sosio-ekonomi (SES) mempengaruhi kadar penglibatan ibu bapa.

Jadual 4.20 menunjukkan kadar penglibatan ibu bapa mengikut SES. Untuk menguji sama ada wujudnya perhubungan di antara angkubah SES dan angkubah kadar penglibatan- maka katakanlah:

Hipotesis Null, H_0 = tiada wujud hubungan di antara angkubah SES dan angkubah kadar penglibatan.

Hipotesis Alternatif, H_1 = wujudnya hubungan di antara angkubah SES dan angkubah kadar penglibatan.

Di sini kita akan mengambil risiko sebanyak 0.1% ($\alpha = 0.001$) untuk menolak H_0 dengan salahnya.

Jadual 4.20 Kadar Penglibatan Ibu Bapa Mengikut SES Untuk Pengujian Hipotesis

Tahap Pencapaian \ Kadar Penglibatan	Kadar Penglibatan			Jumlah
	Tinggi	Sederhana	Rendah	
Ibu bapa SES menengah	(11)	(14)	(5)	(30)
Ibu bapa SES rendah	(8)	(19)	(3)	(30)
	(19)	(33)	(8)	(60)

$$\chi^2 = 1.74^*$$

Dengan darjah kebebasan, $df = 4$ serta tingkat signifikan 0.001 maka daripada Jadual Taburan χ^2 didapati 'critical value' untuk χ^2 adalah 18.46. Oleh kerana $\chi^2(1.74) < \text{'critical value'}$ untuk $\chi^2(18.46)$, dikatakan di sini kita gagal menolak H_0 pada tingkat signifikan 0.001. Kita hanya berjaya menolak H_0 pada tingkat signifikan 0.8 di mana 'critical value'-nya adalah 1.65. Tetapi pada tingkat signifikan 0.8 ini, kita hanya berjaya menolak H_0 dengan risiko menolaknya dengan salah pada peratusan yang sangat tinggi iaitu 80%. Oleh itu, kita katakan di sini bahawa hubungan di antara angkubah SES dan angkubah kadar penglibatan adalah tidak signifikan.

*Rujuk Appendix 4 untuk melihat cara mendapatkan nilai χ^2

Kesimpulan, kita gagal untuk membuktikan Hipotesis

kedua yang mengatakan perbezaan dalam SES akan mempengaruhi kadar penglibatan. Penggunaan pengiraan khi kuasa dua menunjukkan tiadanya hubungan yang signifikan di antara kedua-dua angkubah tersebut.

Berikut ialah anggaran kadar penglibatan ibu bapa berdasarkan bidang markah seperti di bawah:

Bidang markah	Kadar penglibatan
9 - 35	rendah
36 - 59	sedang
60 - 84	tinggi

Bidang markah ini secara kasar dikurangkan oleh 1/3 daripada jumlah markah maksimum yang boleh dicapai. Dengan cara lain, markah yang paling rendah ialah 35 markah. Kemudian jumlah sementara yang tinggi ialah 84 markah. Kemudian jumlah markah-markah yang tertengah dan terendah itu dibahagikan 2 untuk menentukan 3 kategori bidang markah. Contohnya bagi kes di atas: $67 - 9 = 58$, kemudian $58 \div 3 = 19$. Oleh itu bidang markah 19 mengumpul peratusan markah secara kasar ialah 19% atau kurang 19 markah. Bagi kajian ini, penulis telah menentukan bahawa markah yang berlainan tetapi masih menggunakan cara yang sama untuk menentukan bidang-bidang markah tersebut. Perbezaan ini kerana penulis telah menambahkan beberapa markah ke dalam kategori untuk ibu bapa. Oleh itu julat markah yang dipaparkan adalah lebih besar. Bidang markah yang ditentukan oleh penulis adalah seperti berikut:

Bidang markah	Kadar penglibatan
9 - 35	rendah
36 - 59	sedang
60 - 84	tinggi

Nota Kaki

Sharma, Jagdish Raj, "A Study of Parental Involvement and its Effect on Pupil Performance," thesis M.Ed. yang tidak diterbitkan Universiti Malaya, 1977, hlm. 180. Di sini beliau telah membentuk satu jadual permarkahan untuk soalselidik ibu bapa di mana bagi setiap jawapan yang diberikan oleh ibu bapa dalam soalselidik ibu bapa, markah-markah tertentu akan diberikan. Sila lihat pada Appendix 5 di mana penulis telah membentuk satu jadual pemarkahan yang mirip Sharma.

Sharma telah menentukan kadar penglibatan ibu bapa berdasarkan bidang markah seperti di bawah:

Bidang markah	Kadar penglibatan
9 - 31	rendah
32 - 48	sederhana
49 - 67	tinggi

Bidang markah itu secara kasarnya ditentukan oleh $\frac{1}{3}$ daripada jumlah markah keseluruhan yang boleh dicapai. Dengan kata lain, markah yang paling rendah boleh dicapai adalah 9 markah sementara yang paling tinggi adalah 67 markah. Kemudian julat markah-markah yang tertinggi dan terendah itu dibahagikan 3 untuk menentukan 3 kategori bidang markah. Contohnya bagi kes di atas: $67 - 9 = 58$, kemudian $58 - 3 = 16$. Oleh itu bidang markah itu mempunyai perbezaan markah secara kasarnya lebih kurang 19 markah. Bagi kajian ini, penulis telah menentukan bidang markah yang berlainan tetapi masih menggunakan cara oleh Sharma untuk menentukan bidang-bidang markah tersebut. Perbezaan ini kerana penulis telah menambahkan beberapa soalan ke dalam soalselidik untuk ibu bapa. Oleh itu julat markah yang diperolehi adalah lebih besar. Bidang markah yang ditentukan oleh penulis adalah seperti berikut:

Bidang markah	Kadar penglibatan
9 - 35	rendah
36 - 59	sederhana
60 - 84	tinggi

BAB 5

KESIMPULAN DAN CADANGAN

Bab ini akan memberi kesimpulan kepada segala yang didapati dalam kajian ini. Selain daripada itu cadangan-cadangan juga akan diberikan dengan harapan pihak-pihak yang terlibat akan berusaha untuk menutupi segala kekurangan dalam usaha memperbaiki pencapaian murid-murid dalam pelajaran.

5.1 Kesimpulan: Penglibatan Ibu Bapa Dari Segi Perhubungan Ibu Bapa Dengan Pihak Sekolah

Walaupun 58.3% daripada 60 ibu bapa ditemubual mengatakan mereka pernah berjumpa dengan guru-guru, tetapi 48.3% daripadanya merupakan perjumpaan setahun sekali. Perjumpaan ini pula kebanyakannya tidak diinisiatifkan oleh ibu bapa sendiri. Mereka datang ke sekolah semata-mata kerana dijemput oleh pihak sekolah untuk datang mengambil kad laporan anak mereka. Sungguh begitu, ramai juga ibu bapa yang langsung tidak menghiraukan jemputan itu atas alasan yang berbagai-bagai. Didapati bahawa IPAT akan menunjukkan respon yang lebih baik daripada IPAR kepada jemputan itu. Daripada kajian ini didapati 73.3% daripada IPAT pernah berjumpa dengan guru/guru besar di sekolah berbanding dengan hanya 43.3% daripada IPAR yang pernah berbuat demikian.

Perkara yang paling menyedihkan ialah kehadiran ibu bapa dalam mesyuarat PIBG. Daripada 60 ibu bapa yang ditemubual,

hanya 28.3% daripada mereka yang mengatakan mereka pernah menghadiri mesyuarat PIBG. Kadar kehadiran yang rendah ini bukanlah disebabkan kejahilan mereka tentang fungsi penubuhan PIBG. Penulis mendapati 70% daripada 60 ibu bapa itu mengetahui fungsi PIBG. Sambutan dingin kepada mesyuarat PIBG ini mungkin disebabkan ibu bapa masih berasa kurang yakin kepada peranan yang dapat dimainkan oleh persatuan ini dalam proses pembelajaran murid-murid. Mereka masih mempunyai tanggapan bahawa peranan ibu bapa dalam proses pembelajaran adalah kecil. Sebahagian besar tanggungan seharusnya dipikul oleh pihak sekolah.

Walaupun kehadiran mesyuarat PIBG oleh IPAT lebih baik daripada IPAR tetapi peratusan kehadiran bagi kedua-dua kumpulan ibu bapa itu masih rendah. Hanya 36.7% daripada 30 orang IPAT yang pernah menghadirinya sementara hanya 20.0% daripada 30 IPAR yang pernah berbuat demikian.

Aktiviti rasmi sekolah yang paling suka dihadiri oleh ibu bapa adalah Sukan Tahunan Sekolah. 46.7% daripada 60 ibu bapa mengatakan mereka pernah menghadiri Sukan Sekolah. Daripada data-data yang diperolehi, IPAT menunjukkan respon yang lebih baik daripada IPAR dalam kehadiran ke Sukan Sekolah di mana 66.7% daripada IPAT pernah berbuat demikian berbanding dengan 26.7% IPAR.

Apabila dibandingkan dari segi SES, kita dapati sangat sukar untuk menentukan ibu bapa daripada SES manakala lebih

terlibat dari segi perhubungan mereka dengan pihak sekolah. Peratusan antara ibu bapa SES menengah dan SES rendah yang pernah berjumpa dengan guru lebih kurang sama. Begitu juga perbezaan peratusan di antara ibu bapa SES menengah dan rendah dalam kehadiran ke mesyuarat PIBG juga tidak menunjukkan perbezaan yang besar.

Sikap ibu bapa terhadap guru-guru secara keseluruhannya agak memuaskan. 70% daripada mereka berpendapat agak mudah untuk berjumpa dengan guru/guru besar tanpa apa-apa masalah. 65% daripada mereka pula tidak setuju bahawa guru-guru tidak suka melihat ibu bapa datang ke sekolah. Walaupun begitu, satu perkara yang harus diambil perhatian adalah terdapat 23.3% - 30% daripada ibu bapa yang penulis temubual telah menjawab tidak tahu kepada soalan-soalan sama ada mereka mendapati mudah untuk berjumpa dengan guru-guru/guru besar, sama ada mereka berasa mengganggu guru-guru jika mereka pergi berjumpa dengan guru-guru di sekolah, sama ada mereka berasa guru-guru terlalu sibuk untuk berjumpa dengan mereka atau sama ada mereka berasa guru-guru tidak suka melihat ibu bapa mengunjungi guru-guru di sekolah. Sikap sedemikian dapat dikaitkan dengan kekurangan perhubungan di antara ibu bapa dengan guru-guru. Keadaan ini timbul kerana terdapat ibu bapa yang langsung tidak pernah datang ke sekolah berjumpa dengan guru-guru/guru besar atau jarang sekali berbuat demikian. Oleh itu mereka tidak dapat memastikan reaksi yang akan ditunjukkan oleh guru-guru/guru besar. Ataupun sikap tidak tahu ini timbul kerana ibu bapa

ini langsung tidak mengambil berat tentang pelajaran anak-anak mereka.

Jika kita melihat mengikut tahap pencapaian, IPAT menunjukkan sikap yang lebih positif terhadap guru-guru dan sekolah daripada IPAR. Misalnya peratusan IPAT yang memberitahu jawapan 'tidak tahu' kepada soalan-soalan yang telah disebutkan di atas adalah lebih rendah daripada peratusan IPAR yang berbuat demikian. Kalau kita melihat mengikut SES pula, didapati secara umumnya, sikap ibu bapa SES menengah terhadap guru-guru dan sekolah adalah lebih positif daripada ibu bapa SES rendah. Walau bagaimanapun, apabila ibu bapa ditanya mengenai soalan sama ada mereka berasa guru-guru tidak suka melihat ibu bapa datang ke sekolah berjumpa dengan guru-guru, kedua-dua kumpulan ibu bapa ini menunjukkan sikap yang tidak banyak perbezaan.

5.2 Kesimpulan: Penglibatan Ibu Bapa Dari Segi Bantuan Yang Diberikan Kepada Anak Di Rumah

Penulis mendapati penglibatan ibu bapa dari segi ini masih lemah. Walaupun lebih setengah daripada ibu bapa yang ditemubual mengatakan mereka berasa bimbang terhadap kemajuan pelajaran anak-anak mereka, namun ramai daripada mereka tidak pernah meminta guru-guru untuk memberi kerja rumah kepada anak-anak mereka atau meminta guru-guru menunjukkan cara bagaimana mereka dapat membantu anak-anak mereka di rumah. Selain

daripada itu, adalah tidak mencukupi iaitu hanya 43.4% daripada 60 ibu bapa yang ditemubual yang selalu menanyakan anak-anak mereka mengenai kerja-kerja yang dilakukan oleh anak di sekolah.

Kalau kita melihat mengikut tahap pencapaian, dengan jelas menunjukkan bahawa IPAT mengambil usaha yang lebih daripada IPAR untuk membantu anak-anak mereka dalam hal pelajaran persekolahan anak di rumah. Tetapi kalau kita melihat mengikut SES, kita mendapati tiada wujudnya perbezaan kadar penglibatan ibu bapa dari segi bantuan yang diberikan kepada anak mengikut perbezaan dalam SES.

5.3 Kesimpulan: Penglibatan Ibu Bapa Dari Segi Sikap Dan Aspirasi Ibu Bapa Terhadap Pelajaran Anak

Sikap dan aspirasi ibu bapa terhadap pelajaran anak yang ditunjukkan oleh ibu bapa boleh dikatakan memuaskan. 88.3% daripada 60 ibu bapa mengharapkan anak-anak mereka untuk melanjutkan pelajaran ke peringkat pelajaran yang lebih tinggi. Ibu bapa biasanya akan memberi teguran atau nasihat apabila mendapati keputusan anak-anak mereka merosot. Sebaliknya mereka tidak biasa mengamalkan pemberian ganjaran kepada anak-anak mereka apabila anak-anak mereka mencapai keputusan yang baik dalam peperiksaan.

Sikap dan aspirasi yang ditunjukkan oleh IPAT adalah lebih tinggi daripada sikap dan aspirasi yang ditunjukkan oleh IPAR dalam hal pelajaran anak. Ini jelas apabila kita melihat bahawa 43.3% daripada IPAR tidak pernah memberi ganjaran kepada

anak mereka apabila anak-anak mereka mendapat keputusan yang baik dalam peperiksaan berbanding dengan peratusan IPAT yang hanya 6.6%. Selain daripada itu, terdapat 33% IPAR yang tidak begitu tegas kepada peringkat persekolahan yang diharapkan dicapai oleh anak mereka. Mereka hanya menyerahkan kepada keupayaan anak. Ini berbeza dengan IPAT yang tegas terhadap aspirasi mereka kepada anak-anak mereka di mana 90% daripada IPAT ingin melihat anak-anak mereka mencapai ke peringkat kolej/maktab/universiti.

Jika kita melihat mengikut SES, kita dapati bahawa perbezaan dalam SES tidak banyak memberi kesan kepada perbezaan sikap dan aspirasi ibu bapa terhadap pelajaran anak. Kedua-dua kumpulan ibu bapa sama ada daripada SES menengah atau SES rendah menunjukkan sikap dan aspirasi yang agak tinggi terhadap pelajaran anak.

5.4 Kesimpulan: Penglibatan Ibu Bapa Dari Segi Jumlah Masa Berdampingan Dengan Anak

Apa yang didapati oleh penulis ialah jumlah masa yang digunakan oleh ibu bapa untuk berdampingan dengan anak hanya mencapai peringkat yang sederhana sahaja. Sebahagian besar daripada ibu bapa akan mendampingi anak-anak mereka dengan membawa anak-anak mereka bersiar-siar atau berbual-bual pada waktu petang tertentu sahaja tidak kira pada hari-hari hujung minggu atau pada hari-hari bukan hujung minggu.

Jika dibandingkan dengan IPAT, IPAR tidak banyak

menghabiskan masa untuk bersiar-siar atau berbual-bual dengan anak. Kita dapat melihat ini daripada data yang menunjukkan 23.3% daripada IPAR (berbanding dengan IPAT hanya sebanyak 3.3%) yang tidak pernah berbual-bual atau bersiar-siar dengan anak pada hari-hari bukan hujung minggu. Dan 26.7% daripada IPAR (berbanding dengan 13.3% IPAT) yang tidak pernah berbual-bual atau bersiar-siar dengan anak pada hujung minggu.

Sekali lagi kalau kita melihat mengikut SES, kita mendapat keadaan yang sama berlaku iaitu tidak wujud pola-pola tertentu yang menunjukkan perbezaan dalam SES akan memberi kesan kepada perbezaan kadar penglibatan ibu bapa daripada segi jumlah masa berdampingan dengan anak oleh mereka.

5.5 Kesimpulan: Persepsi Murid Terhadap Penglibatan Ibu Bapa Dalam Pelajaran

Apabila kita melihat persepsi murid terhadap penglibatan ibu bapa dalam pelajaran, kita dapat mengatakan bahawa murid-murid mempersepsikan bahawa kadar penglibatan ibu bapa masih tidak mencukupi khasnya dalam 2 segi iaitu pertama penglibatan ibu bapa daripada segi perhubungan ibu bapa dengan pihak sekolah dan kedua, penglibatan di segi bantuan yang diberikan oleh ibu bapa kepada anak di rumah. Persepsi oleh murid-murid ini selari dengan apa yang ditunjukkan daripada jawapan-jawapan yang diberikan oleh ibu bapa.

71.7% daripada 60 murid-murid yang disoalselidikan suka jika ibu bapa lebih banyak menanyakan mereka tentang pelajaran mereka di sekolah. Sementara 88.3% daripada mereka juga suka untuk melihat ibu bapa memberi lebih perhatian terhadap pelajaran mereka. Keinginan murid-murid ini menunjukkan kadar penglibatan ibu bapa dalam pelajaran anak-anak mereka tidak mencukupi.

Walaupun murid-murid mempersepsikan bahawa ibu bapa mempunyai sikap dan aspirasi yang positif terhadap pelajaran serta jumlah masa yang digunakan oleh ibu bapa untuk berdampingan dengan mereka agak mencukupi, namun mereka agak keliru kerana tingkahlaku positif ini tidak selaras dengan penglibatan ibu bapa daripada dua segi yang disebutkan di atas. Misalnya walaupun ibu bapa sentiasa berbual-bual dengan mereka, tetapi perbualan itu tidak banyak menyentuh tentang pelajaran kerana itulah sebabnya sebahagian besar murid-murid suka jika ibu bapa menanyakan mereka tentang pelajaran mereka di sekolah.

5.6 Kesimpulan: Perbandingan di antara hasil kajian Sharma Dengan Hasil Kajian Penulis

Secara keseluruhannya, kadar penglibatan ibu bapa telah meningkat selepas tempoh masa 11 tahun. Peningkatan ini terutamanya disumbangkan oleh sikap dan aspirasi ibu bapa terhadap pelajaran yang bertambah positif serta peningkatan penglibatan ibu bapa dari segi jumlah masa berdampingan dengan anak.

Walau bagaimanapun penulis mendapati penglibatan ibu bapa dari dua segi yang lain masih rendah. Kedua-dua segi penglibatan yang dimaksudkan itu adalah:

- i. Penglibatan ibu bapa dari segi perhubungan ibu bapa dengan pihak sekolah.
- ii. Penglibatan ibu bapa dari segi bantuan yang diberikan oleh ibu bapa kepada anak di rumah.

Kita juga dapat melihat bahawa peratusan IPAT yang berkadar penglibatan tinggi adalah 53.3%. Peratusan ini lebih tinggi daripada peratusan IPAR yang berkadar penglibatan tinggi iaitu hanya 10%. Namun begitu kita juga dapat melihat bahawa sebahagian besar daripada IPAR (iaitu 66.7%) terletak dalam kumpulan ibu bapa yang berkadar penglibatan menengah. Sementara 23.3% daripada IPAR pula terletak dalam kumpulan ibu bapa yang berkadar penglibatan rendah. IPAT yang terletak dalam kumpulan kadar penglibatan sederhana dan rendah masing-masing merangkumi peratusan sebanyak 43.4% atau 3.3%. Oleh itu, agak jelas diperhatikan di sini bahawa IPAT secara relatifnya menunjukkan kadar penglibatan yang lebih tinggi daripada IPAR. Dapatan ini selari dengan Sharma.

Perkaitan di antara kadar penglibatan dan pencapaian akademik murid telah dibuktikan dengan pengiraan khi kuasa dua. Pengiraan ini telah menunjukkan bahawa wujudnya satu perkaitan yang signifikan di antara kedua-dua angkubah tersebut. Maka

seterusnya membuktikan hipotesis pertama yang mengatakan penglibatan ibu bapa yang positif akan membawa kepada pencapaian akademik murid yang baik. Dengan perjumpaan ini dapat dinyatakan bahawa hubungan signifikan yang dinyatakan oleh Sharma masih wujud pada masa kini.

Bagi kadar penglibatan ibu bapa mengikut SES, penulis tidak mendapati wujudnya satu hubungan tertentu yang memperkatakan perbezaan dalam SES akan mempengaruhi kadar penglibatan ibu bapa. Pengiraan khi kuasa dua tidak menunjukkan wujudnya hubungan yang signifikan di antara SES dengan kadar penglibatan. Oleh itu kita tidak boleh memperkatakan bahawa ibu bapa daripada ibu bapa SES menengah akan menunjukkan kadar penglibatan yang lebih tinggi daripada ibu bapa SES rendah atau sebaliknya. Ini seterusnya membawa kita kepada penolakan pernyataan hipotesis kedua. Perjumpaan ini juga selari dengan perjumpaan Sharma.

5.7 Cadangan-Cadangan

Berikut adalah cadangan-cadangan yang difikirkan sesuai untuk meningkatkan kadar penglibatan ibu bapa dalam pelajaran anak-anak mereka.

1. Ibu bapa seharusnya lebih kerap datang ke sekolah untuk berjumpa dengan guru-guru bagi membincangkan tentang hal pelajaran anak-anak mereka. Mereka harus kikiskan segala sikap negatif terhadap guru-guru. Sebenarnya sikap negatif ini atau sikap 'tidak tahu' yang telah dibincangkan itu adalah akibat daripada kurangnya perjumpaan di antara guru-guru dan ibu bapa. Salah satu daripada tapak penting bagi perjumpaan

guru - ibu bapa ini adalah melalui mesyuarat PIBG. Dalam mesyuarat ini, ibu bapa dapat menyuarakan masalah mereka kepada pihak sekolah. Satu lagi tapak perjumpaan guru - ibu bapa yang penting ialah apabila ibu bapa dijemput datang ke sekolah untuk mengambil kad laporan kemajuan anak-anak mereka. Ibu bapa harus mengambil peluang ini untuk berbincang dengan guru-guru mengenai perkembangan pelajaran anak-anak mereka.

2. Pihak sekolah seharusnya menyambut kedatangan ibu bapa ke sekolah dengan tangan yang terbuka. Guru-guru seharusnya memberikan satu impresi yang baik kepada ibu bapa. Ini dapat dilakukan dengan memberi layanan yang baik kepada setiap ibu bapa. Segala masalah yang dibawa oleh ibu bapa mengenai pelajaran anak-anak mereka harus diberi pertimbangan yang berat dan diselesaikannya secepat mungkin. Ini untuk memperlihatkan kepada ibu bapa bahawa pihak sekolah benar-benar mengambil berat tentang masalah pelajaran murid-murid. Guru-guru tidak seharusnya menunjukkan pengamalan layanan yang berbeza kepada ibu bapa yang berlainan status sosio-ekonomi. Semua ibu bapa seharusnya dilayan dengan cara yang sama.

3. Untuk menggalakkan ibu bapa menghadiri mesyuarat PIBG, pihak sekolah harus mengatakan ceramah untuk memberitahu ibu bapa tentang kepentingan PIBG dalam proses pembelajaran anak mereka. Ini kerana penulis mendapati ramai ibu bapa tahu apakah fungsi PIBG namun kehadiran mereka ke mesyuarat

ini sangat menyedihkan. Ini mungkin disebabkan mereka masih tidak dapat benar-benar mengetahui kepentingan PIBG. Mereka mungkin masih agak kabur bagaimana PIBG dapat memainkan peranan dalam membantu anak-anak mereka dalam pelajaran.

4. Selain daripada ibu bapa datang ke sekolah untuk berjumpa dengan guru-guru, guru-guru juga boleh mengadakan lawatan ke rumah murid-murid untuk mengetahui dengan lebih jelas latar belakang keluarga murid-murid. Lawatan ini boleh dilakukan ke atas keluarga murid-murid tertentu yang dianggap perlu oleh guru-guru. Ini seterusnya akan membolehkan guru-guru membantu murid-murid dengan lebih efektif setelah mengetahui latar belakang keluarga murid-murid tersebut.

5. Ibu bapa seharusnya memberi bantuan dalam pelajaran kepada anak-anak di rumah. Adalah digalakkan supaya ibu bapa mencari masa untuk membantu atau memberi tunjuk ajar kepada anak-anak dalam mata pelajaran yang tidak mampu dikuasai baik oleh mereka. Jikalau ibu bapa tidak dapat berbuat demikian atas sebab-sebab tertentu, sumber bantuan yang lain harus didapatkan. Walau bagaimanapun, ini tidak bererti bahawa ibu ibu telah selesai memenuhi tanggungjawabnya. Ibu bapa seharusnya senantiasa menanyakan anak-anak mereka mengenai perkembangan pelajaran atau aspek-aspek lain yang berlaku di sekolah. Ini untuk memberitahukan anak-anak bahawa ibu bapa benar-benar

mengambil berat tentang soal persekolahan anak-anak. Didapati sebahagian besar ibu bapa suka menggunakan cara-cara seperti marah atau memberi amaran untuk menunjukkan mereka mengambil berat tentang pelajaran anak-anak. Adalah dianggapkan lebih baik jika ibu bapa menggunakan cara lain seperti memberi nasihat atau galakan. Selain daripada itu, sikap ambil berat ini juga dapat ditunjukkan dengan memberi ganjaran kepada anak apabila keputusan peperiksaannya menampakkan kemajuan. Dengan menggalakkan anak-anak banyak membaca sambil membawa anak-anak mengunjungi perpustakaan awam untuk meminjam buku atau mengunjungi pameran buku juga dapat menunjukkan kepada anak-anak betapa tingginya nilai yang diletakkan oleh ibu bapa terhadap pendidikan.

6. Memandangkan bilangan ibu bapa yang agak ramai datang menyaksikan Sukan Tahunan Sekolah, maka pihak sekolah seharusnya mengambil peluang ini untuk mengeratkan perhubungan di antara ibu bapa dan guru-guru. Pihak sekolah boleh mengatur beberapa acara sukan yang melibatkan partisipasi tiga pihak iaitu guru-guru, murid-murid dan ibu bapa. Jika aktiviti-aktiviti ini tidak dapat dijalankan pada Hari Sukan, maka di sini dicadangkan supaya pihak PIBG sekolah menganjurkan Hari Ibu Bapa - Guru untuk memuatkan aktiviti-aktiviti tersebut dan aktiviti-aktiviti lain yang bertujuan mengeratkan perhubungan di antara ibu bapa - guru.

BIBLIOGRAFI

- Alexander, L. & Simmons, J.
1975, "The Determinants of School Achievement in Developing Countries: The Education Production Function".
International Bank For Reconstructure and Development,
Working Paper No. 201, Washington D.C.
- Annual Report of the National Society for Promoting the Education
1884, of the Poor in the Principles of the Established Church.
- Barwick, J.M. & Arbuckle, D.S.
1962, "A Study of the Relationship Between Parental Acceptance
and the Akademik Achievement of Adolsescents",
The Journal of Educational Research, Vol. 56, No. 3.
- Blyth, W.
1967, "Some Relationships Between Homes and Schools",
in Craft, M. et. al. (eds), Linking Home and School,
Longman, London.
- Bynner, J.
1978, "The Evaluation of Research", Block 1, Part 2,
DE 304, Research Methods in Education and Social
Sciences, The Open University.
- Campbell, W.J.
1952, "The Influence of Home Environment on the Educational
Progress of Selective Secondary School Children",
British Journal of Educational Psychology, Vol. 22.
- Carew, J.V. & Lightfoot, S.L.
1979, Beyond Bias, Harvard University Press, Cambridge, Mass.
- Coleman, J. et. al.
1966, Equality of Educational Opportunity, U.S. Department
of Health, Education and Welfare, Washington D.C.
- Collins, J.H. & Douglas, H.R.
1937, "The Socio-economic Status of the Home as a Factor
in Success in the Junior High School", Elementary
School Journal, Vol. 38.
- Curry, R.L.
1962, "The Effects of Socio-economic Status On the Scholastic
Achievement of Sixth Grade Children", British Journal
of Education Psychology, Vol. 32.

- Dale, R.R. & Griffith, S.
1965, Down Stream: Failure in the Grammar School, Routledge & Kegan Paul, London.
- Davis, A.
1950, Social Class Influence on Learning, University of Chicago Press, Chicago.
- Deutsch, C.P.
1973, "Social Class and Child Development", in Caldwell, M.B. & Riccinti, H.N (eds), Review of Child Development Research 3, University of Chicago Press, Chicago.
- Douglas, J.W.B.
1964, The Home and The School, Macgibbon & Kee, London.
- Duea, J. & Bishop, W.L.
1980, "The PROBE Results: Importance Differences in Public and Professional Perceptions of the School", Phi Delta Kappan, 62(1).
- Dyer, P.B.
1976, "The Effect of the Home on the School in Trinidad" in Figueroa, P.M.E & Persand, G., Sociology of Education: A Caribbean Reader, Oxford University Press, London.
- Farell J.P. & Schiefelbein, G.
1974, "Expanding the Scope of Educational Planning: The Experience of Chile", Interchange, Vol. 5, No. 2.
- Floud, J.E. et. al.
1956, Social Class and Education Opportunity, Heinemann, London.
- Fraser, E.
1968, Home Environment and the School, University London, London.
- Gallup, G.H.
1980, "The Twelfth Annual Gallup Poll of the Public's Attitudes Toward the Public School", Phi Delta Kappan, 62(1).
- Gilmore, J.V.
1951, "A New Venture in the Testing of Motivation", The College Board Review, Vol. 15.

- Ginsberg, M.
1930, "Class Consciousness", Encyclopedia of the Social Sciences, The Macmillan Company, Vol. 3.
- Goodacre, E.
1970, School and Home, National Foundation for Educational Research, England.
- Green, L.
1968, Parents and Teachers: Partners or Rivals, George Allen and Unwin Ltd., London.
- Herriet, R. & Hoyt, N.
1960, Social Class and The Urban School, John Wiley & Son, New York.
- Heyneman, S.P.
1976, "Influence on Academic Achievement: A Comparison of Results from Uganda and More Industrialized Societies", Sociology of Education, Vol. 49.
- Kahl, J.A.
1953, "Educational and Occupational Aspiration of 'Common-Man' Boys", Harvard Educational Review, Vol. 23.
- Kent, N. & Davis, D.R.
1957, "Discipline in the Home and Intellectual Development", British Journal of Medical Psychology.
- Lortie, D.C.
1975, School Teacher: A Sociological Study, University of Chicago Press, Chicago
- Marjoribanks, K.M.
1974, "Home Environment and Mental Abilities: An Empirical Analysis" in Eggleston, J., Contemporary Research in the Sociology of Education, Methuen and Co. Ltd., London.
- Marshall, T.H.
1963, "Citizenship and Social Class" in Sociology At The Crossroads, Heinemann, London.
- Mays, J.B.
1972, "The Impact of Neighbourhood Value" in Craft, M. et al (eds), Linking Home and School, Longman, London.
- McGeeney, P.
1969, Parents are Welcome, Longman, London.
- McPherson, G.H.
1972, Small Town Teacher, Harvard University Press, Cambridge, Mass.
- Miller, G.W.
1971, Educational Opportunity and The Home, Longman, London.

- Mosteller, F. & Moyhian, D. (eds).
1972, On Equality of Educational Opportunity, Random House, New York.
- Murphee, B.J.
1973, "Factors Influencing the Aspirations and Achievement of African Secondary School Pupils in Rhodesia" in First Congress of the Association of Sociologists in Southern Africa, University of Natal Multi-Copy Center, Durban.
- Musgrove, F.
1976, The Family, Education and Society, Routledge & Kegan Paul, London.
- Ng, J.
1969, 'The Relationship Between Socio-economic Status and Academic Achievement in Penang', unpublished thesis, M.Ed., University of Sidney.
- Oh Keng Lum,
1969, 'Some Socio-economic Factors Affecting Academic Achievement in Form 3 Pupils in Two Malaysian Secondary School', unpublished thesis, B. Ed., University of Malaya, K.L.
- Plowden Report,
1967, Central Advisory Council for Education, Children and their Primary School, H.M.S.O., Vol. 1, Table 1, England.
- Rehberg, R.A. & Westby, D.L.
1967, "Parental Encouragement, Occupation, Education and Family Size: Artifactual or Independent Determinants of Adolescent Educational Expectations?", Social Forces, Vol. 45.
- Sewell, W.H. et. al.
1957, "Social Status and Educational and Occupational Aspiration", American Sociological Review, Vol. 22.
- Sewell, W.H. & Shah, V.P.
1968, "Social Class, Parental Encouragement and Educational Aspirations", American Journal of Sociology, Vol. 73.
- Sharma, J.R.
1977, 'A Study of Parental Involvement and Its Effect on Pupils Performance in a Secondary School', unpublished thesis, M.Ed., University of Malaya, K.L.

Simpson, R.L.

1962, "Parental Influence, Anticipatory Socialization and Social Mobility", American Sociological Review, Vol. 27, No. 4.

Swift, D.F.

1969, The Sociology of Education, Routledge & Kegan Paul, London.

Taha bin Abdul Kadir.

1977, 'Persekitaran Rumah Tangga dan Pencapaian Akademik Murid-Murid di Sebuah Sekolah Menengah Kebangsaan', tesis yang tidak diterbitkan, M.Ed., University Malaya, K.L.

Waller, W.

1965, The Sociology of Teaching, John Wiley & Sons, New York.

Warren, R.L.

1973, "The Classroom as a Sanctuary for Teachers: Discontinuities in Social Control", American Anthropologist.

Wisemen, S.

1964, Education and Environemt, Manchester University Press, London.

Young, M.

1965, Innovation and Research in Education, Routledge & Kegan Paul, London.

APPENDIK 1

SOALSELIDIK PERINTIS UNTUK PELAJAR
bagi kajian
PENILAIAN SEMULA KAJIAN PENGLIBATAN IBUBAPA DAN KESANNYA
KEPADA PENCAPAIAN AKADEMIK MURID-MURID DI SEBUAH SEKOLAH
MENENGAH KEBANGSAAN

Nama:Tingkatan:

Alamat:

.....

Nama Bapa:☐

Nama Ibu:☐

(Jika sudah meninggal dunia sila tandakan "X" di dalam kotak)

Tingkat Pelajaran	Bapa	Ibu
Tiada Sekolah Langsung		
Sekolah Rendah		
Sekolah Menengah		
Kolej/Maktab/Universiti		

Pekerjaan Bapa:

Pekerjaan Ibu :

Tingkat Gaji (Bulanan)	Bapa	Ibu
\$300 ke bawah		
\$301 - \$600		
\$601 - \$900		
\$901 - \$1200		
\$1201 - \$1500	Selalu	Kadang-kala
\$1501 - \$1800		Jarang Sekali
\$1801 - \$2100		
\$2101 ke atas		

Bilangan adik-beradik termasuk anda:

Bilangan adik-beradik yang masih ditanggung oleh ibubapa
(termasuk anda):.....

1. Ibu Bapa saya menyekolahkan saya ke sekolah.
2. Ibu Bapa saya menyekolahkan saya ke sekolah menengah.
3. Ibu Bapa saya menyekolahkan saya ke sekolah tinggi.
4. Ibu Bapa saya menyekolahkan saya ke universiti.
5. Ibu Bapa saya menyekolahkan saya ke luar negara.
6. Ibu Bapa saya menyekolahkan saya ke luar negara untuk bekerja.
7. Ibu Bapa saya menyekolahkan saya ke luar negara untuk belajar.
8. Ibu Bapa saya menyekolahkan saya ke luar negara untuk bekerja dan belajar.
9. Ibu Bapa saya menyekolahkan saya ke luar negara untuk bekerja dan belajar.
10. Ibu Bapa saya menyekolahkan saya ke luar negara untuk bekerja dan belajar.

APPENDIK 2

SOALSELIDIK UNTUK PELAJAR

Bagi Kajian

PENILAIAN SEMULA KAJIAN PENGLIBATAN IBU BAPA DAN KESANNYA
KEPADA PENCAPAIAN AKADEMIK MURID-MURID DI SEBUAH SEKOLAH
MENENGAH KEBANGSAAN

Tandakan (✓) di tempat yang bersesuaian.
Anda dikehendaki memilih satu pilihan sahaja

	Selalu	Kadang-kala	Jarang Sekali	Tidak Pernah
A. 1. Ibu bapa saya menaruh minat terhadap apa yang saya lakukan di sekolah				
2. Ibu bapa saya datang berjumpa dengan guru-guru untuk berbincang mengenai pelajaran saya.				
3. Ibu bapa saya datang ke sekolah menghadiri Hari Sukan. Hari Ucapan dll.				
4. Ibu bapa saya menghadiri mesyuarat PIBG. (Persatuan Ibu Bapa dan Guru)				
5. Ibu bapa saya memeriksa buku latihan saya atau menyuruh orang lain untuk memeriksanya				
6. Ibu bapa menanyakan saya mengenai pelajaran saya di sekolah				
7. Ibu bapa saya memberi ganjaran apabila saya mendapat keputusan peperiksaan yang baik				
8. Ibu bapa saya memberi nasihat atau teguran apabila keputusan peperiksaan saya merosot				
9. Ibu bapa saya tidak membenarkan saya sering keluar tetapi menghendaki saya mengulangkaji pelajaran di rumah				

10. Ibu bapa saya akan pergi ke sekolah apabila mereka dijemput/dipanggil oleh pihak sekolah

--	--	--	--

- B. 1. Saya fikir ibu bapa saya tahu apa itu PIBG (Persatuan Ibu Bapa dan Guru) dan untuk apa ia ditubuhkan
2. Saya fikir ibu bapa saya puas hati dengan kemajuan pelajaran saya di sekolah
3. Ibu bapa saya tahu bahawa saya akan menduduki satu peperiksaan yang penting pada tahun ini
4. Ibu bapa saya berharap saya lekas meninggalkan sekolah. (untuk mencari pekerjaan dsb.)
5. Ibu bapa saya berharap saya dapat melanjutkan pelajaran ke peringkat yang lebih tinggi
6. Saya dan ibu bapa saya banyak melakukan kerja bersama-sama. (seperti bersiar-siar atau berbual-bual dll.)
7. Saya suka jika ibu bapa saya lebih banyak menanyakan saya tentang pelajaran saya di sekolah

[illegible]

8. Saya tidak mahu ibu bapa membantu dalam pelajaran sekolah saya
9. Saya boleh meminta bantuan daripada ibu bapa saya dalam hal pelajaran. (Contohnya dalam kerja rumah dll.)
10. Ibu bapa saya menganggap bahawa guru-guru tidak suka melihat ibu bapa pergi ke sekolah untuk melihat anak-anak mereka.
11. Saya suka ibu bapa saya lebih kerap pergi ke sekolah untuk berjumpa dengan guru-guru
12. Ibu bapa saya terlalu sibuk untuk mengambil peduli dalam pelajaran saya
13. Ibu bapa saya menghabiskan masa yang banyak berbincang dengan saya mengenai pelajaran saya
14. Ibu bapa saya menggalakkan saya banyak membaca buku

Letakkan (✓) di dalam kotak di mana ia memberikan pendapat yang paling hampir dengan pendapat anda. Anda dikehendaki untuk memilih hanya satu sahaja daripada empat pilihan tersebut.

C. 1. Pelajar gagal dalam peperiksaan kerana:

- ☐ a Mereka malas
- ☐ b Ibu bapa tidak mengambil peduli tentang pelajaran anak mereka
- ☐ c Guru tidak mengajar dengan baik
- ☐ d Nasib tidak baik

2. Apabila saya mempunyai masalah dalam pelajaran, saya sering meminta bantuan daripada:

- ☐ a Ibu bapa saya
- ☐ b Rakan-rakan saya
- ☐ c Guru-guru saya (termasuk guru tuisyen)
- ☐ d Abang atau kakak saya

3. Saya berasa mudah berbual-bual dengan:

- ☐ a Ibu bapa saya
- ☐ b Adik-beradik saya
- ☐ c Saudara-mara saya yang tinggal serumah
- ☐ d Tiada seorang pun

4. Orang yang mengambil peduli dalam pelajaran saya ialah:

- ☐ a Ibu bapa atau kedua-duanya
- ☐ b Guru-guru saya
- ☐ c Abang atau kakak saya
- ☐ d Tiada seorang pun

5. Saya suka untuk memberi lebih perhatian terhadap pelajaran saya.

- ☐ a Ibu bapa atau kedua-duanya
- ☐ b Guru-guru saya
- ☐ c Abang atau kakak saya
- ☐ d Tiada seorang pun

6. Semasa saya berada di rumah

- ☐ a Ibu bapa saya akan menanyakan saya mengenai pelajaran saya
- ☐ b Saya dikehendaki untuk membantu dalam kerja-kerja di rumah dsb.
- ☐ c Ibu bapa saya akan memastikan saya menyelesaikan kerja persekolahan saya
- ☐ d Saya bebas untuk melakukan apa yang saya suka

7. Ibu bapa menganggap bahawa kemajuan seseorang pelajar dalam pelajaran adalah tanggungjawab:

- ☐ a Guru besar dan guru-guru
- ☐ b Guru-guru dan ibu bapa
- ☐ c Guru-guru dan pelajar sendiri
- ☐ d Pelajar sendiri

SOALSELIDIK UNTUK IBU BAPA
Bagi Kajian
PENILAIAN SEMULA KAJIAN PENGLIBATAN IBU BAPA DAN KESANNYA
KEPADA PENCAPAIAN AKADEMIK MURID-MURID DI SEBUAH
SEKOLAH KEBANGSAAN

Nama Murid:

Nama Bapa :

Nama Ibu :

Hubungan antara responden dengan pelajar:

☐

Emak

☐

Emak Angkat/Emak Tiri

☐

Bapa

☐

Bapa Angkat/Bapa Tiri

☐

Lain-lain (nyatakan)

1. Tahukah anda siapa guru tingkatan anak anda pada masa kini?

☐

Tahu

☐

Tidak tahu, kurang pasti, sudah lupa

2. Pernahkah anda berjumpa dengan guru-guru atau guru besar sekolah anak anda sejak beliau belajar di sekolah berkenaan?

☐

Pernah

☐

Tidak pernah, kurang pasti, sudah lupa

3. Berapa kalikah anda pernah berjumpa dengan guru tingkatan/
guru-guru/guru besar sekolah anak anda sejak beliau belajar
di sekolah berkenaan?

☐

Sebulan sekali

☐

Tidak pernah berjumpa

☐

Sepenggal sekali

☐

Setahun sekali

4. Berdasarkan kepada soalan (3), adakah perjumpaan itu
diinisiatifkan oleh anda sendiri?

☐

Ya

☐

Tidak, tidak tahu, kurang pasti, sudah lupa

5. Apakah yang menjadi pokok perbincangan perjumpaan anda
dengan guru tingkatan /guru-guru/guru besar itu?

☐

Berkenaan kemajuan pelajaran, kaedah pengajaran yang digunakan

☐

Untuk memberi sebab ketidakhadiran anak anda ke sekolah

☐

Masalah disiplin

☐

Lain-lain (nyatakan)

6. Tahukah anda apa itu PIBG?

☐

Tahu

☐

Tidak tahu, kurang pasti

7. Tahukah anda untuk apa (fungsi) PIBG ditubuhkan?

☐

Tahu

☐

Tidak tahu, kurang pasti

8. Pernah anda menghadiri:

	Suami		Isteri	
	Ya	Tidak	Ya	Tidak
a. Mesyuarat PIBG				
b. Hari Terbuka, Hari Ucapan				
c. Persembahan/Pertunjukan Sekolah				
d. Sukan Sekolah				

9. Adakah isteri/suami anda pernah pergi ke sekolah anak anda?

☐

Ya

☐

Tidak, tidak tahu, kurang pasti, sudah lupa
(jika ya, tanya soalan 8)

10. Apakah pandangan anda mengenai perkara-perkara di bawah:

	Setuju	Tidak Setuju	Tidak Tahu
a. Apabila saya mahu berjumpa dengan guru-guru/guru besar saya mendapati sangat mudah untuk berjumpa dengan mereka			
b. Saya berasa saya mengganggu guru-guru jika saya pergi berjumpa dengan mereka			
c. Saya berasa guru-guru terlalu sibuk untuk berjumpa dengan ibu bapa			
d. Guru-guru sangat suka melihat ibu bapa datang ke sekolah untuk berjumpa dengan mereka			
e. Saya berasa guru-guru tidak suka melihat ibu bapa datang ke sekolah			

11. Tahukah anda bahawa anak anda akan menduduki satu peperiksaan penting (SRP) pada tahun ini?

☐

Tahu

☐

Tidak tahu, kurang pasti

12. Setakat ini, adakah anda berasa puas hati dengan keadaan anak anda di sekolah? Atau adakah perkara-perkara yang membimbangkan anda?

☐

Puas hati dengan cara pengajaran dan kemajuan pelajaran anak anda

☐

Bimbang mengenai:

- a. Cara pengajaran
- b. Kemajuan pelajaran anak anda
- c. Tidak tahu perkembangan anak anda di sekolah

☐

Tidak dapat pasti kerana tidak tahu

13. Pernahkah anda meminta guru-guru supaya memberikan kerja rumah kepada anak anda atau meminta guru-guru untuk menunjukkan kepada anda bagaimana anda dapat membantu anak anda di rumah dalam soal pelajaran?

☐

Pernah

☐

Tidak perlu tanya kerana kerja rumah telahpun diberikan oleh guru-guru

☐

Tidak pernah

14. Pernahkah anda tanya anak anda mengenai kerja-kerja yang dilakukan oleh beliau di sekolah?

☐

Selalu

☐

Kadangkala

☐

Jarang sekali

☐

Tiada

15. Bagaimana pula dengan suami/isteri anda, adakah beliau menanyakan anak anda mengenai kerja-kerja di sekolah?

☐

Selalu

☐

Kadangkala

☐

Jarang sekali

☐

Tiada

16. Adakah anak anda menerima bantuan dalam pelajarannya daripada sesiapa? (Ini termasuk diri anda sendiri atau suami/isteri anda)

☐

Tiada

☐

Tuisyen

☐

Ya, daripada suami dan isteri

☐

Ya, daripada suami

☐

Ya, daripada abang atau kakak

17. Adakah anda menetapkan masa mengulangkaji pelajaran untuk anak anda di rumah?

☐

Ya

☐

Tidak, terpulang kepada anak

18. Pernahkah anda memberi ganjaran kepada anak anda semasa beliau mencapai keputusan yang baik dalam peperiksaan?

☐

Selalu

☐

Kadangkala

☐

Jarang sekali

☐

Tidak pernah

19. Pernahkah anda memberi teguran atau nasihat kepada anak anda apabila keputusan peperiksaan beliau merosot?

☐

Selalu

☐

Kadangkala

☐

Jarang sekali

☐

Tidak pernah

20. Mungkin masa ini terlalu awal untuk berbincang mengenai masa depan anak anda tetapi adakah anda berharap supaya anak anda lekas meninggalkan sekolah (untuk mencari pekerjaan dll.)

☐

Lekas meninggalkan sekolah

☐

Lanjutan pelajaran

☐

Susah hendak dinyatakan, bergantung kepada keupayaan anak

21. Peringkat manakah yang anda harapkan supaya anak anda akan capai?

☐

Mengikut keupayaan anak

☐

SPR

☐

STPM

☐

SPM

☐

Kolej/Maktab/Universiti

22. Pada waktu petang, adakah anda mempunyai masa lapang untuk bersama-sama dengan anak anda melakukan sesuatu contohnya berbual-bual dengannya, bersiar-siar dengannya?

☐

Ya, hampir untuk setiap petang

☐

Ya, tetapi untuk waktu petang tertentu sahaja

☐

Tidak pernah

23. Bagaimana pula pada hujung minggu?

☐

Ya, hampir untuk setiap petang

☐

Ya, tetapi untuk waktu petang tertentu sahaja

☐

Tidak pernah

24. Bagaimana pula dengan suami/isteri anda?

	Bukan Hujung Minggu	Hujung Minggu
Isteri	Hampir setiap petang	Hampir setiap petang
	Waktu petang tertentu	Waktu petang tertentu
	Tidak pernah	Tidak pernah
Suami	Hampir setiap petang	Hampir setiap petang
	Waktu petang tertentu	Waktu petang tertentu
	Tidak pernah	Tidak pernah

25. Siapakah yang mengambil peranan yang lebih dalam mengendalikan anak-anak di rumah?

☐

Tidak pasti sama ada isteri atau suami

☐

Suami atau sama untuk isteri dan suami

☐

Isteri

APPENDIK 4

i. Cara Mendapatkan Nilai χ^2 (Hipotesis Pertama)

O = observed value

E = expected value

$$\chi^2 = \frac{(O-E)^2}{E}$$

O	E	O-E	$(O-E)^2$	$\frac{(O-E)^2}{E}$
16	9.5	6.5	42.25	4.45
13	16.5	-3.5	12.25	0.75
1	4.0	-3.0	9.0	2.25
3	9.5	-6.5	42.25	4.45
33	16.5	16.5	272.25	16.50
8	4.0	4.0	16.0	4.00

$$\chi^2 = 32.4$$

ii. Cara Mendapatkan Nilai χ^2 (Hipotesis Kedua)

O	E	O-E	$(O-E)^2$	$\frac{(O-E)^2}{E}$
11	9.5	1.5	2.25	0.24
14	16.5	-2.5	6.25	0.38
5	4.0	1.0	1.00	0.25
8	9.5	-1.5	2.25	0.24
9	16.5	2.5	6.25	0.38
3	4.0	-1.0	1.00	0.25

$$\chi^2 = 1.74$$

APPENDIK 5

JADUAL PEMARKAHAN UNTUK SOALSELIDIK IBU BAPA

1. Tahukah anda siapa guru tingkatan anak anda pada masa kini?

☐ 1 Tahu

☐ 0 Tidak tahu, kurang pasti, sudah lupa

2. Pernahkah anda berjumpa dengan guru-guru atau guru besar sekolah anak anda sejak beliau belajar di sekolah berkenaan?

☐ 1 Pernah

☐ 0 Tidak pernah, kurang pasti, sudah lama

3. Berapa kalikah anda pernah berjumpa dengan guru tingkatan/ guru-guru/guru besar sekolah anak anda sejak beliau belajar di sekolah berkenaan?

☐ 3 Sebulan sekali ☐ 0 Tidak pernah berjumpa

☐ 2 Sepenggal sekali

☐ 1 Setahun sekali

4. Berdasarkan kepada soalan (3), adakah perjumpaan itu diinisiatifkan oleh anda sendiri?

☐ 1 Ya

☐ 0 Tidak, tidak tahu, kurang pasti, sudah lupa

5. Apakah yang menjadi-pokok perbincangan perjumpaan anda dengan guru tingkatan/guru-guru/guru besar itu?

- ☐ 4 Berkenaan kemajuan pelajaran, kaedah pengajaran yang digunakan
- ☐ 2 Untuk memberi sebab ketidakhadiran anak anda ke sekolah
- ☐ 3 Masalah disiplin
- ☐ 1 Lain-lain (nyatakan)

6. Tahukah anda apa itu PIBG?

- ☐ 1 Tahu
- ☐ 0 Tidak tahu, kurang pasti

7. Tahukah anda untuk apa (fungsi) PIBG ditubuhkan?

- ☐ 2 Tahu
- ☐ 0 Tidak tahu, kurang pasti

8. Pernahkah anda menghadiri:

	Ya	Tidak
a. Mesyuarat PIBG	4	0
b. Hari Terbuka, Hari Ucapan	1	0
c. Persembahan/Pertunjukkan Sekolah	1	0
d. Sukan Sekolah	2	0

9. Adakah isteri/suami anda pernah pergi ke sekolah anak anda?

- ☐ 1 Ya
- ☐ 0 Tidak, tidak tahu, kurang pasti, sudah lupa

10. Apakah pandangan anda mengenai perkara-perkara di bawah:

	Setuju	Tidak Setuju	Tidak Tahu
a. Apabila saya mahu berjumpa dengan guru-guru/guru besar, saya mendapati sangat mudah untuk berjumpa dengan mereka	3	2	1
b. Saya berasa saya mengganggu guru-guru jika saya pergi berjumpa dengan mereka	2	3	1
c. Saya berasa guru-guru terlalu sibuk untuk berjumpa dengan ibu bapa	2	3	1
d. Guru-guru sangat suka melihat ibu bapa datang ke sekolah untuk berjumpa dengan mereka	3	2	1
e. Saya berasa guru-guru tidak suka melihat ibu bapa datang ke sekolah	2	3	1

11. Tahukah anda bahawa anak anda akan menduduki satu peperiksaan penting (SRP) pada tahun ini?

☐ 1 Tahu

☐ 0 Tidak tahu, kurang pasti

12. Setakat ini, adakah anda berasa puas hati dengan keadaan anak anda di sekolah? Atau adakah perkara-perkara yang membimbangkan anda?

☐ 2 Puas hati dengan cara pengajaran dan kemajuan pelajaran anak anda

☐ 3 Bimbang mengenai:

- Cara pengajaran
- Kemajuan pelajaran anak anda
- Tidak tahu perkembangan anak anda di sekolah

☐ 1 Tidak dapat pasti kerana tidak tahu

13. Pernahkah anda meminta guru-guru supaya memberikan kerja rumah kepada anak anda atau meminta guru-guru untuk menunjukkan kepada anda bagaimana anda dapat membantu anak anda di rumah dalam soal pelajaran?

☐ 2 Pernah

☐ 1 Tidak perlu tanya kerana kerja rumah telahpun diberikan oleh guru-guru

☐ 0 Tidak pernah

14. Pernahkah anda tanya anak anda mengenai kerja-kerja yang dilakukan oleh beliau di sekolah?

☐ 3 Selalu

☐ 2 Kadangkala

☐ 1 Jarang sekali

☐ 0 Tiada

15. Bagaimana pula dengan suami/isteri anda, adakah beliau menanyakan anak anda mengenai kerja-kerja di sekolah?

☐ 3 Selalu

☐ 2 Kadangkala

☐ 1 Jarang sekali

☐ 0 Tiada

16. Adakah anak anda menerima bantuan dalam pelajarannya daripada sesiapa? (Ini termasuk diri anda sendiri atau suami/isteri anda)

<input type="text" value="0"/>	Tiada	<input type="text" value="3"/>	Tuisyen
<input type="text" value="4"/>	Ya, daripada suami dan isteri		
<input type="text" value="2"/>	Ya, daripada isteri		
<input type="text" value="2"/>	Ya, daripada suami		
<input type="text" value="1"/>	Ya, daripada abang atau kakak		

17. Adakah anda menetapkan masa mengulangkaji pelajaran untuk anak anda di rumah?

<input type="text" value="1"/>	Ya
<input type="text" value="0"/>	Tidak, terpulang kepada anak

18. Pernahkah anda memberi ganjaran kepada anak anda semasa beliau mencapai keputusan yang baik dalam peperiksaan?

<input type="text" value="3"/>	Selalu
<input type="text" value="2"/>	Kadangkala
<input type="text" value="1"/>	Jarang sekali
<input type="text" value="0"/>	Tidak pernah

19. Pernahkah anda memberi teguran atau nasihat kepada anak anda apabila keputusan peperiksaan beliau merosot?

3 Selalu

2 Kadangkala

1 Jarang sekali

0 Tidak pernah

20. Mungkin masa ini terlalu awal untuk berbincang mengenai masa depan anak anda tetapi adakah anda berharap supaya anak anda lekas meninggalkan sekolah (untuk mencari pekerjaan dll.) atau terus meneruskan pelajaran ke peringkat yang lebih tinggi?

1 Lekas meninggalkan sekolah

3 Lanjutan pelajaran

2 Susah hendak dinyatakan, bergantung kepada keupayaan anak

21. Peringkat manakah yang anda harapkan supaya anak anda akan capai?

2 Bergantung kepada keupayaan anak

1 SRP

3 STPM

2 SPM

4 Kolej/Maktab/Universiti

22. Pada waktu petang, adakah anda mempunyai masa lapang untuk bersama-sama dengan anak anda melakukan sesuatu contohnya berbual-bual dengannya, bersiar-siar dengannya?

4 Ya, hampir untuk setiap petang

2 Ya, tetapi untuk waktu petang tertentu sahaja

0 Tidak pernah

23. Bagaimana pula pada hujung minggu?

- ☐ 3 Ya, hampir untuk setiap petang
- ☐ 1 Ya, tetapi untuk waktu petang tertentu sahaja
- ☐ 0 Tidak pernah

24. Bagaimana pula dengan suami/isteri anda?

Bukan Hujung Minggu		Hujung Minggu	
Hampir setiap petang	4	Hampir setiap petang	3
Waktu petang tertentu	2	Waktu petang tertentu	1
Tidak pernah	0	Tidak pernah	0

25. Siapakah yang mengambil peranan yang lebih dalam mengendalikan anak-anak di rumah?

- ☐ 1 Tidak pasti sama ada isteri atau suami
- ☐ 3 Suami atau sama untuk isteri dan suami
- ☐ 2 Isteri